Anul XIV nr. 19 (648) 11-17 mai 2004
32 de pagini – 15.000 lei

ACADEMIA CAȚAVENCU

TAGMA CUM LAUDE

săptămînal de moravuri grele

Ca vițelul la Porțile de Fier:

Un miliard de euro, curentat de PSD

Oglindă-oglinjoară, cine e cel mai bogat din țară? Noi credem că Adrian Năstase și Dan Ioan Popescu își întreabă în fiecare seară oglinjoarele în felul ăsta. Dar, după afacerea retehnologizării hidrocentralelor de la Porțile de Fier 1 și 2, oglinjoarei lui Năstase îi e cam jenă să dea răspunsul adevărat. Prin ministerul lui Dan Ioan Popescu, România a dat aproximativ 1 miliard de euro, cînd ar fi putut da jumătate. De ce? Citiți ancheta *Academiei Cațavencu!*

Pagina 3

Love me, Tender, love me, tu...

Cum înșală Tender statul și soția

Despre viața personală a afaceristului Ovidiu Tender, multimilionar în parai, se știe exact atîta cît i-ar plăcea lui să se știe despre afacerile sale: mucles! Poate e de vină discreția sa tipic ardelenească sau deprinderea de a șterge urmele, fără de care, în România, nu se poate face prima sută de milioane de dolari. Dar, la o analiză financiară mai atentă, se constată că pînă și omnipotentul Ovidiu Tender poate cădea victimă slăbiciunilor omenești de care se tem nevestele celor mai săraci dintre noi. Ce face controversatul Tender cu amanta lui, în afară de a-i face cadou o societate pe acțiuni, citiți, fetelor, și vă ofticați în

Pagina 19

PRO TV
prima
REALITATEA
B1
ȘTIRILE PSD
Bună seara, sînt Andreean Năstase şi vă prezint ştirile naţionale. Iată sumarul ediţiei: PSD face. PSD drege. PSD vă dă. PSD conduce detaşat în sondaje. PSD cîştigă. PSD integrează. PSD este Europa. Băsescu – nu. Stolojan – nu. D.A. – nu. Rămîneți în continuare cu PRO TV, TVR, Realitatea TV, Prima TV, B1 TV, Naţional TV. Urmează ştirile pe larg: Votaţi PSD!

Diurna mobilă

Camera i-a aprobat deputatului UDMR Antal Istvan o deplasare în Ungaria, cică pentru a participa la summitul privind „Tehnologia de sudură fără frontiere". După cele cîteva ţigări pe care domnul Istvan o să le sudeze fără frontiere la conferinţă, dînsul ar mai putea vizita cîteva obiective esenţiale pentru bugetarul român: seminarul „Tehnica împachetatului cu nămol a ţurloaielor betegite de reumatism", colocviul est-european „Arta degustării unui gulaş făcut de mama acasă", precum şi forumul transfrontalier „Lipirea gumei de mestecat sub scaunul de avion. Depistare manuală sau asistată de calculator?".

Nicu Maghiară

Aşezământul cultural
ACADEMIA CATAVENCU
(BULETINUL ACADEMIEI)

REDACŢIA:
Ştefan AGOPIAN
Ion BARBU
Secretar general de redacţie: **Marius BORŢEA**
Redactor-şef: **Doru BUŞCU**
Trebi juridice: **Doru COSTEA**
Răzvan CUCUI
Birou Investigaţii: **Marius DRĂGHICI**
Consilier tehnic: **Florin IARU**
Alin IONESCU
Eugen ISTODOR
Şef Birou Investigaţii: **Cornel IVANCIUC**
Augustin JULEA
Redactor artistic: **Octav MARDALE**
Redactor-şef adj.: **Liviu MIHAIU**
Şef Birou Externe: **Ioan T. MORAR**
Şef Birou Distracţii-Amuzament: **Viorel MOŢOC**
Dragoş MUŞAT
Grafician: **Bogdan PETRY**
Secretar de redacţie: **Dan ŞTANCIU**
Birou Investigaţii: **Iulian TĂNASE**
Şef Birou Social-Politic: **Mircea TOMA**
Reporteri: **Alexandru CĂUTIŞ, Gabriel DROGEANU, Daniel GOACE, Cătălin MATEI, Alexandru VĂRZARU**
Şef Secţie Moravuri Uşoare: **Dragoş VASILE**
General Manager: **Sorin VULPE**
şi cititorii noştri, care sînt la fel de inteligenţi ca noi.

Promotion Manager: **Delia DRĂGUŞIN** delia@catavencu.ro
PR&Events Manager: **Laura IVĂNCIOIU-IONIŢĂ** laura@catavencu.ro
Traffic Manager: **Roxana BODEA** roxana.bodea@catavencu.ro

Design: **© 2002 Concept Multimedia – Vlad ARGHIR & Florin IARU**
Tehnoredactare: **Corina MÎŢĂ**

Comenzi publicitare la Publimedia International
Mircea Ionescu – sales manager
021.305.32.40
mircea.ionescu@mpg.ro
Raluca Mohora – senior sales manager
DIFUZARE prin NDC Group 2000 SRL,
Tel.: 021.205.72.00;
Fax: 021.223.21.00
Abonamente prin Rodipet S.A.
Nr. de catalog 2002 sau direct la Academia Caţavencu

ADRESA REDACŢIEI:
Bulevardul Regina Elisabeta 7-9, etaj 6, Sector 2, Bucureşti
Tel.: 314.02.35; 314.02.38; 314.02.39
Fax: 314.02.58

ISSN 1221-5597
Tipărit la Tipografia România liberă

BRAT **Biroul Român de Audit al Tirajelor** a eliberat **Certificatul de Audit** pentru revista ***Academia Caţavencu*** în conformitate cu Standardele Internaţionale de Audit

Internet: http://www.catavencu.ro
E-mail: office@catavencu.ro
academia@catavencu.ro
marius.bortea@catavencu.ro

Bârfe, şmenuri, şuşanele

Parașutistul Trutulescu și-a fumat țigara numărul II a condamnatului aproape până la capăt și a ieșit de la mititica în urmă cu o lună, în cel mai desăvârșit secret. Ultima dată a fost văzut bântuind pe străzile Buzăului, orașul lui natal. Parașutistul căra de brațetă o parapantă, cărei îi făcea capul mare cu tandrețurile lui de contrabandist experimentat.

Un anunț publicat de sâmbătă în *Evenimentul zilei* lansează un concurs de oferte pentru tipărirea buletinelor de vot și a formularelor pentru procesele-verbale; sunt temeinic detaliate toate datele tehnice (ex. „hârtia de ziar bobină de 84cm/45g/mp" etc.); în final, se precizează: „cumpărarea documentației pentru selecția de oferte se va face la sediul instituției, până la data de 12 mai". Ei bine, după toată polologhia care face inutil un caiet, nu lipsește decât numele și adresa sediului de la care ar trebui să ridicăm documentația. Oricum, important este că am respectat legea și am anunțat public concursul; faptul că nu se va prezenta decât un ofertant, asta – ne-a explicat un psihanalist de licitații – reprezintă chiar visul organizatorului, vis exprimat involuntar într-un superb *acte manqué*.

Campania electorală a început la Sighișoara cu un zvon. El a fost lansat de către interlopii Sighișoarei și de către valutiștii care își fac veacul în fața hotelului și care, la o adică, nu se sfiesc să se tragă de brăcinar cu actualul primar, Dorin Dănețan, rudă îndepărtată de-a lui Mitrea. Zvonul îl privește pe Dănețan direct la prohab: cică în Sighișoara ar circula o casetă video cu primarele nostru dând lecții de „dicție" orală unei prostituate. Unul dintre interlopi l-a contactat pe F.C., candidat la primărie, invitându-l la el acasă ca să-i arate filmul. În cazul în care filmul într-adevăr există, la gramatica pe care o cunoaște Dănețan, ar fi probabil pentru prima oară când acesta s-ar găsi acolo unde-i e locul, adică la curve. Dar dacă filmul nu există? Atunci, rămânem doar cu zvonul, valutiștii și, mai ales, cu o labă tristă la nivel de administrație.

Știu că vă plictisesc vorbindu-vă despre date contabile – însă chiar trebuie să vă spun că președintele CEC, Constantin Teculescu, a pus biroul său de presă să ne trimită la redacție un fel de situație a „indicatorilor reali" ai băncii – în care profiturile au fost umflate cu provizioane, doar-doar ne-o convinge că nu-i atît de incompetent pe cât credem noi. Ce ne deranjează aici mai mult nu e măsluirea cifrelor (cum făceam noi la ASE, la referate, când băgam cifre de la noi ca să ne iasă), ci obiceiul acesta al delegării sarcinilor rușinoase. Obicei pe care-l are și ministrul Tănăsescu, care, chemat fiind la o interpelare în Parlament referitoare la contraperformanțele CEC, ce crezi că a făcut? L-a sunat pe Teculescu și l-a rugat să facă el răspunsurile la interpelare, că dânsul are în perioada asta alt program. Teculescu, având și el alt program, probabil cu amanta, a dat sarcina mai departe, la subordonații fără amante.

Constantin Teculescu, acest Camenco Petrovici al PSD-ului, gata să pună sigla CEC pe afişele electorale social-democrate, ca să-şi mai economisească un mandat de director

Nimeni, în Vrancea, nu suflă în fața lui Marian Oprișan. Evident, nici dactilografele de la sediul PSD local care scriu după dictare comunicatele semnate de acesta. Dacă unele greșeli de frazare se explică prin lipsa de cooperare a neuronilor lui Marean, mai puțin de înțeles sînt virgulele așezate de dactilografe între subiect și predicat. Probabil că Oprișan și-a angajat singur dactilografele și le-a ales după chipul și asemănarea diplomei sale de tractorist.

Acciduzzu

Legendă
- *bârfă pentru care nu băgăm mâna-n foc*
- *bârfă cu parfum de credibilitate*
- *bârfă-beton*

Bula demnitarului

CATEGORIA
MEANDRELE CONCRETULUI

Gabriel Naghi (general, directorul SPP): „Efectul negativ al globalizării este moartea informațională a lumii, însă perspectiva materializării acestei tendințe este, deocamdată, teoretică și tot atît de îndepărtată precum cea a morții termice a Universului."

CATEGORIA
EMIL BOBU

Gabriel Naghi (general, directorul SPP): „Deși SPP-ul a fost înființat în România doar de 14 ani, istoria noastră se întinde înainte de Hristos."

Dumitru Dragomir (deputat PRM, candidat la Primăria Capitalei): „Nu mi-e frică de cei doi candidați, pentru că sînt doi oameni ca și mine: doi mincinoși."

CATEGORIA
DECESE TRAG ELECTORATELE, MITICĂ?

Ilie Răuțescu (primar Rovinari): „Unii sînt plecați în Italia sau Spania. Omul mai și moare. Am pe o scară de bloc patru decedați. De la primărie nu putem anunța mereu decesele."

CATEGORIA
GÎNDIRE CU LIRICOIDALE

Adrian Năstase (primul-ministru): „Locul în care te naști, locul în care te bucuri de căldura părinților, locul în care te îndrăgostești, în care mergi cu prietenii la o bere, cu iubita la dans – așa arată România la care visez."

CATEGORIA
DIN PUȚUL GÎNDIRII (LUI DAN PAVEL)

Gigi Becali (președinte PNG): „Dacă pupă toată ziua icoanele, Iordănescu ar fi trebuit să se înscrie într-un partid creștin-democrat, nu social-democrat."

Cum
cine o să mă voteze pe
mine? Păi, tot noul electorat al lui
domnu' Vadim. Dacă n-or să mă aleagă
toți țiganii din Capitală, atunci sigur
or să mă voteze milioanele de
evrei din București.

Mitică Dragomir de la România Mare prezentînd sloganul campaniei sale: „Votați Corleone! Mai groaznic de-atît n-are ce să se întîmple!"

CATEGORIA
FRUMOȘII URÎȚI AI MARILOR COMUNE

Anghel Iordănescu, (antrenor al echipei naționale și vicepreședinte al PSD Ilfov): „În unele comune din județ am văzut urîtul în toată splendoarea sa."

CATEGORIA
URSARUL EUROPEI

Ilie Sârbu (ministrul Agriculturii): „Avem 6.000 de urși, da' hai să zicem că avem 4.000! Păi, cei care ne dau sfaturi acum nouă nu mai au de mult nici un urs."

CATEGORIA
TUNS CU TOATE ALIFIILE

Adrian Năstase (prim-ministrul României): „Am remarcat că foarte multe sate nu au încă frizerii."

Întunericitul

Doamnelor și doamnelor! A apărut **tabu**, cea mai curajoasă revistă pentru femei – numărul pe luna mai! De doi ani, cel mai curajos sumar: Pictorial Janine, diva de la Paris; Cosmin Cernat, artist și tătic; reportaj cu femeile lui Sergiu Nicolaescu; Liviu Mihaiu – Ce gîndim noi, bărbații, despre femei; retrospectivă 2 ani de **tabu**: minți de femei și mușchi de bărbați.
Citește **tabu**, revista care îi dezbracă pe bărbați de secrete. Vei afla că trăiești într-o lume a bărbaților. Condusă de femei.

Dan Ioan Popescu, campionul absolut al jafului din contoarele noastre

Hă, hă, hă! Să vezi ce papagali sînt unii, Adriene! Au venit ieri niște investitori pe la mine că cică să le vindem Centrala de la Cernavodă. Aveau la ei și sacoșa cu o șpagă de o sută de milioane de euro. Auzi tu: pentru o unitate strategică de interes naţional! Păi, pentru banii ăștia de rahat, eu nu m-aș deranja să telefonez nici la Distrigaz.

Pornind de la formula „Comunismul = Electrificare + Puterea Sovietelor", comisarii politici Năstase și Dan Ioan Popescu au găsit soluţia „Pesedismul = Sistemul energetic + Puterea aranjamentelor"

Sumele despre care vom vorbi în continuare nu încap în mințile dumneavoastră programate să calculeze datorii la întreținere. Voi gândiți în milioane. Ceea ce urmează se referă la milioane de milioane. Vestea bună este că milioanele dumneavoastră se regăsesc în milioanele de milioanele lor. Deci tot aveți ceva în comun. și practic, în calitatea voastră de fraieri, sunteți totodată parte la una dintre cele mai grandioase deturnări de bani din istoria tranziției.

Un control al Curții de Conturi a descoperit

acum câteva zile că parte din banii pe care o instituție îi ia din buzunarele noastre au fost loviți de streche și au dispărut fără urmă peste hotarele patriei. Cum sumele rătăcite sunt cele mai mari din istoria controalelor, procesul-verbal a devenit instantaneu secret de serviciu și numai transparența involuntară a cancelariei primului-ministru ne-a permis să vă oficăm cu cele de mai jos. De fapt, nici nu minte nimeni când vorbim despre oficat, pentru că alt rezultat nici nu cred să obținem publicând datele astea. Ia ascultați aici: nu-i așa că v-ar bucura ca în loc de suma pe care o datorați la întreținere, la avizierul blocului să fie afișate oferte de iahturi, elicoptere, vacanțe în Honolulu, ultima versiune de Hummer 4x4, felii din Delta Dunării și dobânzi mai interesante la bănci elvețiene? Ei bine, fratele meu, pentru tine nu avem decât oferte de muie. Pardon, nici măcar nu e ofertă, ci obligație: dincolo de faptul că nu alegi cui plătești curentul, nici nu te lasă să te debranșezi cu una cu două, ca să te oblige să verși banii hoților. Ba au vrut să treacă și o lege care să interzică debranșarea, asta fiind pasămite ceea ce înțelege Dan Ioan Popescu (unul dintre autorii mârlăniei) prin reformă și piață concurențială.

Un profesor de furt,

da' unul serios, care nu fură dintr-un buzunar expus în troleibuz, ci din toate buzunarele românilor deodată, ne dă lecții despre cum să ușurezi o firmă – Hidroelectrica (HE) – de seve.

1. Mai întâi, trebuie să ajungi ministru, în particular, ministrul Economiei și cum s-o mai chema azi. Așa cum au fost Călin Popescu Tăriceanu, Radu Berceanu și Dan Ioan Popescu.

2. Apoi trebuie să descoperi un motiv ca să cheltuiești banii statului. Într-o țară șubrezită de ani de comunism, nu e greu, dar e important să găsești ceva mare. Porțile de Fier 1 este cea mai mare hidrocentrală din Europa, de exemplu. Hidrocentrală care împlinea 30 de ani de la inaugurare. Se impunea, frate, o retehnologizare – lăudat fie Domnul care a inventat și acest sfânt termen. Decizie luată de ministrul liberal Călin Popescu Tăriceanu și susținută de ministrul pedist Radu Berceanu. Iar după ce ei s-au dus în opoziție, a venit cu fix aceleași idei în cap ministrul Dan Ioan Popescu, cu gașca lui, cu premierul lui.

3. Un furnizor special de vine, odată identificată nevoia națională, indispensabil. Furnizor special este acel partener care e dispus să fie complice la furt. El trebuie totodată să păstreze o aparență de credibilitate, ideal să fie o firmă străină. A, și mai e util să fie o firmă disperată de foame. Firma Sulzer, o firmă elvețiană, era, în momentul Tăriceanu, coaptă pentru un asemenea parteneriat special. Cu tot contractul gras cu românii, firma a fost ulterior achiziționată de compania austriacă VA TECH, o fomistă ceva mai mare, care a preluat din mers marele șmen.

4. Prestidigitația cu banii cere, musai, prezența unui intermediar; un artist al escrocheriilor, care să rotească banii de să amețească inspectorașii uitându-se după dânșii. Aici vă invităm să aplaudați prestația dlui Buzăianu Nicolae Bogdan: dublă cetățenie – română și elvețiană, acționar în câteva firme din Elveția și, de asemenea, câteva în România; firme care-și schimbă pielea după necesități: înființată în 2000, ENERGY CONSULT SRL. (acționari Buzăianu și firma ENERGY CONSULT SA – adică tot Buzăianu, cu o firmă din Elveția) devine, în 2002, HOLDING ApS ROMANIA SRL, iar în 2003 năpârlește din nou și devine ENERGY HOLDING SRL; dacă n-ați amețit, să adăugăm că între acționari se rotesc când însuși Buzăianu, când firme ca ENERGY CONSULT SA (firmă elvețiană, cu același Buzăianu acționar); când persoane fizice de varii nații – un canadian rezident în Elveția, dl. Enrique Ferrer – sau românul Doru Boștină; ca să vă terminăm, adăugăm și 17.04.2001 HOLDING APS (ați recunoscut marca Buzăianu; atenție, denumirea firmei în registrul comerțului din Danemarca include 17.04.2001), o firmă înregistrată în Danemarca. Recunoașteți că e preferabil să fii chinez ca să desfaci țițele acestei încrengături de firmulițe, cele din străinătate fiind evident SRL-uri de apartament, botezate ambițios HOLDING pentru a beneficia și acolo de facilități fiscale.

5. Pentru eliminarea surprizelor, cei 3 parteneri trebuie să organizeze profesionist. Pentru asta se elimină din start riscul apariției vreunui neavenit la afacere. Cel mai sigur și legal este să faci o lege care să cimenteze hoția. Concret, în 1997 Tăriceanu (Porțile de Fier 1), în 2001 D.I.Popescu (Porțile de Fier 2) au propus, iar guvernele au aprobat acte normative de încredințare directă a contractelor de retehnologizare. Din fericire avem un termen de comparație: hidrocentralele române au gemeni în Iugoslavia. Sârbii au organizat licitație, la care a participat și VA TECH, dar fără succes. Chestia asta face praf argumentele dlui D.I. Popescu: domnia-sa ne-a explicat, privindu-ne în ochi, „că nu era timp să se organizeze o licitație, pentru că exista riscul ca hidrocentralele să depășească perioada de 30 de ani securitate funcțională; pentru PF1, deși de aceeași vârstă, sârbii au avut răbdare de licitație, pe care au trecut-o prin parlament; cât despre Porțile de Fier 2 – care a fost terminată în 1986 – ea este una dintre cele mai tinere hidrocentrale din Europa, încredințarea directă nu are nici un argument, așa cum nu avea însăși retehnologizarea la numai 16 anișori ai ei, atunci când dl Adrian Năstase își depunea semnătura pe încredințarea directă. Încredințarea directă este principalul act fraudulos, în condițiile în care nu există nici o justificare pentru această decizie, care a generat găuri uriașe.

6. Umflarea costurilor. Pentru primul contract, PF1, costul inițial, 202 milioane franci elvețieni (aproximativ 160 milioane de dolari); asta în contract; la care s-au adăugat micuțe reparații adiacente (ex: zona B – 16 milioane de euro), încredințate evident aceleiași VA TECH, care au dus prețul la aproximativ 300 milioane de dolari. Sârbii plătesc cu totul 100 milioane pentru aceeași intervenție. Contractul pentru PF2 a fost de încă 256 milioane de euro. Se poate sesiza că există un mic decalaj de costuri. Diferența nu se regăsește în hidrocentrală. Și trecem cu blândețe peste faptul că sărmanii de la VA TECH nici măcar nu aveau calibrul să atace lucrări de asemenea anvergură, dacă judecăm după avariile repetate care au făcut ca până în acest moment să nu fi fost recepționat nici un grup energetic de la PF1 (la PF2, din fericire, lucrările nici n-au început încă)

7. Sifonarea bănuților. Excedentul de bani – adică ceea ce nu era necesar VA TECH din ceea ce obținea Dan Ioan Popescu de la colegul Năstase – trebuia să fie spălat cumva. Aici rolul lui Buzăianu este vital. Orice intermediere de către una dintre firmele lui sau prin oamenii lui bine plasați la terți furnizori aplică schema umflării costurilor. Așa se face că găsim virusul lui Buzăianu înfipt în firma prin care s-a exportat energie de la Porțile de Fier în Grecia. Domnul Enrique Ferrer, asociatul lui Buzăianu apare brusc reprezentant al firmei ATEL, importatorul de energie românească. Buzăianu a preluat contractele de vânzare de energie ale Hidroelectrica printr-una dintre firmele lui șmechere și a devenit principalul vânzător de energie pe piața consumatorilor eligibili din țară. Alta: UCM Reșița a fost achiziționată printr-o pseudolicitație de o altă firmuliță elvețiană din familia Buzăianu (INET AG); unul dintre acționari este dl Corpataux Beat, fost asociat al lui Buzăianu, prezent la INET cu o lună înainte de achiziționarea Uzinelor Reșița; Reșița a fost „vândută" prin ștergerea datorii-lor, dar afacerea reală era nevoia de a acoperi niște cheltuieli fictive ale Hidroelectrica. Pe scurt, robinete pentru scos banii din buzunarul nostru.

8. Extinderea pecinginei. Mecanismul încredințării directe s-a dezlănțuit odată cu apropierea alegerilor. În 2001, Hidroelectrica a aprobat retehnologizarea la costul de 114 milioane USD inclusiv TVA; ulterior, pe 23 decembrie 2003, Năstase a aprobat solicitarea Hidroelectrica, acordând prin încredințare directă către același VA TECH contractul, dar la o valoare umflată astronomic până la 360 milioane de EURO FĂRĂ TVA. Cu credite, suma sare lejer la 6-700 milioane de euro. În prezent, gașca Buzăianu – Dan Ioan Popescu a luat în vizor și retehnologizarea termocentralelor.

9. Happy end secret. Controlul despre care pomeneam mai sus a identificat următoarele sume plecate din Hidroelectrica fără acoperire în documente: 435 miliarde de lei împrăștiați ca fiind în custodie la VA TECH și UCM Reșița; avansuri către furnizori în valoare de 3.000 de miliarde de lei (3 milioane de milioane); 230 de miliarde la VA TECH Austria și Elveția. Practic, cam asta ar fi valoarea banilor deturnați către băieți. Pe ansamblu, România a cheltuit cam 1 miliard de euro ca să-și poată trage băieții jumătate în conturile lor. Vă urăm și dumneavoastră mult succes în afaceri ca să aveți bani să vă plătiți curentul.

Mircea TOMA

finanțe

Bre Culiță, fă ce vrei, dar nu te-atinge de Jidvei

În urmă cu cîteva săptămîni, au fost șterse datoriile către bugetul de stat ale SCPVV Blaj (Stațiunea de cercetare și producție viti-vinicolă) printr-o ordonanță a Guvernului. Acum este pregătită pentru vînzare, despre care gurile rele, dar bine informate, susțin că s-ar face prin licitație trucată. SCPVV a funcționat pînă acum în asociere cu SC Jidvei SRL, asociere care a fost benefica și naturală. Jidvei SRL, dacă vă mai amintiți, a încercat acum doi ani să cumpere viile de la Șeuca (jud. Mureș), însă nu a reușit deoarece aceste vii au fost cumpărate de Culiță Tărîță după trei licitații! Ceea ce ne face să credem că nici viile SCPVV Blaj nu vor putea fi cumpărate de către SC Jidvei, chiar dacă ei ar dori aceasta și chiar dacă ar fi în beneficiul tuturor. Iar dacă vine acest dinozaur agrar, vom servi șprit cu apă din Balta Brăilei!

Soția face pe om

Dinspre viceprimarul Devei, Mircea Moloț, numai lucruri „bune" circulă prin târg. Unul dintre ele ar fi că „primul milion de dolari" e adunat, leu cu dolar, prin mijloace dintre cele mai cinstite, în ciuda nenumăratelor anchete de presă bine documentate care demonstrau contrariul. Aflăm însă, cu stupoare, adevăratul motiv al huzurului unui viceprimar care în 2000 avea datorii la bloc: soția sa, o doamnă extraordinară de altfel, muncește la stat, cu salariul primit de la Casa Județeană de Asigurări de Sănătate Hunedoara, mai lucrează la un cabinet medical din localitatea Șoimuș de lângă Deva, administrează cu reale beneficii o firmă privată și, colac peste pupăză, se spune că doamna ar mai fi și medic de întreprindere la regia locală Calor SA. Iată cum un viceprimar sărac poate fi și cinstit dacă are o soție bogată.

Cum jonglează PSD-ul cu cadrele penale

Doctorul Radu Ciprian Albotă a fost liberal cînd s-a purtat asta, apoi a devenit pesedist ca să prindă un loc în schemă. Și l-a prins. Infidelitatea sa față de PNL a fost răsplătită cu postul de director general al Casei de Asigurări de Sănătate, județul Caraș-Severin. Pentru a ocupa un astfel de post, trebuia să nu fii acționar la nici o firmă care face comerț cu medicamente sau care prestează servicii medicale. De fapt nu e musai să nu fii acționar, e destul să dai o declarație cum că nu ești. Așa a făcut și pesedistul Albotă. Dar minciuna are picioare scurte, așa că adevărul a ieșit la iveală: doctorul Albotă nu numai că avea soția și socrul acționari la firme de profil, dar el însuși era acționar. Pentru asta, cu evidențele în mînă, șefii lui l-au destituit. Fapta este fals în declarații publice și juriștii știu cum se pedepsește asta. Dar nu toți pesediștii sînt juriști și nu toți pun preț pe legalitate, așa că doctorul Albotă este actualmente director adjunct al Direcției de Sănătate Publică din același județ, și perspectivele luminoase (pentru el) sînt de a fi numit director plin. Plin de bube.

Platon și Aristotel, beurînd un Ovidel

Aceste interviuri au fost adevărate, sînt reale şi vor fi autentice

MIRCEA GEOANĂ: „Niciodată nu am fost de acord cu iluzia, m-am născut cu speranţa.“

Miercurea aplaudacilor

Miercurea asta a fost cel mai important eveniment din viaţa PSD-ului. Acest partid cu un larg bazin electoral a închiriat aplauzele şi urletele unor elevi din Capitală pentru 300.000 de lei, în dorinţa arzătoare de a-şi lansa candidatul la primăria Bucureştilor. Am fost şi noi de faţă şi transmitem, în direct, de la acest eveniment de acum cinci-şase zile.

Ordine între slugi

Şi a venit momentul declaraţiilor. După vacarm, presa disciplinată a intrat în direct cu Geoană, în funcţie de categoria sa proximă. Astfel, PRO TV-ul şi TVR-ul, considerate de cei mulţi televiziuni, au fost primii. Organizatorul evenimentului, Mediapro-ul, în frunte cu locotenentul lui Adrian Sîrbu, Doina Gradea, a fost şi primul între primii. Apoi, slugile de la TVR, cu un cap superblond de reporter, dar uşor umflăţel pe şolduri, semn sigur al stresului live-ului. Presa radio a intrat a doua. Din presa radio, era un aparat din Constanţa. Ne face plăcere să reproducem integral acest dialog.

Interviu ca la Constanţa

Reporterul-nu-ştiu-cum-îl-cheamă: Sînteţi un diplomat reuşit, unul din marii oameni ai acestei ţări, un om care ar putea să ne dea sfaturi şi nouă, celor din Constanţa. Noi sperăm să cîştigaţi Bucureştiul. Haideţi, în cîteva cuvinte să ne spuneţi cam ce simţiţi acum, în momentul de faţă, după această lansare, e adevărat, extraordinară.

Mircea Geoană: Eu simt că m-am întors acasă, în aceste locuri unde m-am născut, în care am avut prima slujbă, am mers la şcoală, am luat-o de nevastă pe Mihaela, am făcut aici copiii, Ana şi Alex, şi, după mulţi ani de zile, în care am văzut multe alte locuri şi prin America, şi prin Europa, am văzut alte capitale, cum arată, cum funcţionează, cred că a venit clipa să schimbăm şi capitala României, cum e momentul să schimbăm întreaga Românie şi celelalte mari oraşe şi satele. Avem nevoie de o capitală să trăim bine, avem nevoie de bucureşteni care să fie mîndri că fac parte din această categorie de români, în plus cred că eu pot aduce Bucureştiului ceva ce a lipsit Bucureştiului în aceşti 14 ani, nu numai gîlceavă, nu numai ceartă, nu numai împărţit cine ia banii şi pe ce proiecte îi dau. Cred că e nevoie de un management modern, eficient, de integritate, de cinste şi cred că putem face faţă cu mai multă integritate, cinste, putem face mai multe lucruri în cei patru ani de zile de muncă serioasă, şi cu muncă serioasă şi ceea ce ştiu eu să fac. Sper să fie un exemplu pentru toţi românii.

Reporterul: Eu vă mulţumesc şi în numele fiicei mele, pe care o cheamă tot Ana Maria şi care e în Statele Unite, tot timpul e cu gîndul la România şi are un colţ în Statele Unite exact pentru România făcut.

Mircea Geoană: Spune-i să vină în ţară că avem nevoie de ea.

Doamnelor şi domnilor, acum, pentru *Academia Caţavencu,* în exclusivitate, Mirceeea Geeeeoană, candidatul PSD la Priiiimăăăăria Bucureştiului lui Băsescu.

Rep.: Putem începe interviul?

M.G.: Sigur.

Rep.: Astăzi pe cine minţiţi?

M.G.: Poftim?

Rep.: Pe dumneavoastră sau pe alegători?

M.G.: Nu, nu, deci, eu am fost educat şi am şi învăţat în anii ăştia...

Rep.: Cum aşa, brusc, v-aţi schimbat de la ministru de externe la primar?

M.G.: E cineva născut ministru? Dar primar?

Rep.: Nu, dar nu te poţi schimba aşa, dacă ai educaţie.

M.G.: Uitaţi-vă ce am făcut eu în viaţa mea, ca să aveţi o imagine mai completă de ce este posibil să-ţi schimbi opţiunile astfel.

Rep.: L-aţi trădat pe Constantinescu...

M.G.: Nu, nu.

Doamnelor şi domnilor, acum papagalul electoral repetă lecţia

Rep.: Aţi trecut cu Năstase...

M.G.: Nu, nu, să vă spun ce s-a întîmplat. Deci, sînt născut în oraşul acesta, am mers la şcoală aici, am fost la Sfîntul Sava, am intrat la Politehnică, am lucrat pe şantier, am lucrat la făcut centrale electrice, aici în Bucureşti, am făcut a doua facultate, cea de Drept, m-am căsătorit cu Mihaela, am făcut doi copii, a venit revoluţia, am fost şi arbitru de fotbal vreo trei ani de zile, am intrat la Externe, am fost doi ani de zile la cea mai bună şcoală de administraţie din Europa, m-am făcut diplomat de carieră, am devenit ambasador în America pe vremea preşedintelui Iliescu, preşedintele Constantinescu a considerat că fac o treabă bună şi m-a lăsat să-mi continui activitatea şi am intrat în politică în anul 2000. Eu cred că am făcut destul de multe la viaţa mea şi am acumulat destulă experienţă pentru a mă înhăma la o muncă grea, unde e nevoie şi de experienţă şi care e o călire a oricărui om politic. Dacă un om politic crede că poate să ajungă un om de stat doar în funcţii numite şi nu se poate duce la confruntarea adevărată a democraţiei care se numesc alegerile, înseamnă că nu înţelege ce este politica. Prima mea întîlnire cu un primar european, ştii unde a fost? La absolvirea şcolii din Franţa, cînd am fost trimis la primăria Parisului de către Chirac, era primarul Parisului, fusese prim-ministru şi nu fusese nici o ruşine că a fost prim-ministru şi cîştigase primăria Parisului. Într-o ţară în care se respectă şi regula jocului şi în care recunoşti ce înseamnă o capitală, a fi primarul Bucureştiului înseamnă nu numai a doua funcţie aleasă din ţara aceasta, ci şi o imensă responsabilitate.

Rep.: N-aţi trecut din iluzie în iluzie?

M.G.: N-am trecut prin nici o iluzie, nici o iluzie, niciodată nu am fost de acord cu iluzia, m-am născut cu speranţa. Dacă cineva crede că Bucureştiul nu poate deveni o capitală europeană, nu are ce căuta în echipa noastră.

Rep.: Sînteţi un balon de săpun de lux.

M.G.: O să vedeţi ceea ce se va întîmpla în anii următori, o să vedeţi un Mircea Geoană performînd şi la primăria Capitalei.

Rep.: Sînteţi a treia mare propunere la Bucureşti care nu va reuşi. Oprescu, Oprescu, Geoană.

Ia uite, Adriene, cine a venit la lansarea candidaturii mele! Domnul Iliescu! Uau, ce bine! Acum n-ai ce să mai faci, cînd o să iei cuvîntul ca să mă recomanzi alegătorilor trebuie să pomeneşti şi numele meu!

Mircea Geoană, cel mai popular dintre sacrificaţii PSD, şi Adrian Năstase, cel mai popularizat dintre beneficiari

Reporterul: N-aţi trecut cu bodyguarzii?

M.G.: Sînt în mod cert cea mai bună propunere.

Rep.: Şi cu Duvăz cum a fost?

M.G. deja face un pas spre a pleca, rosteşte replica cu spatele: Cum am stabilit.

Rep. strigînd: L-aţi şuntat?

M.G. deja spre ieşirea Sălii Polivalente, spune: Nu e stilul meu.

Reporterul rămîne cu bodyguarzii ministrului şi candidatului.

Unul din bodyguarzi: Băiete, aşa faci mereu interviurile?

Rep.: Da.

Acelaşi: Eşti tare, l-ai ciufulit pe şefu'.

Eugen ISTODOR

Pentru monumentul unei femei monumentale

Motto: „*Trei zile dacă mai trăiesc, da' vreau să ştiu că s-a limpezit lumea*“
Elisabeta Rizea

Cine este Elisabeta Rizea şi cui foloseşte acest monument

Născută în Domneşti-Muscel, Argeş, strașnica femeie care-şi făcea cruce cu limba în cerul gurii în timpul anchetei a fost arestată prima dată în 1949 şi anchetată de Securitate pentru că a sprijinit activ „banda teroristă Arsenescu-Arnăuţoiu“. Grupul de partizani, de fapt eroi ai rezistenţei anticomuniste, supranumit „Haiducii Muscelului“, ajutaţi de Elisabeta Rizea, soţul ei Gheorghe şi fiica sa, cât şi de către majoritatea sătenilor din Nucşoara (familiile Arnăuţoiu, Jubleanu şi Chirca au fost familii care s-au sacrificat aproape în întregime), a fost fondat de un fost colonel al Armatei Regale, Gheorghe Arsenescu, împreună cu locotenentul Toma Arnăuţoiu, şi a activat între anii 1949-1958 pe versantul sudic al Munţilor Făgăraş, Iezer şi Leaota. Toţi luptătorii, inclusiv comandanţii acestora, au fost uciși în lupte, s-au sinucis sau au fost executaţi de Securitate, ultimii în anul 1962. Elisabeta Rizea şi soţul ei au fost arestaţi prima dată în 1949, anchetaţi şi bătuţi de Securitate. Eliberată în 1956, a continuat să-i ajute pe partizani. După doi ani a fost din nou arestată şi condamnată la moarte, pedeapsă comutată la 25 de ani de muncă silnică. A fost eliberată în 1964 şi a murit în 2003, după ce a fost vizitată de către Regele Mihai I şi preşedintele Constantinescu. Urmăriţi de vorbele sale: **„Trei zile dacă mai trăiesc, da' vreau să ştiu că s-a limpezit lumea“,** încercăm să-i onorăm această ultimă dorinţă, dar şi pe acele femei care au luptat umăr la umăr cu bărbaţii lor, uneori cu arma-n mână, murind în închisoare sau în munţi: Arnăuţoiu Laurenţia, Plop Maria, Chirca Elena, Maria Jubleanu, Tomeci Elisabeta. Monumentul propus să ia locul statuii lui Lenin în Piaţa Presei Libere este nu numai o simplă statuie a unei femei-simbol al luptei populare împotriva comunismului sau un exemplu de verticalitate pentru toţi ziariştii care trec pe lângă el, ci şi o satisfacţie profund umană că, cel puţin o dată într-o sută de ani, se face un pic de dreptate.

Liviu MIHAIU

Au semnat pentru: Dan Pavel, Aurora Liiceanu, Adrian Cioroianu, H.-R. Patapievici, Neagu Djuvara, Monica Lovinescu, Virgil Ierunca, Mircea Toma, Cornel Ivanciuc, Andrei Pleşu, Gabriel Liiceanu, Marius Oprea, Stejărel Olaru, Ioan T. Morar, Anton Georgescu, Alexandru Ionescu, Ştefan Agopian, Dana Deac, Costi Rogozanu, Ludovic Spiess, Dumitru Costin, Matei Brătianu, Petru Romoşan, Dan Turturică, Marius Ghilezan, Viorel Moţoc, Mona Muscă, Cornel Nistorescu, Marius Tucă, Titus Muntean, Sorin Roşca Stănescu, Gabriela Adameşteanu, Rodica Palade, Doru Buşcu, Mihai Răzvan Ungureanu, Nae Caranfil, Lucia Hossu-Longin, Florin Călinescu, Lucian Mîndruţă, Cozmin Guşă, Mircea Dinescu, Simona Kessler, Simona Marinescu, Valentin Nicolau, Dan Chişu, Cristian Pîrvulescu, Stelian Tănase, Radu Varia, Tudor Octavian, Mariana Nicolescu, Andrei Gheorghe, Viorel Hrebenciuc, Dan C. Mihăilescu, Traian Băsescu, Rodica Culcer, Varujan Vosganian, Sorin Radu, Dan Tomozei, Manuela Ştefănescu, Mihai Dobrovolschi, Cristian Boureanu, Rodica Mandache, Mihaela Mihai, Elena Lasconi, Victor Ciorbea, Anca Fusariu, Mariana Şoitu, Horia Romanescu, Doru Dumitrescu, Doina Cacoveanu, Mihaela Rădulescu, Gheorghe Tache, Părintele Iustin Marchiş, Ovidiu Ioanițoaia, Ştefan Racoviţă („Căminul românesc“), cei 1.500 de membri ai Federaţiei Române a Foştilor Deţinuţi Politici Luptători Anticomunişti (preşedinte Bororeţ Vasile şi dr. Cornea), Asociaţia Universitari pentru Universitate şi Alianţa Tineretului Universitar. Le mulţumim din suflet jurnaliştilor de la *Gazeta de Maramureş* care ni s-au alăturat atât în acţiunea de popularizare a monumentului, cât şi în cea de finanţare. Le mai mulţumim în mod deosebit jurnaliştilor de la Televiziunea Română, devenită un partener de nădejde pentru întreprinderea noastră.
Lista rămâne deschisă.

DONAŢI AICI!

Aşezământul cultural „Academia Caţavencu“ va aduna şi administra fondurile necesare şi va iniţia toate demersurile pentru construcţia monumentului Elisabetei Rizea, simbol al rezistenţei împotriva comunismului. S-a obţinut acordul primarului general al Capitalei. Se va organiza un concurs naţional pentru proiectul acestui monument, ce va fi ales de către un juriu alcătuit, deocamdată, din: Andrei Pleşu,

Mihai Oroveanu, Radu Varia, Aurora Liiceanu. Cei care doresc să contribuie financiar la realizarea acestui proiect sunt rugaţi să doneze în conturile:

ROL 4220102299012
USD 4220102299013
EUR 4220102299014 deschise la B.C. ION ŢIRIAC – sucursala Izvor;
titular cont:
AŞEZĂMÂNTUL CULTURAL „ACADEMIA CAŢAVENCU“.

Cuvîntul care se candidează

Mircea Geoană va candida din partea PSD la Primăria Capitalei. Cum aș fi tratat eu această știre în presă, dacă eram:

Bogdan Chirieac: „Într-un interviu pe care i l-am luat în 1998, președintele Bush îmi spunea încă de atunci: *«Mister Kirieac, I know Geoana. He is a male, right?»* Într-un alt important interviu pe care l-am luat oficialităților americane în 2003, secretarul de stat al Apărării, domnul Donald Rumsfeld îmi declara: *«Mister Kirieac, Geoana is a Romanian.»* Iată, așadar, Statele Unite ale Americii ne dau un **semnal foarte puternic.** Rămîne ca Bucureștiul să înțeleagă că nu poate **să** piardă acest **important tren** care ni **se oferă.**“

Sorin Roșca Stănescu: „*Motto: Nu toate lucrurile sînt identice.* Este adevărat că Mircea Geoană va fi candidatul PSD la Primăria Capitalei. Acest lucru este adevărat. PSD va avea un candidat la Primăria Capitalei. Și Traian Băsescu candidează la Primăria Capitalei. Și acest lucru este adevărat. Băsescu va candida la Primăria Capitalei. Întrebarea care se pune este: oare Mircea Geoană și Traian Băsescu vor candida în același timp la Primăria Capitalei? Cititorii ZIUA vor fi primii care vor afla. Așa cum v-a obișnuit, ziarul ZIUA va fi obiectiv cu candidatul Traian Băsescu.“

Cristian Tudor Popescu: „Numai cameleonul schizofrenic care călărește dictatorial PRM-ul se poate bucura de așa o întorsătură a lucrurilor. Clănțăul demagogic de Vadim atîta aștepta pentru a-l arunca în luptă pe turbatul de la LPF. Sînt curios cum va rezolva PSD-ul această confruntare, cînd fruntelatul de Băsescu îi va propune copilului de mingi al ONU, Mircea Geoană, să se ia la întrecere cu buldozerele pe Magheru. Sînt nevoit să dezamăgesc pe mulți: în acest peisaj sălbatic, prefer să votez cu toți. Ce n-are unul, fură ceilalți, ce au toți, n-are nici unul... Mai gîndiți-vă o dată la ce am zis.“

Corneliu Vadim Tudor: „Poponarul vrea să slăbească, dar l-a trimis la alergat pe sfrijitul de Geoană, această puță de București cu aere de Washington. Jegurile care au venit să-și spele chiloții la București, la curent electric, să știe un lucru: cînd va veni Mitică, să țineți minte de la Vadim, o să-i bealească pe toți agaricii care se visează primari ai acestui mare oraș care este Bucureștiul! Auzi, măi Despielițatule de Geoană, că sigur ești tăiat, ai noroc că ești evreu, că te făceam de comando altfel, să nu te atingi de Bucureștiul lui Delavrancea, auzi? Marș la Bruxelles, la poponarii tăi care vă umplu buzunarele!“

Editorialul de la „Național“: „De ce crezi că ești un ratat. Oana Zăvoranu: *Am făcut sex cu Pepe!* Numai cine dăruiește, primește. Dragostea e oarbă și diluează caracterele. Femeile «clepsidră» sînt mai fertile.“

Libertatea: „Bluzițele sînt inutile astăzi: vremea va fi deosebit de caldă...“

Dragoș MUȘAT

Din lumea celor care nu cuvîntă decît la ei în ziar

Cîine de rasă, găsit de șeful administrației județene

Președintele Consiliului Județean, ***Marian Oprișan***, a găsit în seara zilei de 1 mai, un cîine de rasă, în zona Autogării. Șeful administrației județene dorește ca prin intermediul nostru cîinele să-și găsească stăpînii de drept. Patrupedul este de culoarea maro și are talie medie, iar proprietarii cîinelui sau persoanele care cunosc cui aparține pot suna la numerele de telefon 213.057 și 213.211.

Da, domnu' Oprișan, cîinele cu care vă lăudați în ziarul dumitale e al meu. Îl strigă „Bombo", după porecla la un fițos de la mine din oraș. Medalia i-a dat-o domnul Iliescu o dată cînd băuse puțin. L-a confundat cu nea Văcă cînd e obosit și-n mai multe labe și l-a decorat cu Steaua României în grad de Mare Cavaler. Medalia puteți s-o țineți, nu-i cine știe ce, imitație de aur. Și e și mușcată de Mădălin, care a vrut să verifice dacă-i măcar cupru cînd mi-a furat el o dată mie găinile și a vrut Bombo să-l muște. Să vă purtați frumos cu el, ca cu un om: îi mai aruncați un mic de Revelion, o scobitoare cu brînză și-o bere de ziua dumneavoastră, și vă asigur că vă lasă să faceți ce vreți.

Palatul doagelor

Divina și creștina comedie

>> 07 - 13 MAI

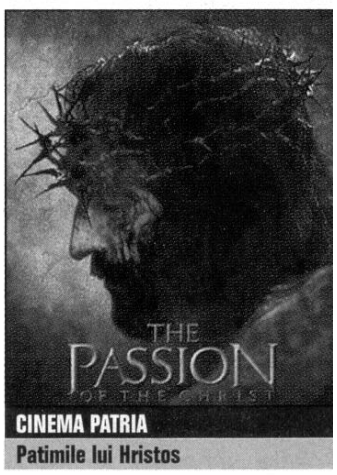

CINEMA PATRIA

Patimile lui Hristos

SUA 2003, Comedie
(t.o. The Passion of the Christ)
Regia: Mel Gibson
Cu: Maia Morgenstern, Monica

De ce cred oamenii ăștia că-i o comedie, asta numai Ăl de sus ne-ar putea spune, dacă nu și-ar ocupa toată ziua jucîndu-se cu mințile creatorilor de programe TV. Ăștia or fi înțeles că Mel Gibson a lucrat numai cu actori români. Că în rolul călăilor l-a distribuit pe Costel de la Vacanța Mare, impresionat fiind de naturalețea și umorul cu care acesta o biciuie pe Leana cu levierul și cu funia de usturoi. Și că în rolul lui Iuda i-a pus pe Țociu și Palade, așa, ca să facă o economie. La poantele lor, comicii ăștia n-ar fi cerut 30 de arginți – lor le sînt de ajuns și două baxuri de Izvorul minunilor.

Pirat din port

canalul

mass-midia năvodari

● Sorin Roșca Stănescu s-a lăudat la Realitatea TV, duminică, cu o publicație clandestină pe care ar fi editat-o el, dar povestea respectivă este destul de neclară. Mult mai clară este întîmplarea cu depunerea carnetului PCR, pe cînd SRS lucra la Informația Bucureștiului, organ al comitetului municipal PCR. Timp de cîteva zile, crezînd în autenticitatea gestului său, s-au perindat pe la el cîteva zeci de persoane care l-au felicitat pentru curaj etc. După care Sorinel și-a reluat carnetul de partid. Lista celor care l-au felicitat nu mai știm pe unde este!

● Revenim cu nuanțări la informațiile date despre cotidianul *Atac.* Așa cum am mai scris, în spatele lui se află, cu o investiție de 600.000 dolari pornirea, Ovidiu „Love me" Tender, consiliat de omul de afaceri Alexandru Codrea. Numai pentru aparatura de ascultare și filare au fost investiți alți 100.000 de dolari, ca să poată populația să o vadă pe Laura Andreșan cu niște sărmani de fotbaliști. Acest Alexandru Codrea a propus chiar un plan de afaceri, în sensul că va scoate ediții locale în zonele mai grase pentru a smulge fonduri în campania electorală aia mare. Cîtă vreme vor exista oameni șantajabili, presa de șantaj va prospera. Să dăm cîteva exemple? Poate data viitoare!

Zețarul Ivan

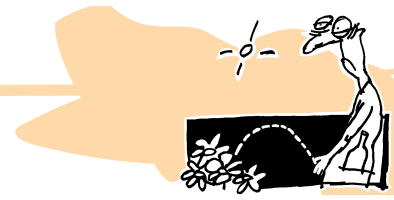

România.
Mici fragmente de neant.

Punk! Punk-punk!

Punkerii care cerșesc la metroul de la Universitate au început să mă enerveze din ce în ce mai tare. Ultimul tarif de cerșeală mi-a fost comunicat săptămîna trecută cu tupeu: „Auzi, n-ai cinșpe mii de lei?" 15.000 de lei! În plus, obraznicul care cerșea numai pentru că Sex Pistols au făcut cîndva o treabă bună în Marea Britanie avea niște adidași de cel puțin trei ori mai scumpi decît ai mei și ai lui frate-miu la un loc!

Punguța cu 25 de bani

Vineri am primit rest la un iaurt 3 monede de 1000 de lei, una de 500 și încă una de 25 de bani, din 1966, cu tractor și cîmp pe ea. A fost super! Mă gîndeam ce mișto era să scoți o gagică în oraș cu 5 lei – o prăjitură și un suc –, s-o duci de 1 leu 50 cu autobuzul la restaurant. Și s-o impresionezi la final pe, să zicem, Delia de la N&D, sau Cristina de la Blondy, cu un ecstasy la 3 lei 50 kilul în Space și la final aruncîndu-i în sictir, precum cel mai mare belfer, 25 de bani chelnerului!

Elicopterapie

Mă deplasez exasperant de încet, bară la bară, pe Victoriei. Cînd deodată, cine credeți că se strecoară insistent, șoferește, de pe o străduță laterală, exact în fața mea? Unul cu un elicopter (de-a-devăratelea). O mașină de intervenție a ACR-ului transporta un elicopter ce tocmai fusese expus. Și eu care credeam că dacă-mi iau elicopter o să scap de aglomerația din centru.

Raluca Tătărcan, lasă-te!

Una din vecinele părinților mei are o grămadă de ani, un aparat de radio și un televizor. Toate merg întruna. Aparatul stă lîngă fotoliu, televizorul e fixat pe talk-show-uri. Ei, după ultima lună de audiții și vizionări, concluziile femeii - vă reamintesc, are foarte mulți ani, cred că a prins și campanii electorale cu Maniu și Brătienii - au fost că „Vladim ăla le zice bine" și că Stolojan face o mare greșeală: prea vorbește cu dinții strînși.

Alegătorii flegmatici

Pe 2 mai, Mitrea a fost nevoit să se amestece din nou cu studenții și intelectualii români fără bani care au mers la mare. Sau cu electoratul PSD din Eforie Sud, să zicem, unde a fost întîmpinat, printre alții, de cetățeanul Nelu, muncitor matol: „N-am casă, e frig, greu cu banii". „E, dar stați la malul mării" – cam așa a spus ministrul, iar Nelu, luminat, s-a liniștit brusc, după care a tras o flegmă în palmă și a dat mîna cu Mitrea, obișnuită doar cu vaselina.

Ethos, Porthos și Aramis

reportaj cu țara de gît

Noi membri pesede: Picioare de Mihaela Geoană și Ură de Duvăz

Să nu vă plictisiți niciodată de pesede. Ați citit de furăciuni, de neintegrare în UE, de integrare în NATO, dar niciodată nu v-ați gîndit că puteți citi în sînul acestui partid, că puteți citi pe fețele lor ce activitate laborioasă de salvare a țării noastre au. Gesturile lor vorbesc. Limbajul sătulului de sine. Dar mai ales e limbajului durutului în cot de celălalt. Sigur, lansarea lui Geoană de miercurea trecută a fost un eveniment grandios. Baloane, balonașe, urlete de stadion. Dar dincolo de asta, în sală stătea în ordinea propriei plictiseli de sine Partidul. Cu un zîmbet care a durat două ore, în rîndul doi, era omul integrării noastre europene, Pușcaș. Manechinele poartă haine, Pușcaș prezenta un zîmbet tîmp. Pierdut între cameramani, persecutat de coatele vînturătorilor prin sală, marele ministru Athanasiu. Trădătorul nu era băgat în seamă. Nimeni nu l-a salutat, nimeni nu s-a uitat la el. Nici un membru de partid nu i-a oferit locul. Toți stăteau cu spatele la el. Două ore. Umflat, ca de obicei, marele ratangiu al pesedeului, Agathon. Două ore stătea ca o butelie, roșu la față, mulțumit că nu a realizat nici un Dracula. Popescu Piedone, după patru ani de aruncat marfa prin piețe cu televiziunile de față, nu a luat decît rolul de clovn, două ore cu o căciulă din paiete. În finalul spectacolului mi-a arătat sincer și sarcastic „un nume la pămînt": Dan Ioan Popescu. DIP-ul era inscripționat pe un ecuson pierdut pe treptele Polivalentei. Tănăsescu de la Finanțe era în primul rînd. Stătea cu picioarele întinse, tolănit, sigur pe el și ascultînd pe celular. Oprescu era de lemn-Tănase. Iordănescu părea încîntat ca un senil căruia i se dă o bombonică, ce-i amintea de friptura din tinerețe. Cu toții aplaudau, dar nu erau aplauzele lor. Erau cele ale elevilor aduși de Mediapro la reprezentație. Spectacolul nu putea să se oprească aici. Cine urmărea triada, singura triadă neosificată a sălii, era mulțumit. Reporterul a urmărit legătura firească dintre discursul lui Mircea Geoană, cu gesturi prea ample și vorbe prea vehemente, poziția mereu în schimbare a picioarelor Mihaelei Geoană și atitudinea voit interesată de ură a lui Bogdan Niculescu Duvăz. Duvăz, trebuie spus, era de cele mei multe ori acoperit de alt drastic degeaba al istoriei noastre contemporane, Ionel Blănculescu. Duvăz avea Controlul pe el. Urmăriți, dar, un balet pesedist.

1
Cînd Geoană vorbea de cariera sa diplomatică,

2
Mihaela lungea picioarele.

3
Duvăz stă sfinx.

1
Cînd Geoană se dă băiat de București,

2
Mihaela cerșește, cu mîinile în poală și picioarele strînse.

3
Duvăz se crăcănează.

1
Cînd Geoană zice că va cîștiga fără scandal,

2
Mihaela își ia picioarele în mînă.

3
Duvăz nu se vede de Blănculescu.

Să ne dăm ghicitori în gesturi. Prezentăm doar fapte. Finalul show-ului e simplu. Cînd Adrian Năstase, prim-ministru și șef PSD, a luat cuvîntul, Mihaela Geoană și-a tras traista Versace, cu care venise, lîngă ea. Mai aproape de ea. Și și-a mutat-o pe stînga. Ca să nu i-o ia? Și mai final de atît e tabloul final de Hora Unirii unde s-a lipit, fără să i-o ceară nimeni, Duvăz. Ajuns pe scenă, căuta un loc unde să se lipească. Dacă am fi un Stelian Tănase sau un Brucan am spune că pînă la ora aia stăpînul Năstase și lacheul Duvăz nu se explicaseră. Dar, întrucît sîntem doar reporter, putem spune că Duvăz, nepreagăsind entuziasm printre cei de pe scenă, s-a întors lîngă Blănculescu.

Eugen ISTODOR

bursa şpăgilor

Doamne, mituieşte-ne pre noi

Preotul Neţoiu din Corabia, judeţul Olt, obişnuieşte să ia sfinte daruri la nunţi, botezuri, înmormîntări ca să accepte să oficieze profesionist slujba. Metoda lui e foarte simplă: întinde omului Sfînta Scriptură şi îi indică să-i pună în ea cîte un semn de carte, cu înscrisurile 50.000, 100.000, în mai multe pagini.Trebuie să recunoaşteţi, este un păcat cu circumstanţe atenuante, că doar preotul le dă mai întîi Scriptura, clienţii pot să vadă în ea ce se cade să faci şi ce nu. Lasă liberul arbitru să-i ofere şpaga. Performanţa în acest stil a fost atinsă în Constanţa. După partea teoretică, însuşită prin seminare şi facultăţi de teologie, tinerii preoţei sînt supuşi unui test practic. Li se oferă ocazia de a da o ofrandă celui de sus ca să-i hirotonisească. Adică, în limbaj profan, pentru a fi angajaţi într-o biserică. Cel de sus este de cele mai multe ori un membru din Înaltul Consiliu Eparhial. Preţul ofrandei oscilează între 1.000 şi 5.000 de dolari, în funcţie de oraşul în care primeşte respectivul popiştean parohie. Ca să nu-l mînie pe Dumnezeu, şpaga se transformă rapid în cuvioase chiolhanuri la care participă prea-curaţii membri ai Consiliului Eparhial. Ca să închine, desigur, un pahar în cinstea Domnului.

Popa Tatoo

bursa şpăgilor electorale

lei un ban, da-l iei pe faţă

Orice primărie dintr-un oraş de măcar 100.000 locuitori are, printre altele, două direcţii strategice: una de finanţe publice locale (DFPL) şi una economică (DE). Dincolo de termenii stufoşi învăţaţi la ASE, să spunem că DFPL strînge banii oraşului şi DE îi cheltuie. Ca să nu se calce pe bătături, cele două ar trebui să fie cît se poate de distincte şi autonome, conform practicii. Uitaţi de asta şi ascultaţi la tata Gigi Nichita, interimarul primare de Iaşi. Acesta, că altfel nu-i putem spune, a unit cele două direcţii. Mai exact, a subordonat DFPL-ul DE-ului, subordonat direct lui. Adică, a pus cramponul lui de preşedinte CA la Poli Iaşi (căci se mai ocupă şi de asta cînd n-are nimic de subordonat la primărie) pe la glezna subţire a impozitelor plătite de votanţi. Ulterior, după acest fault de roşu din spate (dacă nu chiar pe la spate), a ajuns în faţa porţii oraşului. Singur, doar el cu electoratul. Şi uite ce spectaculos a marcat: un milion la fiecare asistat social (ajutor de Paşti), abonamente moca cu nemiluita pe transport local, ditamai sărbătoarea berii de neam prost, de nu mai ţine nimeni şirul miliardelor bugetare băgate în ofsaid electoral.

Curtea de Corturi

Baronul Serac şi cinstit

Azi eşti baron, mîine nu mai eşti. Cugetarea asta amară nu e pentru toată lumea, ci doar pentru cîţiva aleşi. Nasol pentru aleşi e cînd partidul alege să îi trimită pe tuşă, măcar o vreme, pînă se mai liniştesc apele şi se potoleşte opinia publică care se aştepta ca aleşii să intre la pîrnaie. Or, în cazul judeţului Bihor, Florin Serac, baronul local demis din funcţia de prefect, s-a întors pe vechea slujbuliţă de şef al Direcţiei Generale de Finanţe Publice Bihor. Unde şi-a amintit că în instituţie exista un om cinstit, Veronica Benea, şef serviciu în cadrul Direcţiei de Control Fiscal. Fata asta, cînd făcuse în iulie 2003 un control la firma Natasis Prod Com din Viişoara, aflată în proprietatea Nataşei Despina Chereji, nevasta liderului local PSD, îşi dăduse seama că prefectul PSD de atunci, acelaşi Florin Serac, dăduse firmei 2,5 miliarde de lei pentru reconstruirea unui şopron. Nu atît gestul a deranjat-o pe inspectoarea Benea cît suma, din care se puteau construi vreo 5 şoproane. Ei bine, din această cauză şi-a amintit Florin Serac acuma de Veronica Benea, şi din cauza asta a chemat-o la el să-i spună admirativ cîteva lucruri, ca de exemplu să îşi dea demisia. Iar cu articolul ăsta noi nu sperăm mare lucru de la guvern, în afară de a-l demite puţin pe Serac şi a-l trimite pe o altă funcţie. Chiar şi de prefect, numa' să scăpăm de el.

Fisc şi zero

Sus, sus, sus, la munte sus, acolo e Iancu PSDus

Am scris săptămîna trecută că Nicolae Furdui Iancu a cîntat la concertul electoral organizat de 1 Mai de PSD Braşov. Fiecare e liber să cînte unde vrea muşchiu' taragotului său din ansamblu şi unde se îndeasă mai multe lovele în bucium, veţi spune. Aşa este, doar că între timp o ciocîrlie ne-a ciripit că domnul Furdui este membru PNL Alba, consilier judeţean din partea acestui partid şi candidat pentru un nou mandat în Consiliu. Se răsucesc mierlele în cîntecele de dor şi jale cînd aud o asemenea grozăvie. Iar cucii, rătăciţi, nici nu mai ştiu în cuibul cui să-şi depună oul: în al lui Stolo sau în al lui Năstase? Sau, mai rău, în al lui Ilie Sârbu, unde ar fi ceva loc?

Mărioara Murdărescu

Uite-acuș-acuș-acuș Îl votăm pe Lăcătuș!

Iată că, după ce pesediștii de la București au dat lovitura cu înregimentarea lui Iordănescu, ale cărui calități de orator ne fac să-i spunem „selecționerul care este", băieții de la PSD Brașov s-au gîndit să-l ia în partid pe însuși Marius Lăcătuș. Ne așteptam, totuși, ca la acest lucru să se gîndească mai întîi un partid de extremă-dreapta, care să se potrivească, deci, cu postul pe care a jucat celebrul număr 7 din fosta garnitură a Stelei. Interesant ni se pare că Lăcătuș este angajat acum ca antrenor la Ceahlăul Piatra Neamț, echipa lui Gheorghe Ștefan-Pinalty, care este membru PNL! Bănuim că asta este mișcarea: se urmărește retrogradarea Ceahlăului! Sîntem siguri că, în curînd, antrenorul secund va fi invitat în PRM, masorul în PNȚ, magazionerul în PUR, contabilul la ApR, portarul în Partidul Pensionarilor, Purică în Partidul Automobiliștilor, iar vînzătoarele de semințe de la stadion în Alianța Civică.

Corner Dinu

Bebe Ivanovici și culmea plagiatului la români

În general, plagiatorii sînt niște șmecheri care cred că nu vor fi prinși. De data aceasta vă prezentăm niște plagiatori atît de tîmpiți, încît, temîndu-se că vor fi prinși, au modificat serios din cartea plagiată. E vorba de mai vechea noastră cunoștință, scriitorul Constantin Bebe Ivanovici, care, alături de scriitorul Teodor Berca, a scos la Editura Paco volumul, prezentat și în numărul trecut, **Vasile Lascăr Părintele Poliției Române.** Această carte a fost scrisă mai întîi de M.Theodorian-Carada pe la 1914. Scrisă cu alte cuvinte, e drept. O carte de referință care n-a fost citată defel la bibliografie. Ca să nu se prindă lumea că au copiat, cei doi scriu ușor pe dos unele lucruri. De pildă, autorul inițial susține că Vasile Lascăr nu se trage din neamul împărătesc al Lascărilor din Niceea, autorii de azi spun, din contră, că se trage de acolo! În original se vorbește despre Ludovic al XII-lea, plagiatorii mai adaugă o unitate și ajung la Ludovic al XIII-lea! La fel se întîmplă cu împăratul Carol V, care devine la cei doi Carol I! Secolul XIII din original devine secolul III în pastișă. Pînă și data de naștere a lui Vasile Lascăr apare modificată, din 7 noiembrie 1852, ea devine 3 noiembrie 1852! E greu, în aceste condiții, să dovedești plagiatul pentru că, în prostia lor, cei doi autori au schimonosit foarte tare conținutul cărții din care au preluat masiv informațiile. Chiar și discursurile politice ale lui Vasile Lascăr sînt reproduse după cele două volume editate tot de Mariu Theodorian-Carada în 1912! Redăm, în paralel, fragmente care nu au nevoie de nici un comentariu în afară de acela firesc: mamă, ce proști mai sînt pe lumea asta!

Ioan T. MORAR

---

numește ambasador la Veneția, apoi Papa Clement al VI-lea îl trimite consul la împăratul Carol I. Tot Papa, intuindu-i pregătirea culturală, l-a desemnat să înființeze un colegiu grecesc care să pregătească tineri din Grecia pentru activități didactice.

Alt descendent al familiei Lascăr a fost remarcat de

---

unii — fù acel Ion Lascar, care strălucì la curtea Medicilor. Ambasador al Regelui Ludovic XII în Veneția, mai târziu trecù în serviciul papilor. Papa Clement VI îl trimise în ambasadă la Împăratul Carol V ; și tot Papa îl însărcină să întemeieze, în Roma, un colegiu grecesc, unde aduse

---

amintiri din anii studenției). În acest sens, dăm exemplu pe Tache Chintescu l-a scăpat de la moarte într-o noapte. În timp ce erau amândoi la un bal, Vasile Lascăr, mai firav, n-a rezistat toată noaptea distracției și pleacă mai înainte acasă. Chințescu, având o sumbră presimțire, părăsește și el balul după o oră. Ajungând în camera une locuiau cei doi, își găsește colegul în pragul morții. Ce se întâmplase?

Iarnă geroasă fiind, cei doi se încălzeau cu o sobă de fontă pe bază de cărbunii. Datorită nesupravegherii focului, soba a emanat multe gaze. Ca să-l readucă la viață,

---

dela Opera Mare. Lascar, slăbuț din fire, s'a ostenit repede, și s'a dus acasă mai de vreme. Chintescu a rămas la bal, dar cu cât se înteția petrecerea împrejurul lui, cu atât se aprindeà în sufletul lui o grijă de soarta lui Lascar. In cele din urmă nu s'a mai putut stăpâni, a lăsat totul și a pornit spre casă. Acolò găsì pe Lascar în nesimțire, intoxicat de acidul carbonic eșit din șemineu. Dacă Chintescu mai stăteà la bal, Lascar ar fi murit în noaptea aceea.

Vasile Lascăr a avut ca înaintași pe Lascării din Niceea, toți de viță nobilă, unul dintre ei, la începutul secolului al III-lea, Teodor Lascăr, fiind încoronat ca împărat, care avut numai fete. O fată de-a împăratului a

---

Nu voiu încercà să dovedesc că Vasile Lascar se trage din împărătescul neam al Lascarilor din Nicea. Teodor Lascar, cel ce la începutul secolului XIII poartă pe cap coroana imperială, nu a avut decât fete. Dintr'una din fetele Impăratului

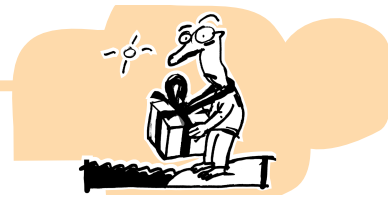

Miliția spirituală

Din '68, Triță Făniță ține prima pagină a ziarelor

Cei patru studenți la Istorie, Mihai Burcea, Bogdan Biszok, Adrian Miclea și Mihai Bumbeș, care alcătuiesc nucleul Miliției Spirituale, ne furnizează surprize mici și surprize mari. Surprizele mici sînt în legătură cu bănuieli pe care le aveam și noi, dar nu aveam dovezi. Acum tocmai am primit dovezi pentru bănuielile noastre referitoare la Triță Făniță.

Nu
m-au dovedit ei nici pe vremea lui Ceauşescu şi, vorba aia, eram securişti mari, nu ca mucoşii ăştia de-acuma! Păi, pe mine m-au bătut o săptămînă ca să spun şi două săptămîni ca să tac din gură.

Triță Făniță , un specialist în agronomii financiare, în vremea căruia creștea grîul pe hîrtie atît de înalt încît nu se mai vedea procentul călare pe comision

Cum tot s-a ținut, săptămîna trecută, ceea ce s-ar putea chema, ușor pe stil vechi, Consfătuirea de partid și de stat cu cadrele din Agricultură, prezidată de Iliescu & Năstase, ia să ne uităm noi și la agricultura socialistă și la unul din stîlpii săi, Triță Făniță. Păi, în Scînteia din 14 august 1968, viitorul parlamentar semna, pe prima pagină, articolul **În întreprinderile agricole de stat concordanță între construcțiile realizate și planul de investiții**. Dacă e ceva care a distrus agricultura românească, atunci a fost trecerea ei la stat. Dacă e cineva care a susținut această formă de distrugere, atunci acesta este Triță Făniță. Dar sărăcirea poporului se făcea în paralel cu îmbogățirea sa proprie. Atît de flagrant, încît a fost implicat în tot felul de măgării financiare prin care a prejudiciat statul cu 776 de mii de lei și 544.000 de dolari. Pe vremea aia, în anii șaptezeci, salariul mediu nu depășea 2000 de lei! Securitatea i-a descoperit, printre altele, un sfert de milion de dolari într-un cont din străinătate! După care Triță a început să colaboreze cu Securitatea, după cum demonstrează, consultînd arhivele, Mihai Pelin, în cartea „Culisele Spionajului Românesc". Ei, bine, hoțul acesta de Făniță a scăpat basma curată și a făcut ceea ce știa și după Revoluție, adică a făcut speculă cu cereale pe banii noștri. Ce să mai zicem, sperăm că, o dată intrați în UE, Triță Făniță nu va fi luat drept consultant pentru grînarul Europei că s-ar putea să amenințe bunăstarea continentului. Fie pîinea cît de rea, Triță face comerț cu ea!

Petliță Făniță

Poliția presei

Toate-s vechi și noi sînt licitate

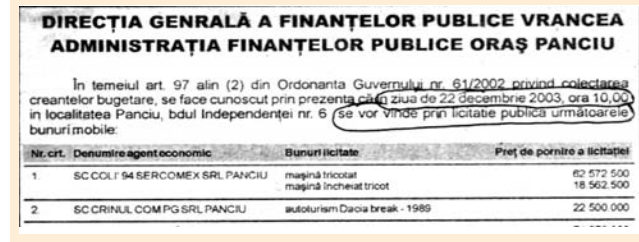

DIRECȚIA GENRALĂ A FINANȚELOR PUBLICE VRANCEA
ADMINISTRAȚIA FINANȚELOR PUBLICE ORAȘ PANCIU

În temeiul art. 97 alin (2) din Ordonanta Guvernului nr. 61/2002 privind colectarea creantelor bugetare, se face cunoscut prin prezenta că în ziua de 22 decembrie 2003, ora 10,00 in localitatea Panciu, bdul Independenței nr. 6 se vor vinde prin licitatie publica următoarele bunuri mobile:

Nr. crt.	Denumire agent economic	Bunuri licitate	Preț de pornire a licitației
1.	SC COLI 94 SERCOMEX SRL PANCIU	mașină tricotat mașină încheiat tricot	62 572 500 18 562 500
2.	SC CRINUL COM PG SRL PANCIU	autoturism Dacia break - 1989	22 500 000

Miercuri, 6 mai 2004, în Monitorul de Vrancea a apărut această reclamă a Direcției Generale a Finanțelor Publice. Probabil că redacția ziarului încercă o creștere de tiraj în stilul „Jurnalului Național", dezvăluind adevărul despre 22 decembrie 2003.

Cristian BĂLAN

Năstase visează la România mea!

(scrisorică deschisă)

Pe Adrian Năstase iar l-a luat gura pe dinainte, deși mult mai anormal ar fi fost să-l ia pe DANApoi (cum e vorba pe la noi). Într-un moment de lirism pentru care găinile din Cornu îi vor rămîne veșnic îndatouate, Năstase a declarat următoarele: „Locul în care te naști, locul în care te bucuri de căldura părinților, locul în care te îndrăgostești, în care mergi cu prietenii la o bere, cu iubita la dans – așa arată România la care visez." Am citit de mai multe ori această declarație poetică și am ajuns la o concluzie pentru care găinile din Cornu nu trebuie să îmi mulțumească – iat-o! România este locul în care m-am născut, este locul în care m-am îndrăgostit, ea este locul în care merg cu prietenii la o bere și, mai ales, locul în care merg cu iubita la dans – așa arată România în care eu deja trăiesc și la care Năstase doar visează și, nu doar că visează, dar mai și aberează.

Iulian TĂNASE

PNG, un adept al transhumanței cu căruța

Clanul de rromi Stănescu din Iași s-a înscris in corpore în Partidul Noua Generație al lui Becali. El e un fel de fuziune preelectorală: Gigi a venit cu oile, clanul Stănescu cu cîinii.

Rromul de Neanderthal

Comuna primitivă nou-înființată

În județul Dolj au luat ființă 12 comune noi, născute din acțiunea de sciziparitate care a cuprins tot teritoriul frumoasei noastre țări cu pășuni bogate, mîndre și cornute. Cum orice comună de pe suprafața acestei minunate țări cu cai învățați și cîini mai bărbați trebuie să aibă un primar, și celor 12 noi comune li s-a pus cîte unul. Toți 12, bineînțeles, de la PSD. La întrebările puse de opoziție în Consiliul Județean, răspunsul prefectului Ion Călin a sunat și fulgerat așa: „Propunerile pentru primari din partea opoziției au fost făcute prea tîrziu!" Ca să vezi, opoziția trebuia să se scoale de dimineață și eventual să lase sacoșa la rînd. Deși în ziua de azi nu te mai încurci cu sacoșa – vii doar cu dovada transferului bancar.

Sat fără pîini

Dialogurile lui Blaton

Bekalides nu-și pierde timpul numai cu meditația. Mai scoate și bani din investiții bine plasate pe piața neagră de sclavi. Însă nu-și deschide punga pentru orice șleahtă de pîrliți, ci își drăhmuiește prudent capitalul într-o echipă, Spartak Atena, cu care vrea să cîștige „Liga campionilor peloponezieci". Pentru el, mentosana fără corporesană e ca o turmă de oi fără megarici și tocmai de aceea se oprește uneori din torsul gîndului pentru a se ocupa de echipa lui, Spartak Atena, aflată într-o luptă continuă cu Spartak Sparta pentru șefia clasamentului. Socrate e lîngă el să-i moșească mintea. L-a adus chiar și pe Parvenide, discipolul său, să asiste la lecțiile de maieutică. Mare greșeală!

SOCRATE: Da' ce-ai, preabunule, azi?

BEKALIDES: Sînt cam oftic-at. Am băgat un sac de bani în curu' la un sclav din echipă, Falemides, și-acuma cre' c-o să-l vînd. L-am controlat adineauri, are toți dinții-n gură, e albi, albi. Da' țin la el și nu-mi vine să-l dau pă drumuri că știu că-i place să citească.

SCLAVUL FALEMIDES: Da, am citit o grămă' dă' cărți. Herodoct, poeții tracici Shomer și Trofeu, o broșură dă Meschil ș-una cu ăla, cum îi zice, bre, că-mi stă pă limbă, ăăăăă.... Boierdip cînd e el rege și-l omoară pă ta-su' dîn greșeală.

PARVENIDE: Da' de-alergat aleargă, preașefule?

BEKALIDES: Bă, Parvenide, parcă e-n reluare. Cînd vede băsica aia se holbează la ea ca berbecu' la poarta adversă. Nu e-n formă, aia e.

PARVENIDE: Preașefule, dă-i niște bani! Banul mișcă orice, fie corp, fie suflet. Vrei mișcare fizică, plătești și aleargă sclavu', vrei mișcare politică, marci banu' și ai luat alegătoru'.

BEKALIDES: Bă, Parvenide, îmi place dă tine, ești genu' meu, ce-ar fi să te iau în locu' lu' Socrate?

SOCRATE: Parvenide, aici greșești. Zenon zicea că nu există mișcare și dacă-i pui pe Ahile și p-o broască s-alerge și broasca are un mic avantaj la-nceput, Ahile n-o ajunge.

BEKALIDES: Bă, dă-mă dracu', Socrate, da' ce, Ahile ăsta era handicapat, că și dacă se tîra c-un cărucior d-ală pă rulmenți tot îi dădea clase la broască.

SOCRATE: Păi, ar trebui să parcurgă mai întîi jumătate din distanța pînă la broască, apoi jumate din jumate, pe urmă jumate din jumate din jumate și tot așa pînă ar trebui s-alerge o infinitate de jumătăți și n-ar mai putea să se miște.

BEKALIDES: N-are cum. Adică dacă io-mi cumpăr o infinitate de sclavi înseamnă că nu dau nici un ban pe ei? Pe mine nu mă faci dîn vorbe, tre' să-mi demonstrezi pă concret. Mergem jos pă stadion și-mi iecsemplifici acolo cu Falemides.

Pe stadion, Socrate întoarce o broască pe toate părțile să vadă dacă nu e șchioapă, în timp ce Bekalides și Parvenide îl privesc cu condescendență. Badigardul lui Bekalides, Spargcapus, îl aduce pe Falemides în lanțuri, apoi îl dezleagă și-l lasă să-și facă încălzirea.

SPARGCAPUS: Bă, fă-o praf! Dă-o cu cracii-n sus! Vezi, c-am pus pe tine o sută de drahme. Să nu faci figuri că te-am spart la vestiare!

Apar și Pytzis Cinicul, antrenor la Spartak Atena, alături de Mhemesis Stoicul, arendașul echipei, care, auzind de cursă, se arată dornici să parieze.

MHEMESIS STOICUL: Bă Pytzis, io m-am hotărît. Pun o mie de drahme pe Falemides.

PYTZIS CINICUL: Bă, io bag două mii pe fiecare, să mor io. Pierde broasca, cîștig cu Falemides, pierde Falemides, iau caimacul cu broasca.

DUPĂ CE BECALI L-A ANGAJAT PE DAN PAVEL SĂ-L ÎNVEȚE LIMBAJUL LUI GEOANĂ, ACUM GEOANĂ L-A LUAT TOT PE DAN PAVEL SĂ-L ÎNVEȚE LIMBAJUL LUI GIGI

Falemides și broasca se aliniază. Falemides îi aruncă priviri ucigașe broaștei care, la rîndul ei, se apropie și-l scuipă-n ureche. Oaaaaauuu, final la fotografie. Broasca trece linia de sosire cu cîteva fracțiuni de secundă în spatele lui Falemides. Socrate privește rușinat în pămînt în timp ce Parvenide e-n extaz.

BEKALIDES: Na', Socrate, acu' că te-ai convins de aporismele alea ale tele dîn cap că există mișcare, tu-ți mișcarea mă-tii-n cur. Gata, te trec pe lista de transferuri, să maieuți la altă echipă! (*către badigard*) Spargcapus, ia-l d-aci după capu' meu.

SOCRATE: Am rate la bibliotecă, preabunule.

BEKALIDES: la zi, Parvenide, te bagi pă postu' lu' Socrate?

PARVENIDE: Preașefu', cu carisma lu' matale și cu pregătirea mea o s-ajungi pe culmile disputării dialectice

BEKALIDES: Și istorice vreau.

Filosofia Vicoveanca

Tupeu 2004

Parlamentarii noștri luptă încă de la Paș'aport!

Nu vă supărați, mă scuzați că intervin în această conferință internațională a Organizației Națiunilor Unite, dar aș dori să pun și eu o întrebare: a văzut cineva un portofel maro? Vă rog eu, dați-mi măcar banii! Mă cac în ele de acte!

Consumatorul Nicolae Văcăroiu, zis și „Vomul recent"

„Mircea Geoană Președinte-Primar-Premier-Mamă iubitoare!" Cei 15.000 de specialiști ai PSD-ului este de fapt doi: Mircea și Geoană. Săracul Geoană: singurul european din PSD, singurul cu față de necorupt, singurul care a mai dat mîna nu doar cu badigarzii lui Bush – ca Iliescu –, aproape singurul care știe la ce folosește a doua, a treia și a patra furculiță la un dineu oficial. În fine, Mircică e PSD-ul de export, pe care or să-l refuze la import bucureștenii. În timpul în care candidatul Geoană defilează europenește pe străzile Bucureștiului, în spatele reflectoarelor *băieții* de la PSD își văd mai departe de treaba lor, așa cum știu ei mai bine. Adică cu maximum de **Tupeu.** Ce-am nominalizat săptămîna asta:

Țărănie 2004 (3 puncte): **PSD și PRM.** Copiii din PSD și PRM care au trecut de la pîinea udă cu zahăr din copilărie la limuzina cu șofer și șosetele albe de parlamentar de la senectute își fac acum de cap la încheierea funcțiilor care i-au scos din anonimat. Parlamentarii celor două partide au votat în draci ca foștii parlamentari (adică ei) să aibă dreptul la pașapoarte diplomatice. De ce? Simplu: ca să care blugi și murături din Italia în valiza diplomatică fără să-i bată nimeni la cap la vamă. Țăranul – oricît de baron ar fi la el în sat – tot țăran de București rămîne!

Șmecherie 2004 și nu numai (2 puncte): **UDMR.** UDMR-ul a anunțat că la Cluj nu-i va susține candidatura opozantului Emil Boc. Pentru că șmecherii de la UDMR ar lăsa-o și pe mă-sa să moară de foame în opoziție, dacă le-ar propune PSD-ul să mai stea vreo 4-5 ani prin Mercedesurile puterii și poienile de vînătoare ale României Mici. În fața unei hălci de friptură de pui de căprioară servită cu echipa de vînători a PSD-ului, gonacii de la UDMR ar fi în stare să vîndă Transilvania și României!

Prostie uriașă 2004 (1 punct): **România.** Senatorul Ion Predescu a primit aprobarea pentru a deveni judecător la Curtea Constituțională. Așadar, cel mai troglodit jurist din Parlament, cel mai anti-reformist jurist bătrîn, cel mai sinistru fără-de-legiuitor din România va fi judecător la cea mai înaltă instanță din țară! Într-adevăr, pe lîngă Avocatul Poporului, în semi-dictatura PSD mai era nevoie de încă o instituție de bază a democrației de tip Iliescu-Iorgovan: Procurorul Poporului, care este acest moș, numit Predescu!

Și acum, să vedem ce s-a întîmplat în topul general ***Tupeu 2004:***

1. Ion Iliescu	20 puncte
2. Adrian Năstase	12 puncte
3. PSD	11 puncte

Penibil 2004

Teculescu și CEC-ul lui vicios

Domnule Constantin Teculescu, președinte la CEC sau ce sînteți, vă rugăm insistent: nu mai apelați la cunoștințele noastre comune ca să le cereți să ne sune marțea și să ne întrebe dacă scrie ceva despre dumneavoastră în revistă. Credeți-ne, această curiozitate o mai au cîteva zeci de mii de cititori. Ce-ar fi ca toți să apeleze la cunoștințele comune și să se intereseze de marți dacă mai apare ceva despre dumneavoastră? Vă rugăm, așadar, aveți răbdare pînă în ziua apariției revistei. Miercuri dimineață o găsiți la chioșc. Curaj, vă puneți ochelari fumurii, un parpalac, luați un aer de om inteligent (să păreți cititor de-al nostru) și dați o fugă la chioșc miercuri dimineața. N-o să vă recunoască nimeni.

CEC Guevara

Ilie Sârbu i-a făcut lui Adi un singur cad ou

Adrian Năstase s-a lăudat că anul acesta nu a primit de la Ilie Sârbu decît o singură aprobare pentru a vîna urs. Restul or fi fost aprobări pentru vînătoare de fudulii.

Vînătorașul cel travestit

PSD-ul extrage cadre dintr-un zăcămînt de petrom

Nu ne-a durut niciodată mîna cînd a fost vorba să scriem despre amicii Rodicăi Stănoiu de la Petrom Craiova. E vorba despre cei trei directori ai Sucursalei PECO, Pisică, Iordache și Arabu. Ei au achiziționat în timp o casă de ministră, niște benzinării pe străzi unde erau deja benzinării Petrom și alte flecuștețe, care, dacă le transformi în lei, dau o gaură totală de vreo 60 de miliarde pentru sucursală. În plus, Arabu mai zicea și despre Florica Nedelcu, directorul economic al Petrom, că vine în inspecții fiindcă – hai s-o îndulcim noi cu un eufemism – „nu are bărbat acasă". Așadar am scris și uite că pînă la urmă a avut efect. S-a spart gașca la Filiala PECO din Craiova. Rodica Stănoiu nu mai e ministru, Pisică a fost mutat luna trecută șef la un banal depozit PECO la Plaiu Vulcănești, iar Arabu și Iordache au fost chemați săptămîna asta la Comisia de Disciplină a PETROM să dea socoteală pentru achizițiile de zeci de miliarde făcute pe banii PETROM-ului. Fiindcă la serviciu vin vremuri grele, Iordache s-a apucat de un hobby: PSD-ul. Secretar PSD la organizația municipală Craiova în timpul liber, Iordache se pregătește să candideze pentru un loc de consilier la Primăria Craiovei. Tare ne temem că, dacă în cariera politică o să îi meargă bine, în cîțiva ani o să ajungă să își vîndă casa părintească PETROM-ului.

Umberto Peco

Talpa țării, față-n față cu brandurile Gucci

Am văzut mulți țărani pesediști (doar CAP-ul central al partidului se află vizavi de redacția noastră, în Piața Universității), dar unul îmbrăcat ca acesta cred că nici bunicul, cînd au venit să-i ia caii și curcile ascunse în căruță, n-a văzut. Pălărie tip Nea Nelu, cojoc tip Mitrea (în primele luni de sărăcie de după '89), ie tip Bombo și toiag tip Dan Iosif, toate probabil marca Gucci – iată deci cum arată țăranul social-democrat. Parcă-i și vezi pe șefii țărănimii pesediste coborînd cu furci și topoare din Audi-uri și apucîndu-se să dea foc la casele boieri-dumnealor, că s-a demodat mobila din ele și n-au unde s-o ducă.

Horea, Cloșca și Crizan

Anacronica TV

Sîni rîdem cu PRO TV

Atunci cînd i s-a tăiat moţul Nicoletei Luciu, naşii i-au pus în faţă o mică tavă cu obiecte din care să îşi aleagă unul, ca să ştie lumea ce o să fie atunci cînd o să se facă mare. Nico şi-a ales de pe tavă două biberoane. Acum, misterul biberoanelor a fost lămurit. Aşa cum ziceam într-o trampă din numărul trecut, Nico a ajuns să primească 500 de parai pe săptămînă fără a fi nevoită să vorbească, ceea ce înseamnă că pe fluturaşul de salariu protevist scrie: „sîni N.L.".
În astfel de cazuri speciale, în care sînii vorbesc de la sine, trebuie ridicate nişte întrebări. Spre exemplu, dacă nu cumva sînii au simţul umorului. Dacă nu cumva sînii o urăsc şi îşi dau coate cînd ea vorbeşte. Dacă nu cumva sînii pun mîna pe o carte la lăsarea întunericului. Dacă nu cumva la înregistrările trupei „Laguna", Nicoletei i se pun în faţă 2 microfoane. Dacă nu cumva cei doi au crescut înaintea ei. Oare cînd e ziua lor? Au cîştigat vreo cupă la Sutien? Oare au nume diferite? Oare îl ştiu pe Dinu Maxer de mici? Oare le plac animalele? Oare mai sînt virgini? Cînd se culcă, oare dorm pe burtă sau pe spate? limbă? Cert este că în materie de înţelepciune şi perversiuni sexuale omul învaţă pînă moare sau pînă îi moare. Ar fi bine totuşi să aflu cînd are ciclul gonflabila mea, să nu mă trezesc că plătesc pensie alimentară la doi-trei puradei de cauciuc.

Cătălin MATEI

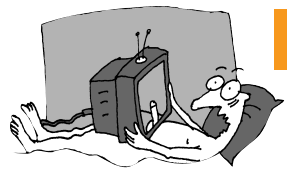

Trampa şi ecra

Ui, musiu, coman tapel tiu?... Aha, Oliviu Gherman... Ambasada României?... Poftiţi, dar scurt, vă rog! Cuum?!... De ce plîng ghitarele? Păi, aţi uitat rima? Că le-au rănit amintirile!... Aşa, şi care e întrebarea a doua? Ce-s amintirile? ...Băi, ce e cu ramolitul ăsta?!

Trupa O-Zone, cei mai mari ambasadori ai României la Paris, proveniţi dintr-o ţară megieşă şi fîrtată

★ La transmisiunile în direct am observat că pe tricourile Stelei apare în chip de reclamă inscripţia „LOGIC". O fi avansat filozoful Becali cu studiul atît de mult şi a aflat că logica este structura de rezistenţă sau „artileria grea" a întregii filozofii? Şi dacă o ţine în ritmul ăsta, mîine-poimîine o să vedem scris pe tricourile lui Pădureţ şi Opriţa reclame ca „GNOSEOLOGIC" sau „EPISTEMOLOGIC". Logic, nu?

★ Tele 7 abc a realizat o emisiune la Salonul Auto de la Detroit, din ianuarie. În cele cîteva luni scurse de atunci m-am acrit de cîte ori am văzut în reluare emisiunea cu pricina. Un fan al genului ar putea crede că industria auto mondială a intrat în colaps şi de trei luni lansează tot aceleaşi modele. Băieţi, ţineţi-vă tare că e mai şi uite acuş se face ianuarie şi o să fiţi din nou în actualitate, dacă nu cumva se desfiinţează postul pînă atunci. Şi pe urmă o difuzaţi la rubrica maşini de epocă.

★ Pe canalul porno două lesbiene fac sex protejat; adică au găsit de cuviinţă să pună un prezervativ pe vibrator. O fi vreo nouă normă de siguranţă Euro 4 (sau Euro în patru) sau n-or fi reuşit să-şi pună prezervativul pe s-a descoperit scheletul lui D'Artagnan, din *Evenimentul zilei* anunţi că vremea se va

★ Privind la TV Sport, nu încetez să mă mir de fotbalul pe care îl joacă argentinienii şi sud-americanii în genere. Măi Năstase, în colaps ca pe Argentina ne-ai băgat; politic, social şi economic ne-ai sud-americanizat; acu', dacă tot ţi-ai anexat şi echipa naţională de fotbal, sud-americanizează-ne, bre, şi la fotbal, că doar eşti bronzat de-al lor, ce naiba! Poate ne mai trece supărarea.

★ I-am văzut pe O-Zone vizitîndu-l pe ambasadorul Oliviu Gherman la Paris. Poate întîlnirea cu Oliviu o să-i inspire să compună cîntece gen „Nu-mi răspunzi la esemes" şi despre alt fel de servicii ale telefoniei mobile. De exemplu: „Nu te scoli la Ceas alarmă, lalilalulei, nici dacai în pat o damă, lalilalulei".

★ Gianina Corondan are o emisiune (în mare parte drăguţă) de dimineaţă la România 1. Şi la emisiunea asta trebuie să facă şi un fel de revista presei. Să vezi ce înseamnă revista presei la România 1: iei ziarele şi ocoleşti cît poţi de mult dezvăluirile de prima pagină. Din *Ziua* citeşti că înrăutăţi, din *Adevărul* preiei ultimele noutăţi de la horoscop. Abia aştept să aflu din revista presei externe ce părere are presiunea atmosferică în *New York Times* despre adopţiile internaţionale sau ce mai crede cotidianul *24 Ceas* despre cotele apelor Dunării în raport cu tandemul Bulgaria-România.

★ PRO TV a dat la ştiri un reportaj de la nunta fiului lui Mischie. Un reportaj foarte lung, cum n-am mai văzut la televizor de la nunta lui Sîrbu şi nici n-o să mai văd pînă la nunta lui Sîrbu.

★ Tot ce s-a transmis duminică pe România 1 a purtat adăugirea „Europei". Reporterul Europei care a transmis dimineaţă de la crosul Europei datorat zilelor Europei ne-a anunţat că la evenimentul sportiv „au luat startul tineri şi bătrîni de toate vîrstele". M-am uitat şi eu după bunică-miu ăla mai tînăr din partea maică-mii care are 24 de ani, dar nu l-am văzut din cauza pensionarilor ăia din anul întîi de la ANFS.

★ Apropo de crosul Europei, teveriştii au invitat-o în studio pe Violeta Szekely, care să-şi dea puţin cu părerea despre cum aleargă copiii ăia de toate vîrstele pe Calea Victoriei. Ce m-a uimit este că, avînd kilometrajul plin după atîţia ani de alergătură, campioana noastră încă mai spune „ştart", cu „ş". Ca să nu mai vorbesc de „practic", repetat din cinci în cinci cuvinte. Violeta, chiar dacă teoretic n-ai cum să ştii, practic să ştii că se spune start.

★ E o reclamă la o lavabilă în care Contra şutează într-o minge plină de vopsea albastră care se loveşte de toţi pereţii unei camere pînă-i văruie complet. Ăştia s-au luat după visul meu din copilărie în care vroiam să-i fac figura asta lui nea Pantelimon de la parter, dar vă daţi seama că aş fi vrut să bag mingea în altă substanţă, nu în vopsea.

★ La PRO TV, într-un promo, Nicoleta Luciu intră într-o cabină telefonică şi începe să facă duş cu receptorul. Cred că e şi-o conversaţie la mijloc. Intră Nicoleta, formează, apoi zice: „Alo, Radetule, tu eşti? Aş vrea să comand un duş fierbinte şi te rog să nu mă faci s-aştept ca aseară cînd a venit băiatul ăla de la chinezesc dup-o jumătate de oră şi cu ea rece."

★ M-am uitat puţin la un film pe PRO TV, din ăla în care totul începe cu nişte pasageri care se urcă liniştiţi într-un avion. Ştim cu toţii că la sfîrşit vor scăpa ca prin urechile acului. Mi se pare atît de previzibil să scape. Eu unul, care am frică de avion, cred că filmele astea, în care lumea scapă doar cu cîteva zgîrieturi, sînt sponsorizate de căte companiile aviatice. Altfel nu-mi explic. Mult mai real ar fi dacă după tot suspansul ăla de două ore întrerupt de reclame, la sfîrşit avionul s-ar prăbuşi şi n-ar mai scăpa nimeni.

★ Pe Eurosport se dau acum Campionatele Europene de înot sincron de la Madrid. După ce echipa Franţei s-a bălăcit în ritm de tango prin piscină, comentatoarea era extrem de încîntată şi credea că gagicile or să treacă pe primul loc, numai că arbitrii le-au bubuit la impresia artistică. Comentatoarea n-a ştiut să ne explice nimic din decizia ălora. Cum dracului să fii suporter la înot sincron în situaţia asta? La fotbal e clar: n-ai nevoie să ştii hermeneutică ca să pricepi ce e ăla un fault, un ofsaid, o bară. Şi n-ai cum să cîştigi la impresia artistică, oricîte figuri de break-dance ai face prin careul advers.

★ La doar cîteva zile de la meciul cu Germania, TVR-ul ne-a şi oferit o reluare. La cum evoluează România, cred că mult timp de acum încolo vom revedea numai meciul acesta. Propun ca pe perioada europenelor din Portugalia, la ora meciurilor pe care ar fi trebuit să le jucăm noi, dacă ne calificam, să fie difuzat România-Germania de şapte ori într-o lună. Aşa o să simţim şi noi că am fost la un campionat european şi nu ne-am făcut de rîs. Dar mi-e teamă că, la cît de perseverenţi sînt nemţii ăştia, pe la a cincea reluare răstoarnă rezultatul şi ne elimină în semifinale.

★ Şi fiindcă veni vorba de reluări, aş face acelaşi fel de propunere şi PRO TV-ului. La ştirile de vineri seară, în timp ce Euronews a transmis la greu ore întregi festivităţile primirii celor 10 în UE, Esca n-a găsit loc să strecoare între două violuri ceva mai serios despre rămînerea noastră afară din Europa. Puteau să dea şi ei în reluare primirea noastră în NATO sau căderea lui Ceauşescu. Sau puteau să dea ştirea cam aşa: „Astăzi Bulgaria, Croaţia şi Turcia n-au fost primite în Europa."

MUTULE, TE ÎNTREABĂ ABRAMOVIČ DACĂ ŞTII SĂ TRICOTEZI, POATE FACI NIŞTE FULARE PENTRU SUPORTERI, TOT STAI DEGEABA!
MARDALE.

PSD n-are coloană oficială vertebrală

Lansarea PSD de la Galați, orașul tablei, nu putea să aibă loc decît cu sprijinul tablagiilor. După cum se vede și cu ochiul liber și învinețit la căldura pulanului, PSD-ul s-a deplasat în zonă sub aparența unei coloane oficiale, ca și cînd partidul ar fi unul de stat. Adică un partid-stat, cum se mai spune prin democrațiile incipiente. Alde Cozmîncă, Mitrea, Hrebe, Opri, Micky și Solcanu au evitat astfel contactul direct cu electoratul lent din Dacii, ca să ajungă cît mai rapid la sala lansării. Unde erau așteptați de electoratul cu biciclete sau pantofi găuriți, adus cu forța de prin fabricile și instituțiile vecine. Un motiv foarte bun ca să tragi pe dreapta toate sufletele ce-ți ies în cale, după ce timp de 4 ani le-ai tras pe stînga, în șanț.

Tablagiii lui Moise

DLE. NĂSTASE, MUNCITORII DISPONIBILIZAȚI AU FOST TRIMIȘI ÎN AGRICULTURĂ, DAR NO POȚI TRIMITE ȚĂRANII DISPONIBILIZAȚI ÎN INDUSTRIE. HAI SĂ-I FACEM AȚEGĂTORI PROFESIONIȘTI!
MARDALE.

Telecabine de probă, pe litoral

În timp ce în Constanța o ia în jos – asta este senzația pe care o dau milioardele de gropi din cauza cărora mașina colegului Dănuț de la Marketing mă urăște deja –, în Mamaia a început să urce la cer o nouă fantezie a primarului Mazăre, telegondola, care este, așa cum sugerează numele, o telecabină de litoral. Deși se lucrează abia la pilonii metalici, iată că s-a înregistrat deja o nouă victorie a partidului asupra bugetului. Fericita însărcinare de a plămădi infrastructura i-a revenit unei firme din familia prefectului PSD Gheorghe Martin, familie care s-a remarcat prin prezența în celebrul „Top 300“, creat de revista *Capital*, și în notoriul „top-datornici“, creat de Ministerul de Finanțe. Probabil că în curînd vom auzi și de „top-fraieriți“, unde constănțenii au deja asigurat un loc fruntaș.

Moș Martini

Pădure și-a lansat candidatura într-o disfrecție absolută

Ceea ce nu vedeți în poza de mai sus din cauza copacilor este Pădurea. În rest, avem următoarele uscături: în stînga – unu, doi, trei, patru, cinci, hooopa! – șase susținători ai lui George Pădure (care crede că „Sectorul 1 merită mai mult“). Iar în dreapta (lîngă unu, doi, trei, maximum cinci ziariști, nu mai mult) un domn brunet cu ochelari, în costum negru de chelner, gen patron la „Gepa“, fost primar de sector acum vreo cinci, hai, treacă de la noi, șase-șapte ani jumate. Ei bine, această poză de grup n-a fost făcută la simpozionul ecologist cu tema „Codrul, frate cu pădurea“, ci dimpotrivă, joi, săptămîna trecută, la Piața Presei Libere, cu ocazia lansării candidaturii domnului G. Pădure la Primăria Sectorului 1. Asistența a fost, după cum se vede, neașteptat de numeroasă, dacă punem la socoteală și pe doamna grăbită în sacou alb din dreapta (plan îndepărtat), plus cei trei, maximum patru maidanezi castrați ai lui Băsescu, care n-au mai intrat în cadru. La sfîrșitul acțiunii electorale, candidatul Pădure a dat autografe susținătorilor săi, aduși cu mașina, în timpul serviciului, de la cele unu-două magazine „Gepa“, maximum două.

Gepa Electoral Center

Sexul, ca drog de viață

Absolut normal (și oral), „Mișcarea sex, drog și iar sex" are sediul central în centru, unde sexul este mai ieftin decît drogul. Tocmai de aceea e ceva mai mult sex la sediul central din buricul Capitalei, unde se află patul directorului și biroul de relații sexuale cu publicul și iar sex. Singura mea problemă e că vineri după-amiază, cînd am tras la greu această poză în Pasajul Victoria (aflat la două aruncături de bilă de Club „Space"), tocmai fumasem niște sex și făcusem niște joint-uri și tot așa. Tocmai de aceea n-am înțeles în mintea mea exact dacă mișcarea asta militează pentru sexul de după sau în favoarea fumatului, care nu dăunează grav sexualității.

Sex,
drugs and Cock N'Roll

protecția presei

De ce plîng Chitarurile

Nimeni nu ar fi auzit despre ieșeanul Alecu Chitaru dacă Dumnezeu ar fi dat gură numai acelora care au ceva coerent de zis. Însă Dumnezeu a lăsat gura și însușirea grăirii la îndemîna tuturor și, astfel, ieșeanul Alecu Chitaru a reușit la un moment dat să anunțe lumea din Iași că va candida independent la Președinție. Cum însă gura a fost dăruită și cu alte însușiri, din ce în ce mai rare la noi – cum ar fi mîncatul, de exemplu – acest Chitaru nu s-a limitat la a-și anunța candidatura excentrică, ci a vrut să și dea la oamenii cu drept de vot să mănînce ceva. Și-a vîndut casa unui italian și apoi a chemat sărăcimea din Iași la ospăț pe banii lui, ocazie cu care s-a și ales cu un dosar penal pentru tulburarea liniștii publice. N-a trecut mult și omul s-a mai căptușit cu un dosar penal, de data asta pentru instigare la furt: populist, ca un viitor președinte român, Chitaru s-a pus în fruntea unor țărani din Erbiceni și i-a condus pe un teren al Stațiunii de Cercetări Pomicole Podu Iloaiei, pentru a recolta lucerna – susținînd că acel teren ar aparține de fapt țăranilor. Între timp, Chitaru a intrat în conflict și cu italianul căruia i-a vîndut casa, refuzînd să părăsească imobilul la data trecută în contract. Frumoasă povestea, nu-i așa? Atît de frumoasă, încît Chitaru cere pe ea 100.000 de dolari jurnalistului Cătălin Prisecariu, într-un proces penal de calomnie deschis după publicarea poveștii, unde crezi? Nu, nu în manualul de psihiatrie, ci în *Ziarul de Iași*. De ce 100.000 de dolari? Probabil că omul e dus de-acasă – și nu sîntem siguri că-i vorba de casa aceea vîndută italianului.

Prima oară înjură, a doua oară atacă!

Cazul lui Ino Ardelean, ziaristul atacat fizic pentru că a scris despre neregulile făcute de alde Șipoș și trupa sa în Timiș a început înainte de bătaie cu altceva. Cu o înjurătură zdravănă și o amenințare voalată în **Prima oră**, ziar în proprietatea pesedistului Șipoș și a șefului PSD Timiș, Dan Poenaru. După aceea a urmat corecția fizică. Mircea Mihăieș, profesor universitar, scriitor, comentator politic, se află în prima fază. A fost înjurat și amenințat cu moartea în *Prima oră* și, dacă între timp nu ar fi fost o reacție promptă a mai multor voci civice, deja se consuma și faza a doua. Amenințarea la adresa lui Mircea Mihăieș a survenit după ce acesta a spus, într-un interviu, că nu-l iubește pe Ion Iliescu și că prezența sa în Timișoara, orașul Revoluției, e o rușine. Dacă asta e logica, sînt amenințați toți cei care critică actualul regim, abia așteptăm să-și pună Șipoș ciomăgarii pe Michael Guest, Emma Nicholson și Arie Oslander, care nu au lăudat minunatul partid conducător, dimpotrivă!

INTERESANT POSTUL LAGĂR DE LA AUSCHWITZ, ÎMI PARE RĂU CĂ NU L-AM VIZITAT MAI DEMULT!
AȘA-I, CÎND NU ERAȚI PRIETENUL EVREILOR, DLE. VADIM, ATUNCI SE MERITĂ!
MARDALE.

www.freeex.org

Analiză finală

Maria & Virgil Show

Vergilică întreabă

A venit campania. A venit rîndul oamenilor ca Vergilică și Maria să voteze, să judece. A venit vremea oamenilor ce nu-și-au plătit întreținerea, dar care au drept de vot să numească pe cei mai drepți oameni ai țării în cele mai înalte funcții.

Vergilică: *A început, fă Mario, primăria?*

Maria: Da, a început această campanie electorală pentru primăria Capitalei și pentru primarii în sector, sectorul 1, 2, 3, 4, 5, 6 și așa mai departe.

Vergilică: *Fă, nu putem avea un primar perfect, asta s-a văzut, dar părți din fiecare, organe, putem lua ca să facem un primar perfect care să ne ajute să plătim întreținerea, să scadă prețul la leuștean și să ne scadă rata la computer pentru Găbițu.*

Maria: Din Băsescu? Un portret robot de primar bun? Deci, de la Băsescu, eu una nu aș lua nimic. Nu e bun. Că a promis verzi și uscate, dar nu mai știu, nici nu am cuvinte, și a făcut un căcat. Nici chelia, nici picioarele, nici nimica nu aș lua de la el. Ăsta a fost un om, voiajor, pe vapor, în Constanța, deci, el a fost un căpitan, ce a fost el acolo, plecat cu toate fufiile de fel și fel și s-a săturat de plimbărăseală și de ce-a văzut lumea și ce a zis, hai, am ajuns la o vîrstă, da? S-a stabilit aicea, la Capitală, pe vremea aceea a fost cu alegerile, l-au ales și nu a făcut nimic.

Vergilică: *Femeie, de la Geoană ce ai lua?*

Maria: Lucrul ăla al lui, că îmi place cum arată. Geoană e deștept, i-aș lua capul la Primărie. Capul îmi place. El a fost în toată lumea asta, știe cum să ia treburile, eu, după mine, aș zice că dacă o să fie candidat, noi, cred că în următorii patru ani vom duce o viață mai bună, mai civilizați, cum a zis la lansare că am analizat tot ce a zis. Deci, m-a făcut de mi s-a zbîrlit și pielea la televizor cît l-am văzut. E adevărat, sărăcie, gropi, ți-e rușine de țara ta de ești.

Vergilică: *De la Dragomir ce ai lua?*

Maria: Dumitru? Ăsta e o țață de mahala. E bun de pus la zid și de împușcat. E o țață de mahala, de aia de șanț, de țigănci cu fuste crețe și să stea la margine de drum și să mănînce semințe, să înjure ca la ușa cortului.

Vergilică: *Ce faci cu Tatoiu?*

Maria: O femeie ca primar? Nu văd. Nu are șanse! De ce? Ce să facă Tatoiu cu sulemanuri? Să dea șampon să se dea pe astfalt prin țară, să miroasă drumurile.

Maria răspunde

Loc de retrocedat cu capul

Dîmbovița s-a pierdut în apele tulburi ale Puterii

În urmă cu opt ani, în an electoral, PDSR-ul se grăbea să facă privatizări pe ultima sută, pînă în alegeri. La viteza pe care au luat-o în privatizări au reușit să doboare cîteva recorduri. Printre acestea se remarcă epocala privatizare a Societății Comerciale Dîmbovița, de pe Splaiul Unirii, nr. 96. În primul rînd, în cazul ei, statul a reușit performanța de a se declara proprietarul societății, fapt pe care nici măcar statul comunist nu îndrăznise să-l facă, confiscînd-o fără titlu de proprietate. Apoi, s-au încălcat pe rînd legile 58/1991, 55/1995, Ordonanța de Urgență nr. 39/1995, care prevedeau procedura de privatizare.

Licitația de privatizare a fost formală, o acțiune fiind evaluată la minimum 25.000 lei, deși expertiza contabilă stabilise o valoare a acțiunii de 1.400.000 lei. În plus, procesul-verbal al licitației poartă data de 11.04.1996, contractul de vînzare-cumpărare s-a încheiat peste 19 zile, iar plata s-a făcut la 4 luni de la contract, încălcîndu-se normele metodologice ale legilor pentru privatizare. Nici instanțele nu au avut curajul să constate ceea ce era evident, anume că privatizarea SC Dîmbovița este ilegală, întrucît ce e făcut cu girul Puterii e mai presus de lege. La asemenea rezultate, merită să declarăm PDSR-ul (alias PSD) deasupra PCR-ului la proba încălcării dreptului la proprietate și a legilor care o consfințesc.

Biroul de Investigații

Aburit de la o bere, Alexandru Vărzaru devine violent:

1. îl enervează că Boerică Genică, prietenul lui Ristea Priboi, face bani din rambursări ilegale de TVA;
2. turbează că PSD-ul a pus mîna pe nişte frecvenţe radio în ţară;
3. şi tremură de indignare că la Vama Iaşi nişte şmecheri au pus mîna pe afacerile de comisioniariat vamal.

dosarele chiX

O locomotivă numită sentinţă

Nu ştiu alţii cum sînt, dar eu, în materie de locomotive diesel, prefer modelul DE 621 EGM 2100 CP care este, să recunoaştem, asemănător, chiar foarte asemănător cu vechile locomotive de tip LDE 2100 CP. Îmi place acest model pentru că, în sfîrşit, s-a produs mult aşteptata înlocuire a grupului diesel-generator (format din motor Diesel 12 LDA 28 tip Sultzer şi generator de curent continuu) cu un grup diesel-generator format din motorul Diesel tip 8-710G3 General Motors şi generatorul de curent alternativ cu redresor încorporat, inclusiv instalaţiile de răcire, de ungere şi de comandă aferente noului grup diesel-generator.

Toate acestea nu au, desigur, nici o legătură cu halucinantul caz de rambursare ilegală de TVA de la Craiova, a cărui eroină principală este o banală locomotivă de incintă aflată în curtea societăţii Apolodor SA din Drobeta Turnu-Severin. Personajul secundar al acestui film cu proşti geniali este Boerică Genică, prieten de cazino cu Ristea Priboi şi de infracţiuni mascate cu Ioan Melinescu, fostul şef al Oficiului pentru Prevenirea Spălării Banilor. S-ar putea să vă amintiţi că, în perioada 13-27 iulie 2001, Boerică Genică s-a prezentat în mai multe rînduri, cu sacoşe pline cu bani, la Banca Ion Ţiriac – Sucursala Amzei, unde a depus, într-un cont anume, suma totală de 161,2 miliarde de lei, reprezentînd echivalentul a 6,4 milioane de euro. Contul alimentat de Boerică aparţine firmei SC LITZ COM IMPEX SRL, al cărei unic asociat şi administrator este un cetăţean irakian cu paşaport libanez. Ar fi bine să vă amintiţi şi ar fi şi mai bine să urmăriţi cu atenţie scenariul acestui scurt-locometraj! În iunie 2000, societatea Apolodor, controlată de Genică Boerică, vinde locomotiva firmei Club Net 2000 SRL (acţionară Popa Elena, contabila tuturor firmelor lui Boerică) pentru ridicola sumă de *12 milioane de lei.* Mai departe, locomotiva (care nu se mişcă nici o clipă de la locul ei) este trecută, succesiv, prin 15 firme fantomă. În cele din urmă, societatea SC Litz Comimpex SRL din Voluntari vinde locomotiva firmei SC Baril SA din Craiova (al cărei acţionar este – aţi ghicit – tot Genică Boerică) pentru – ţineţi-vă bine! – 120 miliarde de lei. Pentru această tranzacţie fictivă, Direcţia Generală a Finanţelor Publice – Dolj i-a rambursat lui Boerică suma de 15,96 miliarde de lei, drept TVA. După ce s-a văzut cu sacii de bani în locomotivă, Boerică şi-a vîndut o parte din firme către prietenii lui arabi. Călătorie plăcută!

Iulian TĂNASE

Să-i dăm lui Ralu ce este al lui Filip şi CNA ceea ce i se cuvine lui Ralu Filip

CNA a licitat două frecvenţe pentru Baia Mare, una de radio şi alta de televiziune. Pe parcursul desfăşurării aşa-zisei licitaţii din 28 aprilie a.c. s-au mai suplimentat încă două frecvenţe, la cererea Ministerului Comunicaţiilor, una de radio şi alta TV. Cele două firme care au câştigat deja licenţele radio sunt Radio Transilvania LBM SRL Oradea şi RTV CBN SRL din Baia Mare. Firma orădeană îi are acţionari pe Viorel Zoicaş, cu datorii de 400 de miliarde de lei la stat, şi pe Virgil Măgureanu. Zoicaş este rudă cu Măgureanu şi i-a construit termitierul din Giurtelec. Firma băimăreană este patronată de Dumitru Matei, consilier judeţean, cu datorii de 58 de miliarde de lei la bugetul de stat, şi de Alexandru Cosma, preşedintele Consiliului Judeţean. Matei este candidatul PSD la primăria din Baia Mare şi s-a scăpat că, dacă pierde, sare pârleazul la PRM, şi are toate şansele să-l sară, cu cele trei procente cu care este creditat în sondaje. Cele două firme sunt atât de sigure că vor obţine şi licenţa de televiziune, care se va atribui pe 18 mai, încât au trâmbiţat în presă că recrutează personal. Selecţia se face în cantina unei societăţi a lui Zoicaş. Postul de televiziune al lui Matei va emite din două chichineţe ale Observatorului astronomic din Baia Mare, închiriat de la Muzeul Judeţean, în a cărui dotare intră aparate din paleolitic. Oare suplimentarea numărului frecvenţelor pe parcursul desfăşurării concursului nu este un abuz sau cum dracu' s-o numi? Şi dacă da, la presiunea cui s-a făcut mănăria? Şi dacă s-au făcut presiuni, din ce raţiuni s-au făcut ele? O dată ce Măgureanu nu este şarpele PSD, iar năpârca de Matei se va strecura curând din PSD, după ce criterii au primit licenţa cele două reptile, de vreme ce nu-l putem invoca pe cel politic? Iar dacă ne gândim la cel financiar, cine a luat potul cel mare, de vreme ce CNA este condus încoace şi-ncolo, după criterii numai de el ştiute, de Ralu Filip?

Integrarea transatlantică ia comisioane în Vama Iaşi

Ce este un comision? Dar un comisionar? Nu v-au chinuit niciodată aceste întrebări? Să vă spunem noi cum ar fi dacă aţi avea asemenea dileme, mai ales dacă aţi mai avea şi o firmă şi, mai mult, aţi transporta marfă prin vămi. Prin Vama Iaşi, să zicem. Păi, în cazul ăsta, formalităţile vamale ar trebui să fie făcute de o firmă de comisioniarat vamal. Aşa zice legea. În Vama Iaşi sînt 7 firme de comisioniarat vamal. Dar cea mai aproape de scopul dumneavoastră ar fi tocmai firma „Trans Atlantic" SRL Iaşi (simţiţi aerul de integrare în NATO?). Aproape la propriu, pentru că e chiar la un metru de birourile vămii, pe la care trebuie să treceţi cu actele. Dacă nu vă prindeţi că la „Trans Atlantic" trebuie făcute actele (contra cost, normal), vă ajută, discret, jena din mişcările celorlalţi comisionari. Am putea spune chiar timorarea lor. Dacă nu vă explicaţi starea lor de spirit, trebuie spus aici şi acum că aceasta se datorează numai respectului enoooorm pe care ei îl poartă administratoarei Anca Bîrzoi, de la „Trans Atlantic". Pentru că ea este nişte rudă apropiată cu Eugen Butur, şeful Direcţiei Regionale Vamale (DRV) Iaşi. Şi pentru că în 2002, prin mai, cînd firma asta abia se înfiinţa, în acte şi-a băgat un pic numele şi Oana Butur, fiica şefului DRV Iaşi. Cum să nu fii respectuos cu o firmă de comisioniarat care vine ultima în biznis, dar prinde cel mai bun loc din spaţiul vămii Iaşi (prin licitaţie, normal, la numai 117.000 lei/mp, cînd preţul de pornire era de 107.000 lei/mp)? Şi ar mai fi un al treilea motiv de respect pentru Anca Bîrzoi: ea a lucrat chiar în subordinea lui Butur, ca inspector DRV, pînă în 2000. Cînd şi-a dat seama că la privat e mai mult respect decît la stat, mai ales în vamă.

Biroul de Investigaţii

dosarele chiXXL

Vreţi să aflaţi care-i diferenţa dintre tineretul PSD şi bătrînii corupţi ai partidului puşi pe jaf şi căpătuială? Vă spun eu: noi sîntem mai tineri.

Victor Ponta, copilul de lingi al lui Adrian Năstase

Junii corupţi

Poanta e că Ponta pontează fraude

Am crezut că Tineretul Social Democrat chiar este o rămurică mai curată, crescută în urma unui accident genetic pe trunchiul găunos al PSD. Ba am mai făcut un pas înspre aceasta firmă: ARIS srl. Întâmplările astea aveau loc când justiţiarul Victor Ponta era şeful Corpului de Control al premierului. Iar reprezentantul fundaţiei, dar care nu răspundea de ea, ci reprezenta interfaţa dintre angajaţi şi ARIS, era Cristian Căraşusu. Căraşusu a fost reprezentantul OLAF pentru România – Oficiul antifraudă pentru fondurile UE – iar azi e secretar de stat la Autoritatea Naţională de Control. Căraşusu este, aşadar, responsabil pentru o spălare de bani, e drept, de dimensiunile cătorva salarii, prin intermediul unui fals şi al fundaţiei devenită firmă. Ar mai fi de adăugat că fundaţia, şi acum firma, de la care suge puiuţul imaculat TSD este de fapt în grija lui Aristide Roibu, trezorierul PSD. Iar dacă prin vinele TSD curge aceeaşi substanţă urât mirositoare, nu cred că are rost să ne mai punem întrebări. Adică ar mai rămâne o chestie: ce ne facem dacă falsul la care ne referim nu a fost singular? Dacă există nu una, ci mii de persoane cărora le-au cerut fişe fiscale pentru perioade pentru care nu au primit bani? Înmulţiţi 10 milioane/lună cu, de exemplu, 5.000 de colaboratori şi apoi cu 3 luni fictive şi vedeţi ce capacitate are maşina de spălat ARIS srl: 150 de miliarde. ANUNŢ: Dacă există persoane care se află în situaţia dlui din povestirea de mai sus, sunt rugate să ne trimită un e-mail la: mircea_toma@catavencu.ro.

Mircea TOMA

Inspectoratul Mediului declară deschis sezonul de vînătoare de oameni

Aşa bătrîn şi impotent de mandat cum este, Ion Iliescu ajută şi el cum poate la integrarea României în spaţiul european. Spre exemplu, întrucît graniţele trebuie foarte bine securizate, a preluat paza în preajma Dunării, în jurul băltii Suhaia, un apropiat al camarilei prezidenţiale, magnatul Mihai Dinu. Cu ceva timp în urmă vă spuneam că a impus pază armată pe balta pe care o administrează, că oamenii lui au omorît în bătaie, au împuşcat şi schingiuit localnici bănuiţi că au dat cu unditza în apele sale. Totul, pe linia de frontieră. De curînd, activitatea de torţionar a sus-numitului s-a extins, fiind bătuţi şi oamenii care au îndrăznit să se apropie de baltă la o distanţă de cîţiva kilometri. Motivul este foarte simplu de intuit. Pe cîmpurile învecinate bălţii, obişnuiesc să iasă la braconat maimarii judeţului. Prin dispozitivul de paznici de care dispune, Dinu poate face curat înainte de astfel de partide de vînătoare, să scape de ochii indiscreţi. Are tot girul autorităţilor, care nu au intervenit în urma reclamaţiilor sătenilor maltrataţi pe propriile terenuri. O dovadă în plus este decizia Inspectoratului de Protecţie a Mediului, care a luat hotărîrea de a transforma în zonă protejată un areal de sute de hectare din vecinătatea bălţii lui Dinu. În respectivul areal a fost inclusă şi o suprafaţă de 180 hectare ce reprezintă păşunile aferente unei comune din zonă. Inspectoratul şi-a dat seama subit că, pe lîngă gîştele ţăranilor, pasc iarbă păsări rare, mult apreciate în bucătăria vînătorilor de rang mare. O dată declarată zonă protejată, oamenii lui Dinu vor putea să ucidă şi să bată localnicii cu mandat de la Inspectoratul Mediului, ca să poată bracona liniştiţi baronii Teleormanului.

Cui i-a vîndut Solcanu pămîntul de sub picioare

Cum vă spuneam în numărul trecut, banii solcanului se spală în familie. În marea familie pesedistă. Nu, normal că asta nu e tot. Nu e tot, de exemplu, că Solcanu i-a vîndut lui Ion Prisecaru, biznisman de Iaşi, cu 3,3 miliarde (100 de mii coco), un pămînt de 600 milioane de lei. Pe lîngă asta, ar mai fi de spus aşa: că Ion Prisecaru (ditamai patronul unui grup de firme, Conex), fix înainte de tranzacţia cu solcanul, a mai făcut două. Nu, nu tot cu solcanul, ci cu statul. Prima tranzacţie, cu Regia Autonomă de Transport Electric în Comun Iaşi. Care, în plină campanie electorală, s-a gîndit să le ia faţa ieşenilor cu lucrări de amploare la şinele de tramvai. Şi a făcut o licitaţie de sute de tone de şină, pe care a cîştigat-o la pas ASAM, una din firmele grupului Conex. Cifra cu noroc: 13 miliarde leuşori. Iată acum a doua tranzacţie. Tot în preajma campaniei, s-a gîndit şi Citadin (societate ieşeană subordonată Primăriei) să dea cu asfalt în oameni pînă în scara blocului, numai să iasă bine pesedistul Gigi Nichita, interimar şi catindat la primărie. Mare licitaţie mare, atenţie, se deschid plicurile, the winner is ASAM (suma e 20 de miliarde leuţi). În total, la numai două licitaţii cu statul, 33 miliarde lei, adică un milion coco. De zece ori mai mult decît a dat pe terenul lui Solcanu. Şi de 50 şi ceva de ori mai mult decît ar fi dat pe acelaşi teren, dacă l-ar fi luat de la un om mai puţin celebru.

Biroul de Investigaţii

Secretele duhnind a alcool ale campaniei republicanei Roberts

Am aflat unde şi-a mutat Lia Roberts statul major de campanie electorală: la Timişoara. Am aflat la indicaţia cui a făcut-o: a lui Dick Morris. Am aflat care a fost motivaţia strategului Roberts: azi în Timişoara, mâine-n toată ţara. Am aflat cine este sponsorul campaniei electorale a lui Roberts: Mihăilă, regele alcoolului din Baia Mare. Mihăilă a fost ţinut pe braţe de Măgureanu, câtă vreme şarpele cu clopote de biserică a fost cărat în spate de Iliescu. Contabilitatea uriaşului alambic al lui Mihăilă, care a trăit ani buni din afaceri de contrabandă, a fost făcută de Decebal Traian Remeş, unul dintre miile de specialişti ai regimului Constantinescu, ajuns într-un final apoteotic ministru de Finanţe. După apusul dinastiei celor 15.000 de experţi şi prăbuşirea într-un hârdău de uitare a lui Remeş, Mihăilă şi-a transferat afacerile în America, unde a dat de Roberts, care a dat înainte de Măgureanu, de care a dat şi mai înainte Securitatea. Am aflat cine gestionează campania Liei Roberts, la Timişoara: Marcel Tolcea, scriitor, profesor, mason. Combinaţia dintre Roberts, Morris, Mihăilă, Măgureanu, Remeş, Voiculescu şi Tolcea este un cocteil inimitabil: Lia+Morris+Mihăilă+mult alcool de contrabandă+puţină masonerie care este serviciu de utilitate publică+puţină Securitate că nu strică la lingurică=PUR.

Cornel IVANCIUC

Aburit de la un litru de lapte, Găbiţă Drogeanu

vă sfătuieşte să nu vă enervaţi la textele alăturate, în care veţi citi că:
– tinerii pesedişti ai lui Ponta poartă năravul bătrînilor pesedişti ai lui Năstase;
– baronii-vînători ai Teleormanului au la dispoziţie protecţia pumnului şi Protecţia Mediului;
– totuşi, Solcanu nu este atît de slab pe cît părea;
– programul de campanie al Liei Roberts miroase a alcool de contrabandă. De ce nu se bagă nimeni pe lapte de contrabandă?

codrul bunelor maniere

Vilă uşoară ca Fulga. Etaj, şapte camere, dependinţe

Dacă v-aţi săturat de poze cu vile, asta e. Mai înfuriaţi-vă o dată. Ridicaţi pumnul şi loviţi ce vă stă în cale. Copiii prea mulţi pe care i-aţi făcut, soacra ce vă spune că nu sînteţi în stare să furaţi sau bibelourile, singurul semn de lux din apartamentul de confort doi. În Braşov, lucrurile stau un pic altfel. Pentru cetăţeanul Fulga Gheorghe. Prefect al locului cîndva, consilier de Iliescu altcîndva, acum ditamai şeful SIE. Sus, pe strada Făgetului, stă o casă albă, bine îmbrăcată în vegetaţie, cu loc de grătar, cu lărgime pentru maşină. Fulga- fuguţa a luat casa de la un particuler şi, aţi ghicit, din banii economisiţi o viaţă. Fiind luată cu bani de o viaţă, vila nu se pune. Nu se pune. În declaraţia de avere. O uitare, firească de la o cifră de bani adunaţi la ciorap în sus. Demersul nostru nu vrea să-l deranjeze pe funcţionarul corect, ci să-l roage pe marele Fulga să ne mintă un pic că vila nu e a lui, ci a soţiei, că ea costă puţin, nepermis de ruşinos pentru cît a muncit el o viaţă şi-n general, că e o vilă frumoasă ce-o merita şi el acum la sfîrşit de mandat pesedist. Aşa e, nimic mai firesc.

Eugen ISTODOR

Băi Radule, ce ţi-e şi cu bătrîneţea asta! Îl vezi pe-ăsta cu pălăria-n mînă? Stai, nu te uita... Pe vremea lui Ceauşescu trăgeam cu el nişte comploturi de seara pînă dimineaţa şi a doua zi o luam de la capăt fără să ne doară capul. În '89, ţin minte, am ţinut-o aşa o săptămînă întreagă pîn' la Crăciun, şi un pic şi după aia. Da' pe urmă eu m-am făcut preşedinte, el a venit şef unde eşti tu acum, şi uite-aşa am ajuns să ne vedem tot mai rar. Mai mult ne ascultam reciproc... Păcat de vremurile alea bune! Zău, uneori mi-e dor de o lovitură de stat ca de mama Rusia!

Virgil Măgureanu, asistînd ca de-obicei la proces: de-astă dată procesul odiosului democrat Iliescu şi al sinistrului său SRI

Bravo, moşule! Înţeleg c-ai făcut Germania, Italia şi Barcelona. Beton! Atunci, ia, bungheală: vezi că o să treacă pe-aici în campanie un băieţaş finuţ cu cravată, unu' Geoană, poate-l ştii din Belgia. Să vorbeşti politicos cu el pă engleză, pă franceză, pă ce ştii tu, că-i plac limbile, mai ales alea străine. Bă, da' să nu-l iei ca pă mine cu gropile, cu gunoaiele, cu probleme de cartier. Că omu' e personalitate europeană şi borăşte dacă vede ce români necivilizaţi sînteţi.

Marinarul de cursă lungă Traian Băsescu, cel care înainte de '89 a stat în Bucureşti cam tot atît cît a stat Mircea Geoană după

Ai auzit, mă Duvăz, ce lege nasoală dau ăştia? Cică dacă ai plecat dintr-un partid care nu mai e la putere n-ai voie să te întorci decît tot în el. Păi atunci cine dracu' mai apreciază curajul unui trădător adevărat?

Alexandru Sassu şi Bogdan Niculescu Duvăz, doi trădători care au plecat din PD pentru că îi trimitea Băsescu după îngheţată de la frate-su, supăraţi că n-au prins în PSD poziţia lui Geoană: să meargă după ouă de premier la Cornu

Aş vrea să adresez un apel alegătorilor meu şi îl voi spune foarte simplu care este: „Stimaţi alegători ai sectorului 5, VOTÎND MARIAN VANGHELIE!"

Marian Vanghelie, candidatul sectorului 5 la Primăria lu' Marian Vanghelie

România, ţară de păcat

– indexul evenimentelor mondene –

Mădălina a trecut botezul focului

Mădălina Manole a cîntat la nunta unui poliţist. Fata cu părul de foc a plecat repede de la nuntă, întrucît trebuia să cînte melodia „Fata visurilor tale" la botezul unui baştan de la Jandarmerie şi hitul „Fată dragă, nu fi tristă" la onomastica unui gardian public.

Numai cine nu se dezbracă nu cîştigă!

Iepuraşul *Playboy* Cosmina Păsărin şi ursuleţul ei, George Vintilă, au cîştigat 8 milioane la Loto! Cică era cît pe-aci să le iasă şase numere norocoase, dar, la ultimele două, a obosit şi George şi i s-a terminat pasta.

Să i-o ridici lu' Mutu!

După scandalul „Rocsana de la ţară", *VIP* ne anunţă că Adi Mutu a vrut şi cu Andreea Raicu, dar s-a lovit din nou de un refuz. În ritmul ăsta, Mutu va fi nevoit să se satisfacă singur, nu înainte să-şi facă manichiura şi să-şi mai pună trei inele de platină la mîna dreaptă.

În caz de amendă, spagă viteză!

Aflată în America, Monica Bîrlădeanu a fost aspru amendată pentru exces de viteză. Corect! În România, unde o ştiu toţi gaborii, Monica ar fi scăpat mult mai uşor: cu un simplu autograf pe o hîrtie de cinci sute de mii.

Gabriela in extensie

Gabriela Firea şi-a făcut extensii de păr de 300 de euro. Ca să pară şi mai sexy, ca intelectuală, ea şi-a cumpărat şi-un prelungitor cu fir mai lung pentru laptop.

5' Painting

Dana Săvuică a mărturisit *Jurnalului Naţional* că ştie să cînte la orgă şi că, pe ascuns, pictează! Dezvăluirile senzaţionale vor continua: nu e exclus să aflăm că Dana Săvuică citeşte filosofie şi joacă şah în timp ce spală vasele.

Leka-ai noştri deţa

Trupa Ro-Mania se va lansa, la toamnă, şi în Bulgaria! Bulgarii de-abia aşteaptă: îi vor primi pe artiştii români cu castraveţi şi sare, apoi le vor organiza un mega-turneu prin serele de zarzavat cu peste 5.000 de locuri!

Hair Force One

muzeul figuranţilor de ceară

Medicul Costi Ioniţă ştie cum arată un scaun de plastic

Priviţi, vă rog, această fotografie. Cu atenţie. Cei dintre dumneavoastră care se mai pricep cît de cît la aparate de făcut

muzică vor observa o serie de componente scumpe: clapă Korg Triton cu touch screen, 61 de clape, 61 de note polifonice şi sampler, rack de samplere Akai din seria S, cam vechiuţe, e adevărat, dar cu sunet ţapân, hard-disk recorder Tascam (aicea am dubii), şi ele vechi, da' bune, cu partea de display + control detaşabilă, şi un calculator cu două unităţi optice, maxi-tower şi monitor de 17 (procesorul sau placa de sunet nu se vede, dar sper, spre binele lui, că are măcar o Delta 1010 LT). Numai astea, ca să nu mai menţionăm celelalte componente din studio, costă, hai să zicem, vreo 10.000 de parai, cu indulgenţă. Ceilalţi dintre dumneavoastră, cărora nu le-a plăcut la liceul de muzică şi au preferat să stea să bea bere pe terase, vor recunoaşte scaunul din plastic turnat, albastru. Numai ăsta costă, cu indulgenţă, 400.000 lei. De unde rezultă că stomatologul Costi Ioniţă nu prea stă el jos în studioul de compoziţie că transpiră la cămăşuţă, şi de-aia face numai piese din alea şucare, la care gregorienii o dau pe manele şi invers, în funcţie de temperatura camerei.

Beauty and the best

Înainte să aibă loc măreaţa aniversare a zilei sale de naştere, Lia Roberts s-a vîrît de cîteva ori prin cotloanele Hiltonului ca să verifice personal în ce stadiu se află pregătirile de petrecere. Într-una dintre incursiunile sale hoteliere, candidata a dat peste o adunătură de cucoane care vorbeau avîntat, în toate limbile pămîntului, despre nişte creme care promit să le facă tinere pe bătrîne, slabe pe grase şi frumoase pe urîte. Auzind ea de-o asemenea minunăţie, dar mai ales văzînd în duduile de la seminarul Sothys o posibilă gaşcă de susţinătoare, Lia Roberts s-a arătat peste măsură de interesată de produse şi a promis că va cumpăra cu sacoşa. Dar pînă atunci, înainte să-şi ia rămas bun, n-a uitat să le spună doamnelor s-o voteze, că e cea mai bună, şi să le împartă, în loc de cărţi de vizită, insigne cu mutra domniei sale. La acestea duduile specializate în beauty s-au holbat îndelung, cu interes mai degrabă profesional decît electoral.

Suma serviciilor e constantă

Domnişoara care a răvăşit sentimentele primarului Marian Vanghelie, jurnalista Simona Sofian (despre care vă povesteam nu de mult, în cadrul mult-iubitei noastre rubrici „Dosarele hardcore") a participat deunăzi la un concurs de tir organizat de Serviciul de Protecţie şi Pază cu diplomă şi trofeu. Specializată nu doar în trageri de noapte, cum ne imaginam noi, ci şi de zi, tînăra colegă a Florianei Jucan la Colegiul Naţional de Apărare, devenit şcoală a celor care manevrează cu măiestrie pixuri şi condeie neconvenţionale, are talente dintre cele mai diverse. Iar aceste talente, iată, primesc treptat recunoaşterea oficială din partea serviciilor speciale.

Domnu' Ţiriac, să ştiţi că imaginea pe care mi-a făcut-o presa e complet falsă. Nu sînt preocupată doar de bărbaţi şi de bani. Mie îmi place şi sportul. Apropo, ce părere aveţi de ultimul Mercedes Sport?

Ion Ţiriac, miliardarul pe care toată ţara l-a văzut în „Top 300" şi Andreea Marin, vedeta pe care toată ţara ar vedea-o în „Topless"

C-aşa-i în tenis: Andreea o ridică la fileu

Andreea Marin, cînd nu se emoţionează pînă la lacrimi şi nu dă fotografi în judecată, ţine cu tot dinadinsul să ne furnizeze surprize. Şi ce ne mai poate surprinde pe noi, şulfe bătrîne, la o femeie în afară de bărbaţi? Conştientă deci de faptul că, în afară de candidatura surprinzătoare a lui Geoană, principala grijă a românului e cu cît s-a scumpit coniacul „Unirea" şi cui îi mai spală ciorapii Andreea Marin, ea ne-a oferit singură un subiect însiropat de bîrfă: la o mică şustă mondenă organizată recent de revista *Viva*, ea s-a înfiinţat veselă, ca o floricică de apartament, la braţul mult mai miliardarului Ion Ţiriac, un fin degustător de trufandale şi colecţionar insaţiabil de maşini & avioane străine (inclusiv un Jaguar de autostradă rarissim, în valoare de un milion de euro). Şi despre care se zice că deja s-a dedulcit la problemă şi şi-a cam înmuiat mustaţa în ciorba de senzaţii tari pe nume Andreea Marin. Desigur, gestul ei poate să însemne orice (că n-a mai fost demult pe prima pagină la *Naţional*, că vrea să facă mişto de paparazzi de la revista *Capital* etc). Sau, dimpotrivă, nu înseamnă decît că le-ar sta foarte bine împreună, după părerea Andreei. V-aţi prins, domnu' Ţiriac?

Veninul şi cînepa

Orașul lui Mischie în sărbătoare: de la Poarta sărutului la Coloana infinită de mașini

Ar putea începe cu „A fost odată ca niciodată",
aceeaşi poveste şi totuşi de fiecare dată alta.
Noi,
Alexandru şi Mihaela
vom începe a noastră fericită poveste
sîmbătă, 8 mai 2004,
alături de dragii noştri părinţi
Nicolae şi Sanda Mischie
Mihail şi Angela Rudeanu
Cununia civilă va avea loc la Poarta Sărutului
din Parcul Municipal „Constantin Brâncuşi" la ora 10.
Ne veţi veghea la acest început de drum naşi noştri
Cosmin şi Mihaela Frăntu
care ne veţi însoţi la Taina Sfintei Cununii
oficiată la Biserica „Sfinţii Apostoli Petru şi Pavel" la ora 14

Baronul Mischie de Gorj s-a încuscrit cu baronul Rudeanu de Hunedoara. Nunta odraslelor dumnealor, a tinerilor baroneţi Alexandru şi Mihaela, a fost, cum spune şi invitaţia, „o dată ca niciodată". Nu am avut cinstea de a fi invitaţi ca VIP-uri la marele eveniment pesedist. Dar tot am pus mîna pe o invitaţie, din care se vede că însuşi sculptorul Brâncuşi s-a ocupat de scenografia cununiei! Citâm: „Cununia civilă va avea loc la Poarta Sărutului din Parcul Municipal Constantin Brîncuşi, la ora 10". E drept că în această perioadă nimeni nu are voie să intre în spaţiul sculptural de la Tîrgu-Jiu, fiind în restauraţie impusă de Ministerul Culturii. Dar un baron pesedist nu e un nimeni. Şi oricum, după o poartă, o masă şi nişte scaune, Brâncuşi putea să facă şi el un pat mai moale în parc, să aibă tinerii miri unde se retrage în noaptea nunţii. Pînă la urmă, lipsa tuturor accesoriilor necesare unei nunţi baronale nu ar fi fost o problemă, numai că primarul, pesedist mai moderat, s-a temut să oficieze cununia într-un loc interzis. Are totuşi o scuză faţă de partid: e doar baron în devenire.

Baron Pumnul

Localul bălan

Hai, vino iar în Bulgaria noastră mică

Inspirat de achiziţia unui bax de porumb fiert bulgăresc – „kukuruza delicatess", pentru cei cărora le era dor de un „centrila" sau de „nula na nula" (RFG-Uruguay, Mexico '86, Televiziunea Bulgară) –, Bursucul va reda mai jos cîteva din impresiile împărtăşite de o amică ce a vizitat recent oraşul vecin şi prieten Dobrici, un fel de Medgidia ceva mai spălat.

Aşadar, impresii de zi: toată ziua, cetăţenii din Dobrici – şomeri, patroni, băieţi, oameni ai muncii – au program de stat la soare, la terase. Din păcate, ne-au întrecut şi la acest capitol dificil din programul de integrare: bulgarii beau mai mult ca noi. Amica noastră a avut bucuria de a se întîlni, după mulţi ani, cu un „Schnaps" de la mama lui, care i-a amintit de studenţia de la Iaşi. În plus, la terasele lor nu există scaune de plastic. O fi şi acesta un motiv pentru care băutorii lor sînt mai harnici decît ai noştri. Cît despre mîncare, trebuie să vă spunem că salatele lor bulgăreşti nu seamănă neam cu ceea ce la noi se numeşte „salată bulgărească". Aşadar, i-am bătut pe bulgari la salată bulgărească!

Impresii de noapte: barurile de noapte sînt slăbuţe, utilate doar cu cîteva cocteiluri celebre dintre care amintim doar „Sex na plaja", scris ca atare, cu caractere chirilice. Bulgarii le au mai bine cu română şi habar n-au de engleză. Motiv pentru care a fost posibilă apariţia pe un meniu a specialităţii „hemenegs". Adică „ham and eggs", adică ouă cu şuncă. În barurile din Dobrici, totul costă 2 leva, adică 1 euro, indiferent ce comanzi. Ca să vă faceţi o imagine, o pereche de chiloţi costă tot 2 leva.

Bursucul gastric

Kentucky Fraier Chicken

Săptămîna trecută, la Orhideea, am salivat la trecerea pe lîngă KFC şi, în consecinţă, mi-am luat o porţie de 5 stripes, un fel de pui Shanghai, în gamă picantă. Mi-au fost puse în farfurioară cinci bucăţele inegale între ele şi inegale cu aşteptările mele. Cîntarul mi-a dat dreptate, eram „ciupit" cu aproximativ zece la sută din cantitatea standard spusă mie de o fătucă de acolo. După scandal, făcut nu pentru cele zece grame lipsă, ci pentru modul în care se topesc, românește, toate standardele occidentale aplicate la noi, mi s-a propus o masă gratis. Am refuzat, spunînd că mă simt dator să scriu la gazetă despre asta. Un băiat de la relaţii publice mi-a spus că nu am dreptul să folosesc numele restaurantului lor pentru că e marcă înregistrată. Păi, stimabile, e marcă înregistrată dacă se poartă după standarde. Cum voi le-aţi batjocorit, înregistrez şi eu aici abaterea! **(I. T. M.)**

Dosarele hardcore

O amantă oficială, printre niște afaceri exact invers

Love me, Tender, love me, tu...

În ultima vreme, pe adresa acestei rubrici s-au vărsat niște sesizări privindu-l pe Ovidiu Tender. Îl știți: milonarul ăla controversat, aflat pe locul 18 în Top 100 Capital (cu o avere estimată la vreo sută de milioane de coco), jmeker din gașca de prieteni controversați ai lui Iliescu, apropiat al lui Talpeș, nu intru în amănunte și afaceri (p-aia cu Willem Matzer ați prins-o?). În fine, dacă citiți paginile de chix-uri, îl știți voi mai bine. Sesizările vizau o îmbîrligată poveste de finanțări, presă și amor în care ar fi implicat Tender, în compania fermecătoare a unei ziariste între două vîrste de peste Ocean, pe nume Anca Oegar. În două-trei cuvinte, doamna Oegar, fost corespondent permanent al ziarului *Ziua* în SUA, se ocupă acoloșa c-un soi de agenție de știri (americane, de la mama lor), intitulată „Oegar Report News". Pe care, zice-se, Tender ar finanța-o finuț, în schimbul unor mici (și ocazionale) atenții sentimentale.

Așa o fi, așa n-o fi, numai bunul Dumnezeu și stewardesele din cer ne pot spune. Noi încă nu credem și cercetăm. Dar nu de-asta v-am deranjat. Ceea ce știm sigur despre Ovidiu Tender e că, în timp ce Dana, nevastă-sa, stă singură și finanțată la Timișoara, el s-a mutat recent într-o vilă bengoasă din Pipera, alături de amanta lui oficială, Nicole. Pe care cititorii noștri fideli de chix-uri, șmenuri & șușanele poate sînt curioși s-o vadă, cu orice risc, la față. Să știe și ei cu ce se ocupă, în afară de afacerile alea controversate, unul dintre favoriții (și sponsorii) controversatului nostru partid de la putere. Ei bine, să spunem doar că Nicole Braun nu stă degeaba. Ea conduce „Prospecții SA", una dintre multele firme îmbîrligate ale lui Tender. Dar ceea ce face cu adevărat e să aibă grijă de ăla micu', Theodor, moștenitorul imperiului Tender – care, pîn-o să se facă el mare și mă-sa, Nicole, o să iasă la pensie cu 50.000 de para de lună, o să se extindă mai mult ca sigur, cucerind teritorii încă neexplorate de imaginația pesedistului obișnuit. Bun. Iar data viitoare, dacă sînteți curioși, vom vorbi și despre marea iubire a vieții lui Tender, oricare ar fi ea în afară de leul românesc.

După divorț, mulți cai breji se-arată

Prigoană vrea Tele 7 și o gagică 9

Bun. Deci ceea ce vă anunțam acum vreo două săptămîni s-a confirmat oficial luni, cînd presa a semnalat ceea ce Bahmuțeanca s-a străduit să nege între timp, cu patos și nețărmurit tupeu, tot în presă: al doilea ei divorț din familia Prigoană. Dosarul cu nr. 4375/2004, înregistrat la Judecătoria sectorului 5, are, în acest sens, tot ce-i trebuie unei telenovele de la Etno TV: declarațiile soțului, care o acuză pe țărancă de comportament indecent în compania alcoolului, absențe nemotivate din patul conjugal, vocabular de mahalagioaică, tentative de șantaj (dacă nu-mi dai emisiune, te-ai lins pe bot de masaj thailandez cu limba) etc. La rîndul ei, Adriana îl acuză pe mitocan de violență casnică, respectiv violență casnică repetată, cu pumni în freză. Mă rog. Azi, pe noi ne interesează altceva. Și anume ce face domnul Prigoană cu banii și timpul lui liber, în afară de a plăti niște avocați și a ține ședințe cu ei. Normal că ce face e treaba lui! Dar, ca simpli telespectatori, ni se pare pur și simplu fascinant că boss-ul de la Rosal colecționează nu numai Euro-pubele, certificate de căsătorie și divorț, dar și televiziuni (la fel de jenante).

Surse beton din Tele 7 abc susțin că 'mnealui negociază momentan preluarea pachetului majoritar al acestei instituții, care nu numai că este de vînzare, dar are deja și mușterii, care de-abia așteaptă s-o cumpere, apoi s-o mărite c-o ideologie de partid. Noi să fim sănătoși! Ce-o să facă Prigoană cu Tele 7 nu e problema noastră, ni se rupe-n 7X2 = paișpe. Oricum, contactat pentru amănunte, dl Prigoană ne-a precizat: „După ce-mi dați muie în fiecare număr, îmi mai cereți și informații serioase?" Și a închis. În fine, fascinant e altceva: cum știe domnia sa, mogulul gunoaielor, să îmbine utilul, plăcutul și căzutul cu tronc. Căci noul lui target de ordin sentimental are strînse legături de acționariat cu Tele 7 și face parte din conducerea efectivă a televiziunii (sau, mă rog, a ceea ce a mai rămas din ea după ce au plecat toți). Se numește Lena Chiusbaian, e o femeie aprigă, la vreo 40 și ceva de ani, blondă, jucăușă și înfiptă (exact în genul ăla tupeist al Adrianei Bahmuțeanu, după cum susțin detractorii). Absolut întîmplător, ea este soția lui Iosif Gavril Chiusbaian, fost ministru al Justiției pe vremea lui Văcăroiu, un jurist studios din fire, care trăiește în alte sfere, fără prea mare legătură cu zbuciumul nocturn al Capitalei. Deocamdată, aventura post-divorț a lui Prigoană se află în stadiul de tatonări, flori și telefoane. Vom reveni cu amănunte în episodul următor. Telenovela continuă, vă pup, pa!

Biroul de moravuri ușoare

Anca Boagiu: prinde orbul, scoate platforma-program din poșetă!

Cîțiva cititori care au intrat luni seară (cu bilet plătit) la Teatrul de Comedie din București, pentru a urmări piesa de rîs „Sînt un orb", au avut surpriza neplăcută ca în loc de monolog comic cu Horațiu Mălăele să primească monolog electoral cu Anca Boagiu, candidata unui anumit partid la un anumit sector dintr-o capitală a României, că nici reclamă nu merită să-i facem. Doamnă Boagiu, să ne înțelegem: chiar dacă titlul piesei era „Sînt un orb", iar dumneavoastră ați vorbit foarte frumos, să știți că spectatorii care v-au urmărit țin să vă transmită: „Am fost niște surzi"!

Boagiu-Băi

VIP-u' de la cablu

bîrfe din televiziune

● **Epopeea lui Dan Diaconescu continuă, nici noi nu știm de ce. Dar iată: în fața sediului OTV (tot ăla din Romană) și-au făcut recent apariția două mașini super-bengoase, cu numere provizorii.**

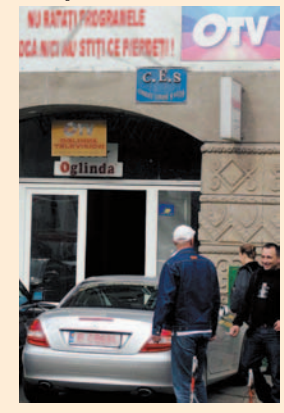

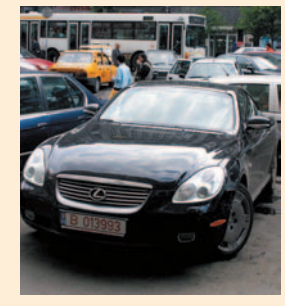

Și anume: un Mercedes argintiu (SLK 200) și o limuzină Lexus de mare fiță, cum și-ar putea achiziționa, peste vreo 400 de ani, orice reporter de la OTV. E simplu: Merțanul e al lui Diaconescu, iar de Lexus răspunde Diana Voiculescu, exact mîna lui dreaptă (nu vă gîndiți la prostii). Cît costă mașinile astea ar fi chiar de prost gust să ne întrebăm (în sensul că sînteți băieți mari, puteți să aflați și să vă enervați și singuri). Dar cu ce drept conduce Diaconescu o mașină mult mai tare decît aia a lui Busu de la PRO TV ne putem întreba, nu?

● **Pentru a împiedica scurgerea de informații din TVR, Dep. de Comunicare a inventat un sistem de bonuri înseriate de intrare care ar detecta orice ziarist intrus aflat în legătură cu altcineva decît cu „oficialii" din Pangrati. Astfel, paznicii de la poartă sînt instruiți să oprească pe oricine (fie și cu bon) care arată la meclă a ziarist. Mai mult, TVR a fost dotată cu numeroase camere de supraveghere (continuă achiziționarea pe multe mii de dolari) care au terminale la Big Brother Nicolau. Așa se rezolvă două chestii deodată: s-au cumpărat camere (că tot se plîng redactorii că nu au destule) și are și TVR Reality Show-ul său.**

Dura Lexus

Senzațional! La sectorul 4, campania electorală a început în Camera playmatelor

Umanista Alida de la Big Brother își dezgolește platformele electorale!

S-a întîmplat săptămîna trecută: candidată pe listele PUR la funcția de consilier la primăria Sectorului 4, Alida nu mai știm-cum (în orice caz, *acea Alida,* fostă concurentă la *Big Brother)* a fost abordată de o anumită parte a presei în vederea unui interviu pe teme adînc politice. După ce a vorbit cu aplomb despre soluțiile administrative cele mai potrivite și mai rapide pe care intenționează să le implementeze de îndată ce va cîștiga alegerile, tînăra politiciană (zisă și „plîngăcioasa") a fost îndrumată către platforma-program a unui studio foto pentru a fi imortalizată în cîteva ipostaze electorale umaniste.

Total întîmplător, aici era de tură unul dintre fotografii specializați în pictoriale pentru *Playboy*, Dragoș Cristescu pe numele său. Care, dînd cu ochii de încă o femeie cu două picioare și doi sîni, a intrat pe pilot automat și și-a făcut, ca de obicei, treaba. Convingerile lui politice foarte liberale – anume că hainele nu-l înnobilează pe om și cu atît mai puțin pe femeie – i-au fost transferate fără prea mult efort domnișoarei politician. Pantalonii au zburat ghemotoc într-un colț de cameră. Sacoul și cămașa cea scorțoasă au fost făcute mototol și aruncate cît colo. Iar Alida a acceptat fericită compoziția fotografică în care cele două felii de staniol așezate ici și colo, ca două mici scuturi postmoderne, și spada ținută strîns lipită de piele simbolizează forța ei de a-și apăra convingerile cu tărie și de a lupta pentru drepturile celor pe care-i reprezintă. Ne întrebăm, deci, ce-ar fi făcut Alida cu sabia aia de cavaler teuton dacă i s-ar fi solicitat, pe bune, un pictorial electoral pentru *Playboy*. Sau, Doamne ferește, ce iepuraș pe blăniță ar fi făcut Dragoș Cristescu din Monica Tatoiu, dacă i-ar fi picat pe mînă. În sfîrșit, noi îi dorim amazoanei de la PUR succes în alegeri. Iar lui Big Brother Voiculescu – multă răbdare, Rudotel și tutun! Va avea nevoie pînă la următoarea campanie, aia din 2008, cînd sperăm că o să candideze și Aly, dacă nu la Primăria sectorului 4, măcar la vreun non-stop din cartierul Berceni.

AP'UR de soare

Miss Travestit România: un concurs care nu are nevoie de nici o deghizare

Cu ocazia Zilelor Diversității și chiar a Zilei Europei, dacă mă gîndesc mai bine, a avut loc un eveniment fără precedent în Capitală, în țară, în Parcul Operei: „Miss Travestit România", prima ediție. Lăsînd gluma și prejudecățile pe o parte (stînga în cazul nostru), să știți că travestiții, nu doar homosexualii, merită să aibă o imagine mai bună. Peruci mai cîrlionțate, farduri mai scumpe, un PR mai susținut. Concursul „Miss Travestit" (desfășurat vineri seara, în clubul de profil Queens – organizatorul acțiunii) tocmai asta și-a propus: să ne arate fenomenul din față, nu numai din spate. Chestie care le-a cam reușit, pînă spre dimineață.

Din juriul care a punctat, măi, dragă, fetele, au făcut parte oameni de bine, sensibili la problemele minorităților de tot felul cu care trebuie să intrăm în UE: Andrei Gheorghe, Dana Deac, Ruxandra Sărăru, Catinca Roman, reprezentantul Accept, Liliana Popescu, și, în lipsa lui Liviu Mihaiu (învoit), Irina Mihaiu. Normal, n-au lipsit Mircea Zară, trupa de travestiți Queens (unde activează, în rolul inegalabilei Aura Urziceanu, și un fost ziarist, Dan Tomescu), cu atît mai puțin concurenții: 11 la număr, din Timișoara, Arad, Cluj și București. După trei probe electrizante (prezentare – mers de manechină, prezență scenică de mare fiță etc; playback – o cîntăreață la alegere de pe CD; și cea de inteligență la pachet – întrebări de cultură generală și chiar și răspunsuri) cîștigătoarele, pardon, cîștigătorii au ieșit de la sine. Locul 1 – Miruuuuna din București *(vezi foto – gagiul din dreapta, gen Monica Anghel la majorat).* Locul 2 – Soooooofie, tot din București *(cu perucă roșcată).* Cît despre Premiul de popularitate, el a revenit, previzibil, numitei Sofia (cu a, soro, cu a!), despre care știm numai că a purtat un costum popular ardelenesc. Una peste alta sau unul peste altul, cum vă place, concursul național „Miss Travestit" a demonstrat, dacă mai era nevoie, că travestiții din România au cu ce intra în cluburile de profil ale Europei. Cu spatele gol de la rochii, nu cu spatele pur și simplu.

Nimic nou pe frontul de travest

Catavencu
i n t e r n e t
Back Forward Stop Refresh Home AutoFill Print Mail
Address :
MicroMoale FSN Messenger Internat Explorer AAA XXX Gogu
Favorites History Search Scrapbook Page Holder

„Ia cu Messenger“ se-ntoarce

Este! Conducerea ne-a dat voie să instalăm din nou *Yahoo Messenger*-ul pe calculatoarele din redacție! Sanchi, adică am putut să scot iconița de unde o ascunsesem și să o așez din nou pe desktop sau în Start Menu. Ba chiar de data asta mi-am downloadat ultima versiune Beta (a nu se confunda cu versiunea simplă Web Messenger, cea pe care v-am recomandat-o acum două dăți). La asta design-ul arată mult mai bine, are radio încorporat, opțiune „Stealth“ (stai *Available* numai pentru cine vrea mușchiu' tău și *Invisible* pentru restul), poți afișa o imagine în timpul conversației etc. Tii, și găsisem niște site-uri excelente de frecat menta în perioada în care n-am avut Messenger!... Bunăoară adresa **www.planetamoldova.net**. O mai scriu o dată – **www.planetamoldova.net** – ca să fiu sigur că nu greșesc vreo literă ca data trecută cînd am scris **prices.ro** în loc de **price.ro**. Un fel de „Diviertis Muoldoviniesc“ combinat cu „Grupul Vuouî di piesti Prut“. Nu prea mai am spațiu să vă descriu site-ul, în tot cazul nu trebuie să ratați hitul „Alimentara“, videoclipul „Valera“ (Portishead Mix), precum și secțiunea Forum – „Viitorul Moldovei – Șansele ca unu din Moldova să ajungă miliardar în $“.

Șase, vine Sasser!

Săptămîna trecută, cînd toată lumea era la mare, cu micu' și cu berea-n nas, la porțile sistemelor de operare a apărut virusul **W32.Sasser.Worm** (detalii plus utilitare de dezinfecție la symantec.com, f-secure.com, bitdefender.ro etc). Ceva mai isteț ca ceilalți viermi, Sasser nu mai pierde timpul să bată la ușă prin intermediul unui attachment de e-mail. El scanează direct IP-urile calculatoarelor și se strecoară acolo unde găsește o anumită breșă a Windows-ului. Care va să zică îl puteți lua numai prin simpla navigare pe Internet. La nivel de zvonistică de Internet, problema se pune cam așa: bine, da' de ce să existe o breșă în Windows-ul meu? Pentru că respectivul sistem de operare nu a fost updatat/patchuit la timp. Și de ce să nu fi fost updatat? Păi, probabil din cauză că aveți o versiune pirat care nu permite update de pe site-ul oficial. Deci, cine are de cîștigat de pe urma virușilor care exploatează breșe de securitate într-un soft pentru care nu s-au plătit bani producătorului? Ăăă, păi noi sigur nu...

Hacker, polițist texan
danielgoace@catavencu.ro

Dacă voi nu mă WWW eu vă www

■ Stimați cititori, am să încerc să păcălesc vigilența secretarului de redacție, acest necruțător cerber al textelor. Vreau, în premieră pe țară, să vă dau un link cu porno, pentru că meritați. Deci, bucurați-vă ochii, anunțați-vă prietenii, goniți nevestele din fața monitoarelor și vizitați un site cu păsărici la **http:// ip30.eti.uva.nl/zma3d/home.html** (nota sgr: nimeni nu se pune cu mine, redirecționare către un site cu păsărici înaripate).

■ Nimic mai normal decît oamenii și idolii lor. Există pușți care îl au ca idol pe Michael Jackson, există adolescente înnebunite dupa Britney sau Beyonce, există gospodine înamorate pe vecie de telenoveliști sud-americani mușchiuloși și bronzați, există pensionari care se închină la Andreea Marin, există pesedei care îl idolatrizează pe Năstase. Ei, și mai există și Cindy Jackson, care își iubește atît de mult idolul, încît s-a hotărît să se transforme în el. Citiți despre uimitoarea aventură a transformării în păpușă Barbie a respectivei domnișoare la **www.cindyjackson.com**.

■ Concitadinul meu și ministru în același timp Dan Nica vorbește foarte des despre penetrarea tehnologiei în viața de zi cu zi a românilor. Eu tot aștept să vină penetrarea aia, vreau să văd automatizări peste tot în jurul meu, vreau să văd roboți, vreau să văd autobuze care merg singure și semafoare inteligente, dar degeaba, nu se întîmplă nimic. Între timp, în State tehnologia penetrează adînc și plăcut, așa cum e cazul tipului care și-a construit un bar controlat de computer în casă. Pentru detalii, **http://www.barmonkey.net/v2.asp.**

■ M-am hotărît unde să îmi desfășor fițele după ce mă fac un mare miliardar. Pe mare, că în rest e plin. Șoselele sunt ocupate de merțane. Mi-aș lua avion, dar am rău de înălțime, așa că marea e soluția. Îmi trag un iaht imens, îi dau un nume pompos gen Neînfricatul III sau Regina Elisabeta și dă-i cu petreceri, cu femei, cu băutură. Bineînțeles, o să am niște marinari angajați, dar din cînd în cînd o să conduc și eu. Tocmai de aceea mă antrenez asiduu la simulatorul de parcat barca de la **www.spot.pcc.edu/Åmtrigobo/docksim/index.html.**

Net plus ultra

Ce agen-ție nu-ți place, altuia nu-i face

Da, dom'le, pe mine m-ați convins! Nu știu „Corelu“, da' cu RENELU sînt la zi. „Photoshopping“ știu de la televizor, iar ca și cunoștință de „Design Publicitar“ îl am pe văru'meu Maftei, un tip într-adevăr solid care desenează prețuri pentru tot raionul „Confecții textile“ din magazinul Cocorul... Zilnic îi trec sute de milioane de lei prin mînă. A, uite aici m-ați prins: nu le am cu „Quarku“. ...În schimb, să știți că la „Quake 1 și 2“ nu mă bate nimeni din rețea. Pe Easy ajung doar cu pistolul pînă în ultimul nivel, iar pe monstrul de la final îl fac cu mîinile goale.

Copy căpitanului Grant

DĂM AFARĂ
GRAPHIC DESIGNER, DACĂ GĂSIM UNUL MAI BUN !
STII CORELU SI PHOTOSHOPU BINE SI AI CUNOSTINTE
SA ZICEM DOAR ... SOLIDE DE DESIGN PUBLICITAR ?
VREI SĂ NE SUPORTI 40 ORE/SĂPT. ?
ESTI AL NOSTRU !
LE AI SI CU QUARKU SAU AI SI EXPERIENTZA
IN AGENTZIE DE PUBLICITATE ?
GATA! CHIAR IL DĂM AFARĂ.
TE TZINE ? TE TZINEM SI NOI DACĂ NE CONVINGI.
URGENT CV, SCRISOARE DE INTENTIE, PORTOFOLIU:
HORIA@TRENDCOMMUNICATION.RO

Cum te prinde cum te UT 2004

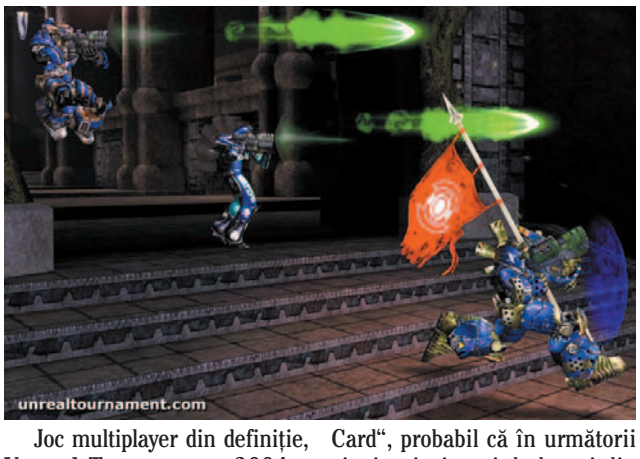

Joc multiplayer din definiție, **Unreal Tournament 2004** a ajuns în primăvara asta și pe computerele gamerilor din România prin grija Best Distribution. Cum deocamdată echipa de UT a „Academiei Cațavencu" este doar la nivelul „Novice", subnivelul „Searching sponsors for Video Card", probabil că în următorii cinci ani nimeni de la noi din redacție nu va participa la Campionatul Mondial de Jocuri, acolo unde Unreal Tournament are dealtfel locul său bine stabilit, cu premii în valoare de jdă mii de para.

Ia să vedem ce ne aduce nouă ultimul UT. Avem așa: una bucată mod Single Player, alta bucată Multiplayer și încă una Instant Game. Pe modul Single trebuie să provoci patru inși din mulțimea de mercenari *available* cu care să te lupți și să îi învingi. O dată ce i-ai spart la nas în prima rundă, aceștia te aleg căpitan și te urmează orbește în următoarele bătălii contra altor echipe. Fiecare luptă are o miză mai mică sau mai mare, pe măsură ce înaintezi în niveluri. Dacă ai reușit să bați o echipă, să nu crezi că poți pleca cu banii așa ușor. Există șansa ca șeful echipei adverse să te provoace la un Head-To-Head pe care nu-l poți refuza decît dacă plătești.

Pentru o bună cooperare între tine și boți există Voice Menu (tasta V). De-aici poți cere ca unul din parteneri să facă pe bodyguardul tău personal, altul să păzească baza proprie sau pur și simplu să strigi „Stay down, ssucker!" către inamic.

Există 10 tipuri de luptă din care amintim aici: *Team Deathmatch*, *Capture the Flag*, *Double Domination* (echipa ta trebuie să cucerească cele două baze existente pe hartă și să reziste atacului 10 secunde), *Bombing Run* (foarte spectaculos, un fel de rugby în care cel care are mingea este vînat de membrii echipei inamice, exceptînd cazul în care pasează sau înscrie în poarta adversă) sau *Onslaught* (poți pilota diferite nave de luptă terestre sau aeriene).

Mai trebuie spus că jocul are avantajul de a rula și pe sisteme mai puțin performante și că, dacă nu aveți bani pentru full version, puteți încerca versiunea demo, care conține cîteva hărți bunicele.

Game Ovar

Hard de nerăbdare

Buona Sierra, senorita!

Vești proaste pentru fanii tactical-shooter-ului SWAT, aceia care au mai rămas de prin 2000, de cînd studiourile Sierra n-au mai mișcat nimic în acest sens. Anunțat încă de la expoziția E3 din 2002, ultimul episod SWAT Urban Justice se pare că a mai rămas repetent încă un an, pînă în vara lui 2005. Chestia e că acțiunea jocului se vroia localizată în viitor, anul 2006. Așa că, dacă băieții de la Sierra mai freacă mult pad-ul, în 2005 partea cu SF-ul din joc o să fie valabilă doar cîteva săptămîni.

Ubi or not Ubi?

Ubi Soft a anunțat că lucrează la o continuare a lui Prince of Persia The Sands of Time (2,4 milioane de exemplare vîndute). Monștrii din prima parte au fost trimiși la cursuri de karate pentru că cică AI-ul era prea scăzut, cameramanii oficiali ai Prințului au fost întorși la școală pentru îmbunătățirea unghiurilor de filmare a personajului, iar Prințul însuși a fost trimis să-și efectueze stagiul militar pentru că i-a venit ordinul de încorporare.

Ofensiva adusă autorității statului

Foarte activă la ultima expoziție video games E3 (Electronic Entertainment Exposition, care se desfășoară chiar în aceste zile în State), compania Activision a promis pentru toamnă un add-on pentru Call of Duty, pe numele său United Offensive. Efecte speciale noi, trei campanii de unul single – cu rușii, cu britanicii și cu americanii – și cîteva hărți noi pentru multiplayer. Aveți 4 imagini la adresa http://www.computergames.ro/stiri.php/sid-2991.

Jucătorului îi șade bine cu Doom-ul

V-am spus că Activision-ii sînt deosebit de activi? Tot la E3-ul ăsta au adus cu ei și jocul Doom 3, însă doar versiunea de Xbox. Pentru PC s-a pregătit doar cu un demo plus ultimele două screenshot-uri: http://www.computergames.ro/stiri.php/sid-2990.

Rîul, mega de RAM-ul

Din nou la cassă

– bîrfe economice –

Furatul de drept din banca de stat

Yasser ArAPAPS își aduce aminte cu plăcere și nostalgie de proiectul golanului de Tetelu care a propus la un moment dat să calculăm cît s-a furat în România după 1990. Un proiect spectaculos care, în lipsă de probe, s-a soldat cu un deloc spectaculos „NUP" (adică „NU Putem"). Într-o oarecare măsură, Tetelu s-ar putea simți răzbunat citind ceea ce va scrie, acum și aici, colegul și prietenul său de pahar (halbă, sticlă și brichetă) Yasser ArAPAPS. Y.A. nu a aflat nici cine l-a împușcat pe Kennedy înainte de '89 și nici cît s-a furat în România, după '90, din băncile de stat. Am aflat, în schimb, care sînt costurile pe care trebuie să le suporte statul (adică noi) pentru a acoperi țepele din sistemul bancar. Suma exactă este 3,7 miliarde de dolari. Topul găurilor din bănci care trebuie acoperite din buzunarul nostru arată astfel: Bancorex (1,8 miliarde de dolari), Banca Agricolă (1 miliard), Dacia Felix (500 milioane), Bankcoop (120 milioane), Banca Internațională a Religiilor (60 milioane), Albina și Credit Bank (20 milioane fiecare), plus alde BRS și BID ale căror dosare sînt încă în lucru.

Banca de stat și arestatul de fapt

În realitate, suma furată din sistemul bancar este cu mult mai mare, diferența datorîndu-se faptului că, pe lîngă fondurile atrase, băncile au avut și fonduri proprii, dispărute și ele tot din cauza furatului. Sursa (beton!) a lui Yasser ArAPAPS a ținut să precizeze două lucruri: 1) în cele 3,7 miliarde de dolari nu au fost luate în calcul și milioanele furate de Gabriel Bivolaru de la BRD; 2) într-o țară civilizată, pentru 3,7 miliarde de dolari se dau mulți ani de închisoare, or, în România, un singur bancher se află acum după gratii (este vorba de Alexandru Dinulescu, fost președinte al Bankcoop). Mișto, nu? Puteți fi siguri că aceste 3,7 miliarde de dolari (achitate fie prin emisiunea de titluri de stat, fie prin sume de la Fondul de garantare a depozitelor bancare) și-au găsit deja un loc de (ne)cinste în Topul milionarilor din România.

Gerontofilia privatizează omenia

Să trecem acum la lucruri ceva mai serioase și să vă spun că Yasser ArAPAPS s-ar gîndi de două ori înainte de a-și da copiii pe care nu-i are la Universitatea "Petre Andrei" (UPA) din Iași. Unul din motive este procentul mare de profesori pensionari încă titulari pe post: academicianul Radu Miron (77 de ani), Vasile Tamaș (67) – ambii la Facultatea de Științe Economice; Constantin Andronovici (69), Ioan Iacobuță (72), Gheorghe Filip (71), Narcis Giurgiu (72), Gheorghe Zaharia (69) – toți la Facultatea de Drept a UPA. Și lista profilor bătrîni mai poate continua cu: Ioan Adumitrecesei (74), Emilia Macovei (76) și Constantin Acostioaiei (68). Doamne ferește să fii fata lui Yasser ArAPAPS și să dai examen cu o doamnă profesoară de 76 de ani! Păi, te pică femeia aia pînă ajungi la fel de bătrînă ca ea! (Acum înțelegeți de ce nu este Yasser gerontofil?)

Yasser ArAPAPS

Ușor la *deal* cu primarii din Ardeal

M-am întrebat așa: o fi vreo diferență între un primar moldovean, să zicem Sechelariu, și un primar ardelean, să zicem Dorin Florea, de la Tîrgu Mureș? Am găsit că cel din urmă nu are barbă, nu dă bani la audiențe și nu există nici un stadion pe care să-l cheme Dorin Florea. În rest, fiți atenți, de exemplu, la faza care urmează, descrisă în ultimul raport al Curții de Conturi, și trageți singuri concluziile. Cînd s-or împărțit spațiile comerciale din oraș, au rămas cîteva prin centru, numai bune pentru niște licitații școală la care să se bată ofertanții precum Gigi Becali cu suporterii din Giulești. Să luăm spațiul (central) din strada Bartok Bela nr. 2B, care nu știm cum arată și nici nu are vreo importanță. A ieșit aici o concurență precum a țăranilor din Deltă în fața unui snop de DVD-uri. După cîteva tentative de vînzare, rămase în stadiul de anunțuri prin ziare – dintre care unul apărut exact în ziua așa-zisei licitații! – au ajuns în ring firmele Electro Orizont SRL și Gerom Systems SRL. Care, cu mici diferențe, au aceiași acționari și administratori, lucru pe care primăria lui Florea nu-l știa. Vă dați seama că a ieșit păruială: au plecat de la 80.172 de dolari, Gerom a oferit 100 în plus, după care s-a retras epuizată. Acționarii de la

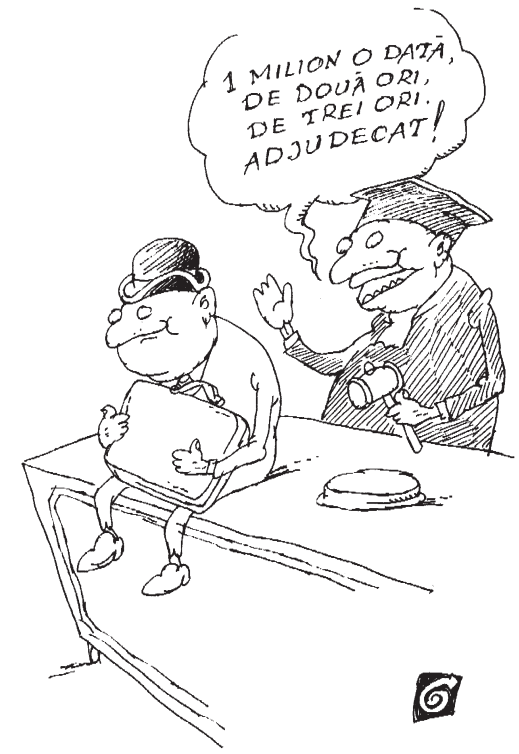

Electro, adică tot ăia de la Gerom, s-au zgîrmat în buzunare și, cu ultima suflare, au rupt gura tîrgului: 200 de dolari peste prețul de pornire! Care, oricum, era subevaluat și trecut prin cîteva reduceri trîntite aiurea-n tramvai: una pe motiv de investiții ale fostului chiriaș, care se putea aplica doar dacă spațiul era achiziționat chiar de către el; alta, de 20%, care se aplică în cazul vînzării spațiului către o farmacie, asta în condițiile în care Electro Orizont meșterește în mașini de birou și calculatoare. Deci, ar fi deja spital de electronice, nu doar farmacie.

Vladimir Ilicit Lenin

Românul s-a născut prolet

Prea multe nedreptăți s-au spus despre muncitorii români. Ba că plimbă toată ziua o țeavă prin întreprindere, ba că fumează în loc să plimbe toată ziua o țeavă prin întreprindere. Iar în cazul muncitoarelor, că se culcă cu șeful în loc să plimbe toată ziua o țeavă prin întreprindere (desigur, diferența e insesizabilă). A venit vremea reabilitării acestui popor muncitor din tată-n fiu, care nu s-a ferit să pună mîna pe furcă nici cînd a fost vorba de muncă, nici cînd a fost vorba de distracție pe pielea boierului. Există numeroase mărturii că, de-a lungul istoriei noastre zbuciumate, tîrnăcopul ne-a fost cruce, iar salopeta – giulgiu. Și n-am trecut prin patimile trudei și nici n-am asudat la Bumbești și Livezeni doar ca să vină acum orice neamț ieșit la pensie din fața microcipului și să ne spună că sîntem leneși. Vom începe să publicăm, săptămînal, dovezi că la noi munca e un obicei din străbuni. Aveți alături o imagine șocantă de la finisarea primului IMS ieșit pe porțile unei uzine românești. Un român aranjează capota, unul înșurubează ceva, unul dă cu șmirghelu', unul vopsește ușa, unul șterge schimbătorul de viteze – și, ceea ce-i demn de observat, nici unul nu fură patefonul de bord.

Sfinții muncinici

Ce căuta România în lume?

– știri din presa străină de la ei –

● România, prin al său ministru al Apărării, nea Puiu Pașcu, a semnat un contract de colaborare (de fapt e vorba de un contract de prestări servicii) cu firma americană Northrop Grumman, care, în schimbul a milioane bune de dolari, va acorda consultanță militară României cu privire la amplasarea bazelor militare americane în țara noastră – dacă nu cumva minte și **Stockhouse**. Adică noi plătim niște specialiști care să ne spună cum să betonăm aeroporturile, aerodroamele și hipodroamele așa încît să impresionăm pe domnul NATO ca acesta să se stabilească aici, cu toata familia lui de militari. Nea Puiule, ia bagă și la tătucu' niște milioane de para să te consulte și cum să amenajezi parcările pentru parașutiste, că mîine-poimîine vin oamenii ăia cu elicopterele și n-au unde să aterizeze din cauza ciorchinilor de Aro-uri cu militari în termen români.

● Unul dintre cei mai activi și virili parteneri de jocuri comerciale ai României este Turcia, țară în care noi exportăm fotbal și material sexos primind la schimb miei de Paști, textile și sifilis. **Agenția Turkish Press** publică un clasament din care reiese că, în primul trimestru al acestui an, ghiaurii au cumpărat zdrențe și boarfe Made in Turkey de aproape 16 milioane de dolari. Dacă ar auzi sireacul Ștefan că băgăm haznale de aur în curul turcilor pentru caftane, ilice și mitane, s-ar rușina așa de tare că ar cere azil politic în Leșia, proaspătă membră UE. Să facem așa ceva tocmai noi, care cînd vedeam țoală de turc imediat pîrjoleam grînele, otrăveam fîntînile și fugeam în păduri, lăsîndu-ne femeile gata virusate în calea aliotmanului? Rușine!

● **The Guardian** publică un articol despre România prinsă între ciocanul americănesc favorabil adopțiilor de copii și nicovala UE care, firesc, opune o rezistență pe măsură. Americanii zic că nu respectăm drepturile copiilor interzicînd adopțiile, pe cînd europenii ne înjură la fel de normal, că prea libertini sîntem cu adopțiile astea. Uite așa stăm noi de doo mii de ani: cînd venea unul și ne bătea că aveam căciulă în cap, cînd venea altul și ne lua la omor că de ce umblăm fără căciulă. Dar, pentru că trebuie să împăcăm și capra de Virginia și varza de Bruxelles, propun ca yankeii să adopte toți copiii români aflați la produs în Europa. Astfel, americanii primesc liber la adopții, iar europenii cred că le-ar plăti și biletele de avion, numai să-i vadă la bine!

● Intrarea în PSD a celei mai mari cașchete din istoria fotbalului românesc, domnul, pardon, selecționerul Anghel Neapuiu Iordănescu, a avut un ecou de trei rînduri și în paginile lui **Washington Times**. Unde se afirmă că înregimentarea lui nea ghinăralu' este doar o manevră de imagine prin care se încearcă atragerea cît mai multor voturi către partidul de guvernămînt. Unu la mînă e că Nea Puiu în timpul liber are voie să fie ce vrea mușchii lui, chiar și antrenorul echipei naționale. Și be, s-a dus la PSD nu pentru că l-ar fi forțat cineva, ci pentru că domnia sa atît poate: ce efort trebuie să faci ca să pupi în campanie iconița electorală a lui Adi?

Andreea Rompresca

Cultа noastră cea de toate zilele

Tatăl nostru carele ești în certuri

Polițistul de proximitate este acel om la care cetățeanul merge să-l întrebe diverse chestiuni complicate. De exemplu, cît face radical din 4 ori 6 plus 3 totul supra 2 ori și mai complexul sinus din cosinus de tangentă de pi pătrat. Acum, poate nu vă dați seama cît de util este acest polițist de proximitate, dar sigur vă imaginați cît de greu poate fi găsit. Problema însă poate fi rezolvată ca în cazul de alături, în care poliția de proximitate s-a găsit să-și facă reclamă tocmai la biserică, lîngă lista cu pelerinaje. Ca să știe și babele de unde să ceară ajutor cînd au de trecut o stradă ori de scos un logaritm în bază 7.

Poliția de prostimitate

SPP-ul este Alfa, Romeo și Omega

În scurta alocuțiune de săptămîna trecută, șeful SPP-ului, Gabriel Naghi, a făcut o declarație șocantă: „Deși SPP-ul a fost înființat în România de doar 14 ani, noi existăm cu mult înainte de Cristos".

Evident, Gabriel Naghi se bazează pe niște date reale atunci cînd face astfel de afirmații. Și anume:

– un tablou al lui Michelangelo cu Adam, Eva și Șarpele în care apar și doi SPP-iști atîrnați de o creangă dar, din motive neprecizate, Vaticanul a hotărît decuparea celor doi SPP-iști din tablou;

– un schelet de mamut dezghețat în Kamceatka avînd în oasele cutiei toracice un braț de SPP-ist cu ceas;

– o seamă de picturi rupestre din Franța, unde este ilustrat omul de Cromagnon care era tras de păr de alți doi oameni de Cromagnon cu costume negre și ochelari de soare;

– Noe a luat pe arcă și doi SPP-iști care să dea de mîncare la animale;

– în 1947, la Roswell, după prăbușirea unui OZN, din interiorul OZN-ului au fost scoși doi extratereștri dintre care unul, rănit, ținea la piept o stație de emisie-recepție pe care era lipită o hîrtie cu scotch pe care scria: „plutonier SPP Marian Dolă".

În plus, domnul Naghi este un susținător fervent al unei teorii nepublicate de Stephen Hawking, în care se dezvăluie faptul că viața a fost creată pe Terra nu de extratereștri, ci de SPP-iști. Care au aterizat pe Pămînt să facă pipi, iar din moleculele de urină de SPP-ist s-a născut viața.

SPP și Fifi

Cu mințile curate

O invenție RATAtă

O minte sclipitoare din Japonia s-a trezit într-o dimineață în formă, la serviciu, și a inventat mașina de făcut pîine acasă. Fiind vorba de o minte japoneză, ne-am fi așteptat să inventeze direct varianta miniaturizată a mașinii – mai întîi, pentru chifle, iar apoi, după cîteva luni de studiu, direct pentru cocoloașe.

Nevrînd să se lase mai prejos, cercetarea românească de la sate s-a pus imediat în mișcare și a inventat fără să vrea mașina de făcut foamea. Pe inventator îl cheamă Eugeniu Ștevie și este de profesie predicator penticostal la moara din satul Tîrnava-Dolj și DJ și ghid pe RATA spre oraș, în timpul liber. Ideea i-a venit, firește, în timpul liber, în timp ce întorcea caseta cu DJ Bobo pentru un grup de săteni care mergeau la oraș la picnic. În autobuz era și surdu' satului, fan Madonna, care a declanșat un crunt conflict cu fanii DJ Bobo din RATA. Conflictul a degenerat și călătorii au început să se ochească printre scaune cu slănina afumată, verzele murate, fasolea bătută, mujdeiul și whiskey-ul luate pentru picnic. În scurt timp, din toată mîncarea lor n-a mai rămas decît un Snickers ascuns de tanti Veta în sutien, pentru situații de criză. Însă mutu' satului a ținut morțiș să-l stranguleze pe șchiopu' satului chiar cu sutienul lui tanti Veta. Rezistent, din primul război mondial, trecut cu bine și de baionetele nemțești, și de cele rusești, sutienul lui tanti Veta a cedat tocmai acum. Nu înainte însă ca șchiopu' să facă, de frică, pipi peste Snickersul prăvălit pe podeaua autobuzului în timpul smulgerii sutienului de la sînul lui tanti Veta.

V-am povestit toate astea tocmai pentru a vă pune în legătură cu atmosfera apăsătoare în care s-a născut ideea mașinii românești de făcut foamea. Nemaiavînd ce mînca, sătenii au inventat fără să vrea această minunată bijuterie tehnică, dintr-o biată RATĂ burdușită cu slănină și năduf de la ciorap. Dar, de fapt, inventatorul moral, minitehnicus, cel care a dat scînteia, este însuși Eugeniu Ștevie. Care acum, după mașina de făcut foamea, lucrează la un nou și îndrăzneț proiect: mașina românească de făcut pipi. Dar pentru asta trebuie mai întîi să strîngă bani de-o Dacie și de-o casetă cu Adrian Enache.

OSIM bin Laden

Drapelele trec, ulcerele rămîn

Multe se pot spune despre covrigii produși într-o covrigărie situată la kilometrul 0 al Bucureștiului. Între gaura cu (sto)mac și sare a covrigilor și zero-ul central al bornei kilometrice se nasc cele mai nebănuite relații de vecinătate și bună înțelegere. Ulcerele și ofertele se simt bine în preajma covrigăriei. Cînd covrigăria se vopsește în culorile naționale (roșu, galben și albastru, bineînțeles), ei bine, atunci e semn că gaura din drapel s-a reîncarnat firesc în gaura din covrig care, la rîndul ei, se reîncarnează încontinuu în găurile naționale din stomac. Poftă bună!

Cabinetul de stomacologie

Sfînta proprietate privată e un mort

Noi, la revistă, avem o problemă. Din cînd în cînd ne vin oameni cu necazuri minuscule la scara universului, dar uriașe la scara blocului. Să rîzi? Să plîngi? Să le spui că nu ai cum să îi dai la ziar? Pînă la urmă, măcar să încerci, că poate intră. În cele ce urmează e vorba despre bucureșteanul Berza Nicolae Bogdan, un om care a avut o moștenire în comuna Brăhășești, județul Galați, constînd dintr-un teren agricol și un teren cu pădure. Între timp, nici unul din termenii din propoziția de mai sus nu mai există. Din cauza stresului cauzat de frecușurile provocate de autorități, domnul Berza a murit la 27 decembrie 2001. Pădurea a fost defrișată, iar terenul nu mai există nici el întrucît a fost atribuit și el unor tipi din satul Brăhășești, niște rude pe care le cheamă aproximativ la fel. Vedeți din ce poate să moară un om? Pentru că el îl moștenise pe Berza Ion, iar Ionel Băncilă, secretarul de la primăria Brăhășești (un 'oț!) i-a pus cu bună știință ca moștenitori și pe alții. Ăștia însă de drept erau moștenitorii lui Berza C. Ioan, o cu totul altă persoană, văr cu primul Berza. Pămînturile s-au încurcat, actele au devenit tot mai încurcate, iar omul nostru din București, purtat pe drumuri de nenumărate ori, a făcut infarct și a murit. De pe urma lui au rămas doar aceste necazuri nesfîrșite cu Berza Ion și Berza C. Ioan, cu moștenitorii lui Berza C. Ioan cărora le plăceau pămînturile lui Berza Ion simplu, cu prefectul de Galați, Victor Mîndru, care nu o să se bage în viața lui peste autoritățile pesediste locale, și cu văduva domnului Berza Nicolae Bogdan, care a venit și ne-a plîns la ușa redacției. Puteți să plîngeți cu ea sau să rîdeți cu ceilalți care i-au luat pămîntul. Voi alegeți! Noi doar încercăm să băgăm articolul ăsta în ziar.

Testul Berza

Politica și obiceiurile nepopulare merg mînă în mînă

Candidatul PRM la primăria Constanței, fostul pesedist Dan Nicolae Rahău, actualmente senator, n-are șanse în alegeri, dar are cîteva obiceiuri care îi calcă pe nervi pînă și pe oamenii din partidul său. Astfel, la orice întrunire, la orice deplaseu în teritoriu, pînă și în ultimul sat din Dobrogea, prima grijă a omului este să-și întindă pe masă cele patru telefoane mobile, obicei care dă extraordinar de bine mai ales în fața alegătorilor care n-au ce pune pe masă cu zilele. Apoi, o mare grijă a sa este ca periodic să amintească, fără să-l întrebe absolut nimeni, că este, totuși, cadru didactic. În sfîrșit, trebuie să vă spunem că biroul său senatorial era numit „La vînătorul și pescarul", deși sediul AJVPS este la cîteva stații de tramvai mai încolo.

Caru' vînătorilor

Legiunea arhAnghelului Iordănescu

Berlusconi a cîștigat și anul acesta cu Milanul campionatul italian. Homologul său roman, Năstase, nu putea rămîne în spatele idolului său (deși uneori i-ar plăcea). Așa că și-a tras și el echipă de fotbal și, ca să fie sigur că e cea mai bună din țară, a luat Naționala. PSD-ul oricum este obișnuit să ia jucătorii-primari de la toate celelalte cluburi. Iar generalul Iordănescu nu putea fi decît într-un partid cu multe stele pe umeri și care, ca și el, a ratat calificarea României la Europene. Să vedem acum ce a declarat Valeria Iordănescu, doamna generală, această Dana a fotbalului românesc, despre activitatea de om politic a soțului: „Se duce și pe la pesedeurile alea ale lui". Noi am completa cu următoarea replică: Să se ducă și pe la alea, numai să nu-mi vină bolnav acasă. Doamna Valeria! În ceea ce privește PSD-ul, noi n-am băga mîna-n foc cum că fata e curată.

Hilara Clinton

Mindbomb de distracție în masă

Où sont les illégalistes d'antan

Partidul DEVOTAT
1. Voi demisiona dacă unui singur clujean îi va fi rușine că este clujean.
2. Nu voi folosi banii publici în folosul personal și al familiei mele.
3. Voi construi case, nu statui.
4. Nu voi batjocori drapelul și simbolurile naționale ale poporului român.
5. Sunt român și voi lupta pentru drepturile și libertățile fiecărui clujean indiferent de naționalitate sau religie.
6. Nu mă voi înscrie în alt partid pentru a rămâne la putere.
7. Eu nu sunt legea, mă supun justiției.
8. Nu voi accepta să fiu înconjurat de lichele și profitori ai avutului public.
9. La final de mandat faptele mele nu vor avea nevoie de imunitate parlamentară.
10. Voi munci să aduc SCHIMBAREA doarece cred în CLUJ și CLUJENI.
Primar DeVOTAT
Clujean adevărat.
Radu Apostol
MIND BOMB

La Cluj a apărut un candidat surpriză, care-și începuse campania ilegal, împânzind orașul cu afișe. Funar a turbat, a mobilizat poliția, inspectorii financiari, tot aparatul de represiune. Candidatul surpriză - „Dan Apostol, Primar DeVOTAT" - avea, alături de mecla de anonim cu cravată, un program electoral brici. Atât de bun, încât era evident că nu poate fi real. „Voi construi case, nu statui", „Nu voi folosi bani publici în folosul personal și al familiei mele" etc. Avem de-a face cu un „primar" campanie socială. Proiectul Mindbomb lovește din nou valorile tranziției. Corupția, disprețul pentru natură, bulimia pentru bani, beția. Pentru afișele lipite în spațiul public, deci ultimul spațiu care ne-a rămas - pe panouri de șantier, calcane de case în ruină etc. – Mindbomb este amendat cu 25 de milioane de lei. Cică n-a plătit taxa de afișaj plus 30.000 de lei tariful de lipire/afiș. Nici n-o s-o plătească. Luptă cu mijloacele mișcărilor underground, sau, ca să fie mai pe înțelesul politrucilor de la putere, ca ilegaliștii de-antan.

Un primar deșpăgat

P.S.: Le afișăm noi, în serial.

V-am print, vrăjitoarelor!

Smash îți dă energie să fugi din țară

Panourile publicitare revoluționare permit astăzi promovarea în serie a mai multor reclame. Iată un panou publicitar rotativ de la Universitate, care, defect fiind, ne prezintă concomitent două reclame, din care rezultă cîteva mijloace de părăsire disperată a patriei. Judecînd după imagini, e clar că practicanții sportului respectiv nu sînt români. De aceea sperăm ca Smash să ne facă o surpriză și să organizeze curînd competiții la care să putem participa și noi: viteză pe osia trenului, rezistență în container, ghemuitul în valiză.

Malungă Perfect

INFORMEAZĂ-TE ÎNAINTE DE A LUA ORICE DECIZIE PRIVIND PĂRĂSIREA ȚĂRII. TEL: 9596; 9590
DIRECȚIA DE COMBATERE A CRIMEI ORGANIZATE ȘI ANTIDROG
Salvați Copiii
SERVICIUL DE PREVENIRE
VINO ÎN SMASH

Condica de sugestii și reclame

Cine seamănă furt culege șut

Doamnelor și domnilor, priviți-vă cu atenție pantofii din picioare, fiindcă s-ar putea ca ei să fie următoarele victime! Dacă i-ați privit, puteți trece mai departe. Acesta este un caz tipic de furt semiintelectual. Niște afaceriști cu pantofii prăfuiți, plictisiți să tot fie prinși fără bilet în autobuz, s-au gîndit să facă o mică afacere ilegală. Pentru început, oamenii au furat marca Skoda (cu tot cu siglă), pe care au adus-o cu picioarele încălțate pe pământ. Cum încălțările astea aveau urgentă nevoie de un lustru, afaceriștii au pus sigla Skoda pe un fel de perie de pantofi, mai exact pe un burete siliconat care transformă orice pantof într-un pantof bine îngrijit. Cînd ai un Ferrari, e normal să-ți ștergi pantofii chiar și cu un burete marca BMW, însă, cînd mergi cu autobuzul sau, și mai rău, cu Trabantul, e un gest de-a dreptul subversiv să îți faci lustrul la pantofi cu buretele Skoda.

Skodă în mersul antic

Comunicare pe care

Cartof să fii, chips să ajungi!

Zice o reclamă că aparent toți ne naștem destul de cartofi, dar numai unii, cei *adevărați*, ajung feliați fin, prăjiți și celebri ca cipși. Un fel de: mulți chemați, puțini aleși, dar mai pe legume. Mare lucru să fii a very important cartof în ziua de azi. Se deduce că oricine poate să ajungă un nenorocit de piure, un coate goale de cartof țărănesc, un french potato anonim lângă o friptură, un mațe-fripte de cartof copt cu mujdei sau, undeva la marginea demnității, aproape de infinitul mic, un linge-blide de fulg de cartof. Dacă privim fulgii de cartofi ca pe niște tutankamoni ai acestei specii, e din ce în ce mai limpede că nu oricui îi e dat să strălucească uleios pe marea scenă a burții. Dar să nu uităm de smerenie și să nu păcătuim închinându-ne la un chips cioplit. Deși asta suntem încurajați să facem. Să căscăm gura la niște cartofi cu față umană care au devenit staruri de serie și să-i înghițim pe cei fără față umană care evoluează deocamdată ca chipsuri la pungă. Mi s-a părut însă extrem de binevenită apropierea dintre cartofi și starurile noastre, chiar dacă nu se petrece live. E clar că de acum înainte nu mai spunem că mergem la piață după barabule, ci că mergem la un casting de adevărați. Îmi și închipui cum stă un tip la sortat și zice: ăsta e adevărat, ăsta nu e suficient de adevărat. Ăsta o să reușească în viață, ăsta nu trece de tocăniță. *Deci, în concluzie*, numai cine e îndeajuns de cartof reușește în viață. Și în această mare grădină unii apar, alții se uită la MTV. Și acolo, printre diverse zarzavaturi naționale sau internaționale, vedem niște spoturi care promovează varianta autohtonă a acestui canal. Iese un bătrân bețivan din bufetul sătesc, în fața căruia tricotează o țață. Se clatină și cântă bălmăjit: când mă uit în ochii tăi, plânge lumea după ei. Băbuța îl privește printr-o ramă de lemn, în colțul căreia agață un MTV de lemn sculptat. La fel la o nuntă, unde organistul privește prin ramă o bătaie tradițională cu sticle de bere sau într-o curte unde un alt grobian așteaptă, bodogănind un hit, să vadă cum un cîine îi polenizează cățeaua, în același cadru de lemn pirogravat. Aceste povești mirosind a găinaț și secărică fac puțină ordine în lumea noastră de legume cu aspirații. We still are made acilișa, bă. Acum, cît încă mai stăm pe tranziție, să băgăm la cap: nu toți viteii pot ajunge mari dobitoace. Doar cei adevărați.

Răzvan EXARHU

Aberația de libertate

Bani albi pentru magie neagră

Sînt procesorul Pentium Pătru din Taiwan și vreau să-i mulțumesc pe această cale Mamei Roza pentru că m-a scăpat de viruși, mi-a scos argintul viu din cablurile Serial ATA și mi-a întors acasă monitorul ăsta Philips de 17 inci, deși el plecase un amărît LG de 15. Apelați cu încredere la Mama Roza - a apărut și la CERF 2004, la „Urmărire Generală", precum și la „Academia mămicilor Roza". Ea face de over-clocking, defragmentează hardu', mărește refreshu' și alungă troienii și viermii de mail. Are o imprimantă HP veche de o mie de ani cu cerneală adusă de la Marea Moartă.

Giga-i sor'mea!

VALENTIN, sunt avocat și mulțumesc Mamei Roza din Buzău, care cu leacurile sale tămăduitorare a reușit să mă lecuiască de beție numai dintr-o singură ședință. Apelați la adresa strada Răscoalei, 67, Buzău. [redacted]

Ce are jula cu prefectura

Hai, domnule Năstase, prezintă-te o dată la tribunal, că nu mai au sătenii din sat nici pe ce să doarmă de cînd le-ai furat paturile să-ți faci dumneata gard între cotețul la curci și cotețul la bibilici. Da' multe curci și bibilici mai ai, omule, le-ai luat și pe-alea din satele vecine?

Năstase Florea, născut în Valea Mare, Slatina- Olt, prezintă-te la proces pe 07.05.2004, în dosarul 12.942. Ai furat totul din satul Tirnava- Radovan, Dolj.

Mai dă-ne și nouă măcar de-o omletă și un braț de șipci, să n-o mîncăm crudă. Și zi-ne cînd ai matale mai mult timp, să plecăm de-acasă. Poate dă norocul peste noi și ne furi și nevestele. Că de cînd ne-ai luat măgarii, parc-a dat strechea-n ele, plecăm dimineața la cîmp gata sleiți.

Hoţline

O nouă trupă de băieți stătuți: Bebe gratis

Domn, 40/1,70, ajut doamnele/domnișoarele dornice de a avea un copil. Rog seriozitate. Tel. 0726.179.674. (187)

Hai nu pă bune, mînca-ț-aș curu tău dă dandy, mă ajuț și pe mine să făt un puradeu? Da' tu cum ejti? Ejti șchiop, surd, orb, ai o calitate de-astea? Că n-aș vrea să-l fac și p-ormă să n-aibă ce să muncească la metrou. Da' acordăon ai, mînca-ț-aș, sau trebue să-m fac eu cotețu lu Tarzan ghiozdan cînd o fi să-l dau la școală la corecție?

Făt Frumos din crimă

Intimitatea s-a născut la pat

PENTRU prezentare de lenjerie și jucării intime căutăm model atractiv, special culturistă, minionă sau peste 1,90m. 0742.492.149

Mie unul nu prea îmi place să particip la prezentări de lenjerie și jucării intime. Pentru că jucăria mea intimă devine mult prea intimă, adică se intimidează și ajung să prezint doar lenjeria. Nu sînt nici special culturist, nici minion și nici n-am peste 1,90 m. Undeva însă există femeia care m-ar putea ajuta. Știu sigur cum ar trebui să fie ea, femeia visurilor mele: genială sau retardată; top model sau coțohîrlă cu handicap locomotor sever; obligatoriu prospătură de pînă-n 20 de ani sau peste 75; musai miliardară sau fomistă. O caut cu înfrigurare sau nu o caut deloc, pentru o prezentare sau pentru o neprezentare. Fetelor, vă implor, fiți hotărîte. Sunați sau nu sunați la numărul afișat sau neafișat.

Minionar în parai

răspunsuri la scrisori

Constantin Popa (Timișoara): Am primit atît reclamația, cît și docomentul!

Dan Ionuț-Valentin (Valea Lungă, Dîmbovița): Este lăudabilă pasiunea pentru caricatură dar, ca în orice domeniu de performanță, va trebui să munciți mult, să studiați ca să puteți intra în rîndul celor care contează.

M. Nicolescu (Moreni): Ne interesează toate abuzurile, desigur, vom încerca să vedem cum vă putem ajuta și pe dumneavoastră.

Ioan Jitaru (Timișoara): Foarte interesante clișeele din epocă. Vom încerca să ne mai documentăm pe marginea lor.

Școala Shakespeare (București): În materie de limba engleză, unii dintre noi încă mai frecventăm grădinița Byron!

Artemiss Tătar (Arad): Singura soluție pentru dumneavoastră, e drept, mai costisitoare, este să plătiți o contra-expertiză psihologică în afara orașului Arad. Altfel, actele vorbește!

M. Zamfir (București): Pentru că domnul Agopian este în concediu de creație, scrisoarea a ajuns la mine și am luat notă de greșelile de exprimare de pe la televiziuni. Vă mulțumim pentru semnalare!

Dumitru Păpușoiu (Tîrgu Frumos): Noi avem deja o rubrică de dialoguri ale lui Blaton, în care, așa cum încercați în textul trimis, ne imaginăm discuțiile lui Bekalides cu Socrate. Vreau să spun că ați „picat" pe un subiect deja acoperit de revista noastră.

Trei Dan (București): Informațiile referitoare la trecutul meu de judoka sînt eronate. Colegii mei știau că am făcut un sport bătăios dar nu îndrăzneau să mă întrebe care. Am făcut lupte libere în Arad, ca junior. Așa că nu aș putea onora invitația de a trece pe la sala respectivă pentru o confruntare demonstrativă. Și nici spectator „specializat" nu sînt. Îmi pare rău că ați fost derutat!

Ioan T. MORAR

Regele Mihai a schimbat tronul cu patronul

Regele Mihai a intrat în afaceri și și-a deschis o firmă în România – SC Domeniul Regal Săvîrșin SRL – care deja a beneficiat de o finanțare de 10 milioane de euroi. Uau! Abia aștept să ne întîlnim și să ne dăm coate în burtă la vreo coadă la Registrul Comerțului sau la Administrația Financiară, eu, Majestatea Sa și alți doi-trei țigani patroni de tarabe din Piața Sudului. Sincer, dacă aș fi fost în locul Său, eu aș fi ales dintre cîteva denumiri care merg mai bine în România, cum ar fi: „La Măria Sa SRL", „RGL Micki NonStop", „Restaurant La Duda" sau „Suveranu & Urmașii" .

Majestatea S.A.

coasa lux

– rubrică permisă doar cu acordul rudelor decedate –

Tot ce-mi doresc eu să realizez în viață este să mor în mizerie la Paris, fiindcă acolo mor oamenii mari. La Père Lachaise însă e așa o aglomerație că, după modelul Academiei Franceze, trebuie s-aștepți să învie vreunul. Eu am zis că fac un accident cu mașina în cimitir și așa o să-mi pună crucea la marginea aleii. Dar nici așa nu sînt sigur. Pentru că, de pildă, istoricul C. Charlet, șeful morților de acolo, a somat recent autoritățile americane să și-l ia pe Jim Morrison acasă, invidios poate că cel mai vizitat om din templul celebrităților franceze este un american. (Da' în '45, la meciul de retragere a nemților, Germania cu restul lumii, soldatul necunoscut Ryan a fost bun de înmormîntat pentru Franța.) În fine, istoricul zice că drogații și bețivii care vin la Morrison la vorbitor la o Soft Parade, fac sex hard printre morminte. Jim ăsta, tot ștrengar a rămas și după The End. Dă muzica tare și deranjează somnul de veci al vecinilor, de umblă bieții vîrcolaci cu ochii roșii de nesomn. L-a învățat pe Chopin să și-o tragă-n venă și la o beție au făcut-o joagar pe Edith Piaf, care mai nou, la concerte, se aruncă peste spectatori. Strigoiul poponar al lui Oscar Wilde a corupt niște prospături de strogoaice de liceu. Apoi, chiaun, a întîrziat dimineața la cîntatul cocoșilor și a rămas p-afara mormîntului. Eu, sincer, m-aș băga la un parastas de-al lui Morrison, să car praporul. Ca pomană aș primi țigări, whisky, colivă pudrată cu heroină și vreo trei rockerițe focoase. La primul număr aș scuipa pe jos să fie de sufletul răposatului. Apoi aș zice bogdaproste și „hai fetelor, mai cu suflet, ca să fie primit".

Mormîntul soldatului preacunoscut

Săptămîna străinilor

● Brigitte Bardot, în vîrstă de 69 (!) de ani, a publicat, anul trecut, o carte intitulată „Un strigăt în tăcere“ și a fost dată în judecată pentru că ar promova teze rasiste. E limpede de tot că B.B. nu e rasistă mereu pentru că, așa cum s-a văzut și cînd a fost în București, actriței îi plac toate rasele de animale!

● Firma Adidas va lansa, spre sfîrșitul anului, pantoful inteligent, cu senzori de ajustare și cu un cip care citește denivelările terenului, astfel încît cel încălțat cu acest model poate merge fără să se mai uite pe unde calcă. De acum, iată, altă zicală se modifică: Unde nu-i cap, bazează-te pe picioare!

● Michael Jackson ar putea fi condamnat la 74 de ani de închisoare dacă va fi găsit vinovat de toate acuzațiile ce i se aduc. Păi, dacă ajunge să mai trăiască atît (medicina face minuni cu bani mulți), megastarul poate fi mulțumit: va da, din nou, în mintea copiilor!

● La Budapesta, cu ocazia intrării Ungariei în Uniunea Europeană s-a sărbătorit evenimentul în fel și chip. Iată un exemplu: mai multe zeci de persoane și-au muiat mîinile în vopsea și și-au lăsat amprentele pe primul camion care a plecat, fără să fie vămuit, spre Strasbourg, unde va fi expus. Ar fi bine ca, în replică, și România să trimită un camion cu amprentele românilor care deja s-au integrat în Europa și operează prin magazine și metrouri!

● O nemțoaică din Berlin a fost amendată pentru că, potrivit reclamațiilor făcute de vecinul ei, rîdea prea tare. Nasol de reclamant pentru că, primind amenda, vecina s-ar putea să plîngă foarte tare!

AgenCIA de presă

Meteo

În sfîrșit, a venit și *Vremea* noastră!

S-a făcut cald și am aruncat mănușa: cine nu se dezbracă cu noi se dezbracă împotriva noastră! Rămînem tari pe poziție: ne batem cu toate țoapele din show-biz, burtă să fie, că curaj avem și noi! Prostul gust e tot mai deștept de cînd *Academia Cațavencu* s-a hotărît să intre peste presa care se dezbracă de dragul de a se dezbrăca. Corpuri avem și noi, bă! Cine are curajul să ne înfrunte? – cînd, în exclusivitate pentru presa lumii, în această săptămînă,

ALIN CORNEL IONESCU
și ALEXANDRU VĂRZARU
VĂ PREZINTĂ VREMEA

„Cine plouă o dată, va ploua și a doua oară. Nu ne scăldăm de două ori în aceeași cadă. Apa este un aliment complex, noi mîncăm ca porcii ploaia. Ploaia care va veni, le va curăța pe spate. Sictir!“

Social-cumetria de centru-stînga

PSD se afiliază la Internaționala Cumetristă

Concubina lui Vanghelie, PSD-ul, i-a scos acestuia papornițele la ușă și vrea să bage divorț. El însă o iubește tare și speră că e doar o isterie trecătoare, cauzată de hormonii electorali de primăvară. În adîncul inimii ei zburdalnice de țigancă mai are poate ceva pentru el; vreun milion de parai sau măcar niscaiva NUP-uri de adio. De-asta nici nu demisionează din partid. Tare și el. Dar cu PSD-ul și-a găsit nașul. Și tot cu PSD-ul și-a găsit și finul. Pentru că noul candidat al partidului la Primăria sectorului 5 este Cătălin Stoichiță, nimeni altul decît finul lui Marean. Capitalism de cumetrie aveam, acum avem și democrație de cumetrie. După Duvăz, ar fi al doilea fin aruncat de Năstăse în bătălia pentru București. Să mai zică cineva că oamenii pe care-i propune PSD-ul nu sînt fini. Noi le urăm ca la alegeri să-și găsească fiecare dintre ei nașul. Dacă însă, în iunie, Vanghelie va deveni primarul care este din nou, sigur își va aminti vorbele popii: cu toții din PSD ne tragem (parai) și tot în PSD ne întoarcem. Amin. Alegerile sau PNA-ul nu sînt decît deșertăciune lumească și vînare de vînt.

EVanghelie după Matei

Senzațional! Penal!

Baronii fură și mirese, nu-i așa?

Din păcate, baronul de Gorj Nicolae Mischie nu s-a putut prezenta la audierile PNA avînd o scuză foarte bună: trebuia să participe la nunta fiului său. Îi sfătuim pe cei de la PNA să nu-l scape totuși din ochi pe Mischie. Am auzit că la nunțile astea de primari din Gorj se practică un obicei: în loc de furatul miresei, se fură tatăl socru și se duce undeva în secret în străinătate.

Barona Hartner

Operațiunea „Furt în deșert”

Așa e, omul ăsta fură orice: femei, bărbați, cîini, găini, curci, gîște – nu contează, e-n stare să fure și pămîntu' dacă se trezește într-o dimineață țăranul din el. Este un fel de Mutu al furtului, gata oricînd să trimită SMS-uri la gagici și să le facă grase doar pentru că n-a reușit să le fure și el o dată. Nu vă lăsați înșelați: dacă azi fură un ou, mîine, avînd 3, cu cele două ale lui, sigur îl veți prinde în turma de boi.

Jula Vernes

Jurnalul lui Tetelu

Tupeu! Sîntem noi, tetelienii. Venim! Închideţi ochii şi deschideţi ziarul! Urmează noi episoade din „Tetelu – Omul şi Opera“. Astăzi, prima parte: „Omul şi“.

7.90 FANTASTIC! AZNOAPTE AM REALIZAT MAREA IMPĂRŢIRE A ADULTERULUI DUPE CIAPĂ, USTUROI ŞI ARDEL IUTE!!!
DECI: DACĂ IEL MĂNÎNCĂ CIAPĂ → → IEL ÎNŞALĂ. DACĂ AMÎNDOI MĂNÎNCĂ CIAPĂ → IEL ÎNŞALĂ. DACĂ IEA MĂNÎNCĂ USTUROI ÎN TIMP CE IEL MĂNÎNCĂ ARDEI IUTE → IEA ÎNŞALĂ. DACĂ AMÎNDOI MĂNÎNCĂ USTUROI ÎN TIMP CE IEA MĂNÎNCĂ CIAPĂ → AMÎNDOI ÎNŞALĂ ŞI AU SAU VOR AVEA CEL PUŢIN 1 COPII. DACĂ IEA MĂNÎNCĂ ARDEL IUTE ÎN TIMP CE IEL NU MĂNÎNCĂ CIAPĂ → IEI ÎI PLACE SĂ FIE BĂTUTĂ PESTE FUND CÎND FUTE DRAGOSTE.
DEOCAMDATĂ ATÎT. ÎNSĂ ÂN CURÎND VA URMA MAREA OPERĂ DE CAREI VREAU IEU SĂ O ÎNFUNDEZ CA ŞTIINŢĂ: „ÎMPĂRŢIREA LUMIIII DUPĂ CIAPĂ, USTUROI ŞI ARDEI IUTE“!! ENZEŞAŢIONAL!!
9.90 CA SĂ ÎNBĂTRÎNESC MAI ÎNCET MEAM PROPUS URMĂTOAREA CHESTIE DE IGENĂ A MINŢII: MEAM PROPUS SĂ VIT ÎN FIECARE ZI CÎTE UN LUCRU IMPORTANT!!
10.90 DOAMNE, AŞ VREA SĂ EGZISTE INDICATOARE CARE SĂ INDICE PREZENŢA LUI DZ-EU. EI BINE, DACĂ AR EGZISTA INDICATOARE RUTIERE CARE SĂ INDICE PREZENŢA LUI DUMNEZEU PE SOSELE, AŞA AR ARĂTA INDICATORUL RUTIER CU DUMNEZEU

30.90 AM MAI CHELTUIT DOO MILIONE DE DOLARI PE CAMPANIEA PARTIDULUI. CARE A FOST AŞA: 1)O DEPLASARE CU FETELE LA SINAIEA – JUSTIFICARE: CĂ A EŞUAT O BALENĂ LA PREDEAL, şi TREBUIA SO SALVĂM. şi 2) CONSTRUCŢIA UNEI CENTRALE ATOMOELECTRICE PE BAZĂ DE CELULE SOLARE şi HIDROBICICLETĂ CU DINAM DE 12 VOLŢI LA TECHIRGHIOL.
40.96 RUGĂCIUNEA. DOAMNE, AŞ VREA SĂ AM O FABRICĂ DE MICROBI!!!

munca cu cartea

Caltaboşul reconstituit

În prima jumătate a secolului trecut, mai spre finalul ei, în marea epidemie de tuberculoză care a lovit o regiune a Suediei, un copil era gata să moară. S-a întîmplat, însă, o minune şi copilul nu doar că s-a însănătoşit, ci a devenit chiar imun. După ce a scăpat de boală, pe cînd era singur acasă, au venit doi bărbaţi pe o motocicletă, au oprit, au intrat în casa băiatului, au gustat dintr-un caltaboş, i-au cîntat băiatului o melodie drept plată şi au plecat. Băiatul, Torgny Lindgren, a crescut mare, a ajuns scriitor şi, potrivit declaraţiilor sale de la lansarea traducerii în română, a scris romanul *Caltaboşul* tocmai pentru a afla ce era cu cei doi bărbaţi de pe motocicletă. Iar eu am scris doar atît pe de o parte sperînd să vă aţîţ curiozitatea, pe de altă parte pentru că, avînd o cronică mai lungă, Alin Ionescu m-a rugat să scriu eu mai scurt.

Ioan T. MORAR

*** Torgny Lindgren, *Caltaboşul*, traducere de Elena-Maria Morogan, Editura Polirom, 2004**

Elitrişti din toate ţările, gîndiţi-vă!

Pentru cine n-a urmărit chestiunea pe Internet, Sorin Matei este un fel de sociolog american de origine română, plecat după ‘90 peste Ocean cu treabă şi care, după ce a bursat o vreme prin universităţile americane, s-a tras la casa lui, pe undeva prin Indiana. Şi probabil că noi, foştii lui compatrioţi, rămaşi aici la plajă şi rontăit seminţe pe insula noastră misterioasă de latinitate, n-am fi auzit niciodată de el dacă nu s-ar fi preocupat să ne studieze înapoierea. Pardon, rămînerea în urmă. Acum e bine mersi şi face studii culturale, comunicaţionale, în fine, chestii d-astea care se cer. Începînd de prin 1997, a devenit celebru datorită publicării unui atac extrem de dur la adresa „Grupului de la Păltiniş“. Acel atac, reluat de-atunci cu o cantitate crescîndă de resentiment şi în termeni adesea lipsiţi de politeţe, încartat acum în volum*, are ca fitil al ofticii ceea ce Matei numeşte „consacrarea“ ca autor a lui Horia-Roman Patapievici de către Gabriel Liiceanu. Lectorii naivi sînt asupriţi, zice Matei, de către „boierii minţii“ înhăitaţi în „grupurile de prestigiu“ care iexistă în ţara noastră şi care „agregîndu-se în jurul carismei [...] vor menţinerea ideii că arta e un act extraordinar“. Şi asta, crede Matei, fără ca ea să fie. Să mă iecsprim ca să-nţelegeţi. Aceste ielite culturale ieste de fapt nişte ielite iexploatatoare, care împilează şi sugrumă clasa cititoare, momind-o prin concepţii greşite, deviaţionisme intelectualiste şi alte mituri şi misticisme complect false. Cum ar veni, domnul Matei este un tovarăş integru care ţine la ietică şi iechitate şi, văzînd cum alde Pleşu, Liiceanu şi Patapiepi obţin plusvaloare din carismă, începe să strige: „Huooo, bă Patapievice, mai lasă, bă, carismă şi la alţii! Ce, bă, Liicene, dacă ai făcut şcoala de la Păltiniş tre’ să iei tu toată carisma? Daţi, doamnă, cîte două carisme s-ajungă şi la noi, în spate, că m-a ţinut şefu’ peste ora patru ca să termin ieseu’, d-aia-ntîrziai, ‘raţi ai dracu’ de iecsploatatori!“ Ei bien, domnilor şi madamelor, cam asta-i drama lui Matei. Oricum, cît timp se arată turbat, Matei e simpăticuţ, are aerul ăla de luptător guevarist care trece pe la noi prin comună să ne zică de Burebista sau Mihai Viteazu că aveau convingeri totalitare şi să nu ne mai gîndim la ei ca la nişte guru ai naţiei. În fine, figuri d-astea de responsabil cu politica corectă pe judeţul Indiana. Cînd începe însă să-şi demonstreze tezele e jale şi durere maximă. O să trec peste frazare, care are ritmul şi muzicalitatea unei maşini cu abur dintr-o manufactură de-aia de-l enerva pe Engels. N-o să mă împiedic nici de citatele din Bălcescu şi Maiorescu, criticaţi pentru a fi fost complici moderni ai „grupurilor de prestigiu“ şi o să mă opresc la tovarăşul Constantin Dobrogeanu-Gherea (nu vă aşteptaţi, aşa-i?), pe care Matei ne propune să-l recitim, că era băiat deştept, care-a ştiut să lupte la vremea lui cu „boierii minţii“. Şi asta pentru că „deşi era un marxist militant, uneori inflexibil ideologic, Gherea nu a fost cu totul dogmatic“. Bravo, tovarăşe, dacă a dat dovadă de deschidere, de cinste, de corectitudine, atunci eu propun să-l punem şef la raionul de ideologii dispărute!

Alin IONESCU

*** Sorin Adam Matei, *Boierii minţii - Intelectualii români între grupurile de prestigiu şi piaţa liberă a ideilor*, Editura Compania, 2004.**

cinem-a pîrît

Logica de *21 de grame*

Un film mai cu ştaif, dar cusut cu aţe proaste nu am mai văzut. Mamă, e Sean Penn care are nevoie de inimă ca să mai trăiască cu o gagică ce vrea un copil de la el. Bun, atunci, un fost puşcăriaş îl calcă pe trecerea de pietoni pe unul cu tot cu copii. Sean îi ia inima victimei şi încearcă s-o găsească pe văduvă. Adică, vezi Doamne, inima să fie lîngă femeia neconsolată. Doar că inima nu-i mai ţine mult, văduva se culcă repede cu Penn sau cu inima lui bărba-su. Filmul se termină cum văduva face copil. Film bine cotat pe la Hollywood, gata-gata să ia nişte premii, el amestecă de nu le vezi teorii bune-bune şi haioase: Una. 21 de grame e chestia aia numită suflet. A doua. Puşcăriaşul care oricît încearcă să umble cu Dumnezeu la braţ tot o dă în bară. A treia. Femeia care vrea să se răzbune şi foloseşte chiar şi o cîrpă de bărbat. Regizorului Inarritu noi îi spunem o a patra teorie: citeşte mai puţin, umblă prin lume mai mult, că pe noi din cartierul Titan, cel mai cartier ilogic din ţară, nu ne convingi.

Eugen ISTODOR

*** *21 grams*, SUA, 2003, Regia: Alejandro Gonzales Inarritu, cu Sean Penn, Benicio Del Toro, Naomi Watts**

show biz da’ culţi

Ce-ţi doresc eu ţie, ţara lui Mischie

● Scandalul „academic“ Mischie a trecut repede, fiind acoperit de scandalul politic cu acelaşi nume. Dar el ar fi trebuit să dea de gîndit şi să ducă la spargerea unui mare buboi în legătură cu acordarea doctoratelor şi titlurilor universitare sau academice. Astfel, baronului de Gorj i s-a cerut ca, într-un interval de 6 luni, să prezinte 40 de articole ştiinţifice publicate în reviste academice. Unui cercetător de meserie, bun, care nu face nimic altceva decît să scrie, îi trebuie cam zece ani ca să producă 40 de articole cu un nivel ştiinţific bun. Iar ca să publice un astfel de articol acum trebuie să aştepte un an sau doi, datorită procedurii: articolele se adună din timp, există un colegiu de redacţie, se fac referate, unele materiale sînt acceptate la publicare, altele respinse, altele sînt date la refăcut. În plus, cele mai academice dintre publicaţii, adică revistele Academiei Române, apar cu întîrziere (uneori de ani de zile) etc. Mischie a trecut peste toate astea. E o performanţă demnă de Guiness Book. Comisia care acordă titlurile academice, o comisie cu titulatură lungă, conţine nume credibile, chiar şi în domeniul *Istorie* în care a fost înălţat Mischie. E greu de explicat, totuşi, cum l-au făcut pe Mischie profesor universitar. Oricum, asta e partea văzută a aisbergului care conţine, de-a valma, aproape toţi foştii secretari cu propaganda din judeţe, deveniţi după 1989 universitari. În timp ce lucrează din greu pentru astfel de universitari de sereleuri(care sînt mulţi, e drept, deci trebuie timp), acea comisie nu se ocupă deloc de cercetătorii din Academia Română, aşa cum cere legea. Acordarea gradelor de cercetare (echivalente cu cele de profesor si conferenţiar) ar trebui să o facă tot acea comisie de la minister, dar nu o face pe motiv că nu are elaborate normele de aplicare a legii, norme pe care ar trebui să le elaboreze chiar comisia! Cercetători cu cărţi şi articole în numărul celor care i s-au cerut lui Mischie, dacă ar trece la Universitatea din Tîrgu-Jiu nu ar putea fi mai mult decît asistenţii baronului profesor.

Poate tocmai de aceea comisia refuză să se ocupe de cercetători (din Academie, dar şi din celelalte instituţii de cercetare, care sînt multe), pentru a nu avea un etalon de comparaţie pentru solicitanţii gen Mischie. Fără etalon, merge orice. Aşa că, dacă e să tragem o concluzie, membrii respectivei comisii suferă ori de corupţie, ori de prostie. Totuşi, ar trebui să recunoaştem ceva: nu pot fi proşti pentru că sînt deştepţi.

● Revista *Cuvîntul* a ajuns, după o evoluţie sinuoasă, într-un punct care promite să redevină un pilon şi un ferment cultural. E vorba de trecerea ei sub directoratul profesorului Mircea Martin, cel care va conduce noua serie lansată, săptămîna trecută, la Librăria Cărtureşti de lîngă Patria.

● Într-un interviu dur din *Evenimentul zilei* de vineri, 7 mai, Alexandru Tocilescu condamnă infiltrarea masoneriei de la noi de diverşi securişti şi comunişti, dînd două nume: Răzvan Theodorescu şi Dinu Săraru. Oare care o fi comunistul, care securistul?! **(I.M.)**

gazeta sporturilor

Afară, afară, politică ordinară!

La ce bun sportul în vreme de campanie? De acum încolo, timp de o lună de zile, micile noastre meciuri vor fi doar simple pretexte invocate în deschiderea Marelui Derby Electoral și a finalei din 6 iunie. E război, tată, nu ne mai stă mintea la joacă! Prin urmare, nici etapa – deși cu meciuri interesante, atît la subsol, cît și la etajele superioare ale clasamentului – zău, nu ne-a mai gîdilat ca altădată. În Giulești, dinamoviștii lui Năstase, Agathon și ai Simonei Marinescu i-au învins pe rapidiștii lui Geoană, Văcăroiu și Iliescu, ofticîndu-l astfel și mai rău pe stelistul Gigi Becali de la Noua Generație. În lupta pentru evitarea retrogradării, ceahlăuanii penelistului Gheorghe Ștefan Pinalti au smuls un punct vital pe stadionul „Dumitru Sechelariu“, în meciul cu echipa lui Dumitru Sechelariu, din orașul primarului Dumitru Sechelariu. Și astfel, Bacăul se îndreaptă spre Divizia B, acolo unde ar fi și locul firesc al PSD-ului într-o Românie cu adevărat europeană… Să mai zicem că, la Craiova, echipa lui Dinel Staicu de la Forța Democrată n-a reușit decît un 0-0 cu Apulum Alba-Iulia? Sau că brașoveanul Isăilă, proaspăt convertit la social-democrație, a făcut toate fazele de gol în meciul cu găzarii de la Petrolul? Ce mama naibilui să mai zicem? Dacă fenomenul va evolua după cum a început, în curînd n-o să mai știm nici cine sîntem: cronicari sportivi sau analiști politici? În ritmul ăsta, emisiunile de după etapă nu-i vor mai avea ca invitați permanenți pe Cornel Dinu sau nea Traian Tomescu, ci pe d'alde Brucan, Boda, Pasti sau Cornel Codiță. Vorbind despre intrarea așa-zișilor „oameni de fotbal“ în politică, un coleg de breaslă folosea termenul de „export toxic“. Era cumva firesc să se întîmple așa ceva: la cîte export-importuri dubioase au tolerat mai-marii acestei țări, ce mai contează niște tone de deșeuri aduse din mahalaua fotbalistică? Dar se întîmplă o chestie parcă și mai nasoală. N-ajungea că fotbaliștii intră în partide. Acum intră Partidul, tare, în fotbal. Mai întîi l-au înrolat, cu arme și cașchetă, pe generalul Puiu. Și, la scurt timp, l-au convocat de la Istanbul și pe baș-buzucul Lucescu. Merita să-i vezi pe amîndoi șezînd cuminței și aplaudînd la Plenara PSD pe Capitală! Umăr lîngă umăr, Steaua și Dinamo, Armata și Miliția, în numele interesului național și al Naționalei, omagiau genialii candidați ai PSD, forța politică conducătoare a întregii societăți, în frunte cu președintele director-general, domnul Adrian Năstase. În plan secund, nea Georgică Copos, mai familiarizat cu atmosfera adunărilor CC al UTC, bătea de zor din palme. Pe urmă n-a fost chestie decît de ore ca să-l cheme la oaste și pe rumânul Țiriac… S-au băgat, așadar, la Steaua, Dinamo și Rapid, au Comitetul Olimpic Român și pun laba și pe Naționala de fotbal. Zicea mai demult Puiu că Naționala ar fi „icoana sfîntă la care ne închinăm“. Sanchi, ți-ai găsit. Din icoană, imaginea Naționalei a ajuns să fie un poster pentru campania PSD. Huo!

Viorel MOȚOC

Domnu' Geoană, în locu' dumitale, eu nu m-aș fi întors din străinătate ca să joc în PSD. În primul rînd că echipa în care o să evoluezi e preocupată numai de blaturi. Apoi, ea nu joacă pentru public, ci doar pentru bani. Și, în al treilea rînd, dacă nu iese scorul care trebuie, ăștia sînt în stare să falsifice rezultatul. Uite, am eu o ofertă mai bună de la Beșiktaș, în locul lui Pancu și Adrian Ilie, pe care îi vrea Năstase la PSD. Îți spun eu, așa ai șanse mai mari să prinzi meciuri afară și să mai audă europenii de tine.

Mircea Lucescu, un antrenor care a pierdut returul lui Beșiktaș și Mircea Geoană, un politician care vrea să-i cîștige turul lui Năstase

poziție de moftsaid

bîrfe din sport

● Dinel Staicu, patronul Universității Craiova, (deja) fost pretendent al Forței Democrate la scaunul peceristului Bulucea și notoriu fan Ceaușescu, a depășit orice bariere în materie de campanie electorală ilegală, inventînd acum cîteva săptămîni o publicație poreclită *Forța*. Pe lîngă ziarul lui Staicu, *Scînteia* lui nea Nicu era gazeta de perete de la creșă. Fotografii artistice cu catindatul, urări de la Petre Roman, analize, sfaturi de la jucătorii Universității Craiova (Bundea: „Votați-l pe domnul Staicu!“; Cătălin Crăciunescu: „Dacă îl votez pe domnul Staicu? Este o întrebare deplasată! Are deja două voturi! Eu și soția mea“; Laurențiu Preda: „Dinel Staicu? Poate «domnul Dinel Staicu»!“), „Vasile Bulucea este alături de Staicu“, un atac la velodromul de 200.000 de coco trîntit de Bulucea. Apare și o poezie a lui Nicu Vintilă, unul dintre liderii locali ai formațiunii lui Roman, operă din care vom publica, cu scuzele de rigoare, cîteva rînduri: „De ce cerșiți de la guvern șomaj/Ca milogul la pomana cu colivă/ Tot mai credeți că în plin oraș/Ciinii cu covrigi în coadă umblă?“. În rest, „Britney se sinucide“, „Jordan își dorește cu disperare rochia de mireasă“ și „Margareta Pîslaru, văzută de personalitățile vremii“. Curios este că Britney Spears n-are nici o părere despre Dinel Staicu.

Eva Henţigova

Iliescu a înscris algool după algool

Senzațional! Iliescu a băut în timpul serviciului pînă n-a mai știut de el, a părăsit bancul de lucru și a dat la boboci într-o căpiță de fîn, după care s-a tolănit în iarbă și a băgat un sprint în lumea viselor. Vă rugăm, potoliți-l pe nea Nicu Văcă, de la masa numărul 2, deoarece nu este vorba de șeful său, Ion Iliescu, ci de Costel Iliescu. Adică un arbitru de fotbal, care a realizat faza descrisă mai sus în timpul meciului (dacă se poate spune că în Divizia D este vorba de meciuri) dintre Unirea Milcovul și Victoria Bordeasca, două echipe din Provincia Europeană Vrancea. Sincer, mie nu mi se pare deplasat gestul arbitrului Iliescu. La urma urmei, este foarte bine că s-a culcat. Ce era să facă, să se urce beat într-o căruță de-aia furată din Germania și să trimită sms-uri la fetele de la Meteo, să violeze copiii de mingi sau să alerge după fetele care ne dă sămințe, băeți, cu pantalonii în vine?

Chivas Real Madrid

Armata din Afganistan e cu noi!

Iată că bomba din Giulești de acum două săptămîni a explodat pînă hăt, pe frontul din Afganistan. Asta în timp ce frații noștri francofoni de la *L'Equipe,* de exemplu, au scris doar de nemți, fără să bage un rînd cu Mihăiță Pleșan, Zeno Bundea sau Mihnea Năstase. A fost nevoie de lobul lui Rat și de șiretul lui Caramarin pentru ca cei doi copii din imagine, fani ai lui Real Madrid, să aibă și ei o bucurie, căci alde Ronaldo, Beckham și Zizou și-au cam luat-o în cap în ultima vreme și joacă precum Dacia Unirea Brăila în zilele bune. Cît despre soldatul din fotografie (britanic, probabil), deja bănuim ce text a pus cînd le-a trimis-o părinților săi: „Dragă mamă, dragă tată, eu sînt bine sănătos, mîncarea este bună, avem apă caldă, haine curate, Germania a luat-o de la România cu 5-1, ceea ce vă doresc și vouă“.

Zidan Petrescu

Avem o țară. Cum procedăm?

– indexul altor evenimente –

1,2,3,4, cupa și candidatu'

Candidatul PNȚCD la primăria comunei sucevene Baia a trecut la Partidul Noua Generație după ce Becali i-a promis că îi ia băiatul la echipa de juniori a Stelei. Mi-e că la primul șut pe lîngă poartă al fiului, candidatul va trebui să intre în PRM, partid care are alte planuri cu stadioanele.

Creștini și dereglați

Candidatul PNȚCD la primăria Bacăului își bate nevasta și copiii. Nevasta declară: „L-a bătut pe cel mare pentru că cel mic nu își făcuse temele." Va intra și ăsta în PNG, în caz că Becali îi va propune să intre în echipa de speranțe a badigarzilor săi.

Vizul unei nopți de vară

Fermierii britanici spun că suspendarea vizelor pentru români și bulgari ar putea duce la compromiterea recoltelor de fructe din acest an. S-or fi referit la faptul că vor dispărea alcoolicii care udă pomii de la marginea livezilor.

O, țară listă, plină de popor

Aproape 15% din alegătorii de pe listele electorale din Rovinari sînt morți. Vor vota, firește, pentru o economie subterană.

Concert din muzică de ah!

Cică vibratoarele cîntătoare ar fi la mare căutare printre romînce. Se pare că cele mai vînate sînt vibratoarele cîntătoare cu casetă pe care le poți da pe speed, cînd te grăbești la serviciu.

Mihail, baron de circ

Mihail Rudeanu, baron de Hunedoara și cuscru al lui Mischie, și-a luat din străinătate titlul de Cavaler al Sfîntului Mormînt. Normal, din România n-avea cum să-și ia așa ceva din moment ce primii doi dumnezei ai PSD-ului sînt în viață.

Operația de trei parale

Au apărut și în România operațiile estetice în rate. Îți mărești sînii și, pînă achiți toate ratele, trebuie să porți sutien cu număr de leasing.

Cronicarul
Grigore după Ureche

contraeditorial

Votați alegerile!

Vorba cîntecului: Este multe ne'nțelegeri / Dacă-i vorba de alegeri / Te face din om – neom / Cînd votezi, te ții de pom. Pom-pom! De trei zile-ncoace – de cînd a început oficial o campanie care durează de ceva vreme – oamenii noștri politici, ajunși catindați, au ajuns parcă alții. Nu-i mai recunoști. La rîndul lor, liderii cîtorva partide au suferit metamorfoze tulburătoare, inexplicabile. Foarte excitant! E ca și cum femeia cu care te culci de ani de zile devine, într-o bună dimineață, cu totul alta: din gospodină calină devine o vampă însetată de cuceriri sau, viceversa, din amantă năzuroasă se transformă în cea mai fidelă și înțelegătoare nevastă. Dacă în cazul de mai sus poeții ar pune totul pe seama eternului mister feminin, în ceea ce-i privește pe politicieni nu-i nici o taină: oamenii vor să-ți ia votul, tată! Prin urmare, de jos în sus, de la peștii ăi mici la rechinii ăi mari, la Partidul-stat, năpîrlirile sînt la ordinea zilei. Purceluții de aseară s-au dat peste cap, și-au lepădat pieile jegoase și, în zori, au devenit mîndri Feți-Frumoși. Scandalagiul de cartier Gigi Becali este acum un filosof pornit maieutic în aflarea adevărului și înaripat de idealurile creștin-democrației. Vadim Tudor, naționalistul turbat care voia execuții pe stadioane, apare la televiziuni cu o aură de predicator filosemit pe deasupra electrozilor, purtînd în privirea-i sticloasă iubirea de Cristos și stelele Uniunii Europene. Pînă și liberalii au început să pomenească de măsuri sociale… Dar cea mai spectaculoasă schimbare la față și coafare de imagine se înregistrează tot la PSD. Partidul ales cu voturile babelor din Moldova și menținut la putere prin metodele feudale ale baronilor locali, iacătă, s-a democratizat într-o zi cît PCR-ul în decenii. Să juri că pesediștii noștri e laburiști britanici, maică! Formațiunea care a coagulat și întreținut clientelar toate scursorile post-ceaușiste ar fi acum, cică, un partid al tinerilor, modern, european, radical reformist. Simpatic e și Mircea Geoană, candidatul la Primărie. Diplomatul finuț și sclivisit, adeptul negocierilor cu voce joasă, răcnește acum răgușit de la tribună, ca Hitler în congresele de la Nürnberg. Mulți credeau că habar n-are pe unde vine Big Berceni sau Piața Delfinului, dar dumnealui se declară băiat de băiat de București de pe vremea ciobanului Bucur-Obor. În fața unei asemenea ofensive de imagine, pînă și televiziunile – sensibile la transformările din mediul politic înconjurător – au evoluat în direcții pînă mai ieri nebănuite. Antena 1 – postul lui Dan Voiculescu-Crescent – a ajuns să fie unul din ultimele bastioane ale democrației mediatice. Iar PRO TV – multă vreme un motor al occidentalizării și independenței jurnalistice – nu mai este acum decît un canal de manele în cinstea Puterii. Doamne, ce fac și alegerile astea din om! Cît despre oamenii ăilalți, ăia de rînd, cine ce-i întreabă? N-au ei treabă… Treaba lor e doar să voteze cuminte, în proporție de peste 50%. Votați imaginea! De restul ne ocupăm noi, Partidul.

Viorel MOȚOC

Săptămîna românilor

Un partid de toată Geoana

Mircea Geoană la Primăria Capitalei. Atunci, de ce nu și Ilie Sârbu la primăria din Cornu? Sau Adrian Năstase portar la „Steaua"? Gigi Becali președinte la Academia Română! Regele Mihai – președintele României (ca să i se împlinească și visul lui Radu Cîmpeanu). Ion Iliescu – mitropolitul Moldovei. Teoctist – antrenorul „Sportului Studențesc", în locul lui Gabi Balint, cu mari șanse de promovare în Divizia A. Marian Vanghelie – președinte de onoare la REBU (aiurea, asta chiar se potrivește!). Niki Scorpion – președintele Organizației Națiunilor Unite. Dan Darabont- directorul Operei din Viena. Radu Mazăre – director Interpol. Corneliu Vadim Tudor – director general Fondul Monetar Internațional. Gheorghe Funar – președintele Ungariei. Marko Bela – candidat UDMR în Delta Dunării. Laura Andreșan – purtător de cuvînt al Guvernului și al casei de filme XXX „Red Dicks". Marius Tucă – împărat Caracal. Mircea Dinescu– director Banca Națională a României. Andreea Marin – prim-ministru. Mihaela Rădulescu – ministra Muncii. Iulian Mincu – director Mc Donald's România. Ion Țiriac – președinte „Cina creștină". Nicolae Văcăroiu – director Coca-Cola România (care ar deveni Cramele Coca-Cola România S.A.). Fizz – președinte Sindicatul „Miron Cozma". Astea au fost propunerile noastre. Rămîne să le votați și voi. ➠ În rest, avem Băsescu, Vanghelie, Dumitru Dragomir, Mona Nicolici, Monica Tatoiu, alde Darabont, Plești, Cătălin Chiriță și toți distractivii care au un singur vis, că pînă la cîștigat Capitala mai au mult: să ajungă măcar în finală cu Băsescu. ➠ Începînd cu 6 mai, timp de o lună cît o să țină campania electorală, Bucureștiul va fi cel mai asfaltat oraș din lume, cel mai curat, cu cel mai mult aer curat pe kilogram de om, cu cele mai frumoase fete, cu cei mai albi romi, cu cei mai cinstiți hoți, cele mai multe mașini străine pe cap de locuitor. Și din toate astea vom rămîne cu: cel mai curat aer prin buzunare, cel mai asfaltat oraș pe străzile unde stau primarii, cele mai ieftine femei din lume, la Inter și Lido, cele mai multe „Dacii" străine, cei mai mulți gunoieri pe cap de măturător care ridică gunoiul numai pe șpagă, cei mai secundari primari pe cap de locuitor!

Cuscre,
promiseşi: ne dai fata de soţie şi jumate de împărăţie! Bă Mişule, da' acu', că ni se luară copiii şi apucarăm şi noi să bem un şpriţ, io uite cum zic: pune, dom'le, şi jumatea ailantă de judeţ şi hai să facem un regat! Măcar nepoţeii noştri să nu se mai chinuie cum ne-am chinuit noi ca simpli baroni!

Fotodocument: Imagine de la căsătoria princiară a odraslelor de baroni din familia De Mischie-Rudeanu von Gorj und Hunedoara-Deva, niște copii de ghiolbani-gata, făcuți la beția puterii

Cronică
a lu' Ștefan a Petrei

Vești bune

Mister și Miss Chie 2004

➠ De bună voie și nesilit de PNA să se prezinte la interogatoriu, baronul Mischie a organizat căsătoria fiului său Alexandru cu roaba Mihaela Luminița. Modestul eveniment s-a desfășurat la Tîrgu Jiu în trei săli, cu 1.000 de invitați și un sobor de 14 preoți. Mirilor le urăm „Casă de piatră!", iar socrului mare „Demisol de ciment confort sporit!".

➠ Iliescu a declarat că va trăi pînă la 120 de ani. Iliescu se bazează că la 100 de ani „mandatometrul" se resetează, așa că dînsul va mai putea să ducă încă patru mandate legale a cîte cinci ani.

➠ Trei elevi de liceu din Constanța, olimpici la matematică și fizică, au cîștigat un concurs organizat de NASA pe Internet. Probabil că puștii navigau din obișnuință pe site-uri cînd au observat concursul organizat de NASA asta din State.

Străbuna Vestire